

فيقهي

قەزا و قەدەر

نووسىنى:

پروفېسسور خالىد موخەممەد سالىح

2023 - 1445

فيقهي قهزا و قهدهر

نووسيني

پروفييسور

خاليد موحه ممد ساج

۲۰۲۳ - ۱۴۴۵

پیشمرکی

سوپاس و ستایش بۆ زاتی پاکی تاکی پهره وهر دگار، لیزمه بارانی دروود و پرهمهت بۆ سهر گیانی پاکی پیغه مبهری نازدار ﷺ و یار ویا وهران وشوینکه وتوانیان تا پۆزی دواپی.

اللَّهُمَّ رَبَّ جِبْرَائِيلَ وَمِيكَائِيلَ وَإِسْرَافِيلَ، فَاطِرَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ، عَالِمَ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ، أَنْتَ تَحْكُمُ بَيْنَ عِبَادِكَ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ، اهْدِنِي لِمَا اخْتَلَفَ فِيهِ مِنَ الْحَقِّ بِإِذْنِكَ، إِنَّكَ تَهْدِي مَنْ تَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ.

اللهم إِنِّي أَعُوذُ بِكَ أَنْ أَشْرِكَ بِكَ شَيْئاً أَعْلَمُهُ وَأَسْتَغْفِرُكَ لِمَا لَا أَعْلَمُهُ.

اللهم اجعل كل أعمالنا صالحاً، ولوجهك خالصاً، ولا تجعل لأحد فيه شيئاً.

خۆشه و یستان بابته قهزا و قهدهر بابته کی رامیاری یان کۆمه لایه تی یان نابووری یان زانستی سهرده میانه یان پۆشنبری گشتی نییه مروف نازاد بیت له زانین و تیگه یشتنیدا، یان باوهر پیهینان و رهتکردنه وهیدا؛ به لکو یه کیکه له پینج بنهما سهرده کیهانی باوهر و پیو یسته مروفی باوهر دار به ته وای لی تی بگات و به دروستی مامه له ی له گه لدا بکات، نه گهر نا نه وه باوهری دامه زراو و کامل نابیت یان خوا نه کرده ههر له دهست ده چیت. نه مه یش به پروونی له وه فهرمووده یه دا دهرده که ویت که جبریل سه لامی خوی له سهر بیت، دیته خزمهت پیغه مبهر ﷺ و دهر باره ی بنهماکانی باوهر لی ده پرسیت، پیغه مبهر ﷺ له وه لامدا پی ده فهرمویت: {أَنْ تُوْمِنَ بِاللّٰهِ، وَمَلَائِكَتِهِ، وَكُتُبِهِ، وَرُسُلِهِ، وَالْيَوْمِ الْآخِرِ، وَتُوْمِنَ بِالْقَدْرِ خَيْرِهِ وَشَرِّهِ} (۱). واته: بنهماکانی باوهر بریتییه له وه ی که باوهرت به خوی گه و ره و فریشته کانی و په رتووکه کانی و پیغه مبهرانی و پۆزی دواپی و قهزاو قهدهر باش و خراپی هه بیت.

ههر بۆیه نه م بابته له ئیسلامدا گرنگی زۆری پیدراوه و له زۆر دهقی قورئان و فهرمووده دا هاتوو و باس کراوه که پیو یسته ئیمه ی برودار بروامان به سه رجه م نه وه دهقانه هه بیت و لیان تی بگه ین و به دروستی مامه له یان له گه لدا بکه ین له وانه:

۱ - مسلم (مسلم بن الحجاج النيسابوري)، صحيح مسلم (المسند الصحيح المختصر بنقل العدل عن العدل إلى رسول الله ﷺ)، ج: ۴، كتاب (۱) الإيمان، باب (۱) معرفة الإيمان والإسلام والقدر وعلامة الساعة، دار إحياء التراث العربي، بيروت، رقم الحديث (۱)، تحقيق: محمد فؤاد عبد الباقي. ص ۳۷.

- خوی گهوره دهفه رمویت: ﴿لَيَقْضِيَ اللَّهُ أَمْرًا كَانَ مَفْعُولًا﴾^(۱). واته: تا خوی گهوره گهوره نهو برپارانه جیهه جی بکات که پیشتر برپاری له باره یانه وه داوه. وه دهفه رمویت: ﴿وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ فَقْدَرَهُ تَقْدِيرًا﴾^(۲). واته: نهو خودایه که هه موو دروستکراوه کانی به بر و پرتره و بو ئامانجی دیاریکرای خوی به دی هیناوه. وه دهفه رمویت: ﴿وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ قَدْرًا مَقْدُورًا﴾^(۳). واته: برپار و فه رمانه کانی خوی گهوره وهك خویان جیهه جی دهن و ره تکرده وه یان نییه. وه دهفه رمویت: ﴿وَالَّذِي قَدَرَ فَهَدَى﴾^(۴). واته: نهو خودایه که پیشوخته زانیاری تهواوی دهر باره ی هه موو بوونه وهره کان هه بووه و برپاری له باره یانه وه داوه و پریمووی کردوون بو نهو ئامانجانه ی بوی دروستکراون. وه دهفه رمویت: ﴿اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ وَمِنَ الْأَرْضِ مِثْلَهُنَّ يَتَنَزَّلُ الْأَمْرُ بَيْنَهُنَّ لِنَعْلَمَ أَنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَأَنَّ اللَّهَ قَدْ أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا﴾^(۵). واته: نهو خودایه که ههوت چینی ئاسمان و هاوشیوه ی نهوانیشی له زهوی دروست کردووه تا بزنان که خوی گهوره دهسه لاتی ره های به سهر هه موو شتیکدا هه یه وه زانیاری تهواوی دهر باره ی هه موو بوونه وهره کانی هه یه.

- پیغه مبهری خودایش ﷺ دهر باره ی بابه تی قهدهر دهفه رمویت: ﴿إِنَّ أَحَدَكُمْ يُجْمَعُ خَلْقُهُ فِي بَطْنِ أُمِّهِ أَرْبَعِينَ يَوْمًا، ثُمَّ يَكُونُ عِلْقَةً مِثْلَ ذَلِكَ، ثُمَّ يَكُونُ مُضْغَةً مِثْلَ ذَلِكَ، ثُمَّ يَبْعَثُ اللَّهُ مَلَكًا، فَيُؤَمِّرُ بِأَرْبَعِ كَلِمَاتٍ، وَيُقَالُ لَهُ: اكْتُبْ عَمَلَهُ، وَرِزْقَهُ، وَأَجَلَهُ، وَشَقِيٌّ أَوْ سَعِيدٌ، ثُمَّ يُنْفَخُ فِيهِ الرُّوحُ}. نهمه گیرانه وه ی پیشه و بوخارییه و له گیرانه وه که ی موسلیمدا هاتووه: ﴿إِنَّ أَحَدَكُمْ يُجْمَعُ خَلْقُهُ فِي بَطْنِ أُمِّهِ أَرْبَعِينَ يَوْمًا، ثُمَّ يَكُونُ فِي ذَلِكَ عِلْقَةً مِثْلَ ذَلِكَ، ثُمَّ يَكُونُ فِي ذَلِكَ مُضْغَةً مِثْلَ ذَلِكَ، ثُمَّ يُرْسَلُ الْمَلَكُ فَيَنْفَخُ فِيهِ الرُّوحَ وَيُؤَمِّرُ بِأَرْبَعِ كَلِمَاتٍ: بِكُتِبَ رِزْقُهُ، وَأَجَلُهُ، وَعَمَلُهُ، وَشَقِيٌّ أَوْ سَعِيدٌ﴾^(۱). واته: ههر

۱ - سورة الأنفال: الآية (۴۲).

۲ - سورة الفرقان: الآية (۲).

۳ - سورة الأحزاب: الآية (۲۸).

۴ - سورة الأعلى: الآية (۳).

۵ - سورة الطلاق: الآية (۱۲).

۶ - البخاري (محمد بن إسماعيل البخاري)، صحيح البخاري، ج ۳، كتاب (۶۲) بدء الخلق، باب (۶) ذكر الملائكة، دار ابن كثير، بيروت، ط ۳، ۱۴۰۷، تحقيق: مصطفى ديب البغا، حديث رقم (۳۰۳۶)، ص ۱۱۷۲، مسلم، صحيح مسلم، ج ۴، كتاب (۴۶) القدر، باب (۱۱) كيفية خلق آدمي في بطن أمه، حديث رقم (۲۶۴۳ - ۲۶۴۶)،

يهكيك له ئيوه له ماوهی چل رۆژدا قوناغهکانی بوون و دروستبوونی تهواو دهکات، لهو ماوهی چل رۆژدها دهبیته زهرویهکی هه‌لواسراو به دیواری په‌حمدا، پاشان و ههر لهو چل رۆژدها دهبیته گۆشتپاره، پاشان خوای گه‌وره فریشته‌یهکی بۆ هه‌نارده دهکات و رۆح دهکات به‌به‌ریدا و فه‌رمانی پێ دهکات چوار شتی بۆ دیاری بکات: کرده‌وه‌کانی، رزق و رۆزی، وادهی مردنی، وه چاره‌نووس و دوا‌رۆژی که دۆزه‌خیه یان به‌هه‌شتی.

ئه‌مه گێرانه‌وهی پێشه‌وا بوخارییه و له گێرانه‌وه‌کهی موسلیما ده‌فه‌رمویت: **إِنَّ أَحَدَكُمْ يُجْمَعُ خَلْفَهُ فِي بَطْنِ أُمِّهِ أَرْبَعِينَ يَوْمًا، ثُمَّ يَكُونُ فِي ذَلِكَ عِلْقَةً مِثْلَ ذَلِكَ، ثُمَّ يَكُونُ فِي ذَلِكَ مُضْغَةً مِثْلَ ذَلِكَ، ثُمَّ يُرْسَلُ الْمَلَكُ فَيَنْفُخُ فِيهِ الرُّوحَ وَيُؤَمَّرُ بِأَرْبَعِ كَلِمَاتٍ: بِكُتُبِ رِزْقِهِ، وَأَجَلِهِ، وَعَمَلِهِ، وَشَقِيٍّ أَوْ سَعِيدٍ**^(١). واته: ههر يهكيك له ئيوه له ماوهی (٤٠) رۆژدا قوناغهکانی بوون و دروستبوونی تهواو دهکات، لهو ماوهی (٤٠) رۆژدها دهبیته زهرویهکی هه‌لواسراو به دیواری په‌حمدا، پاشان و ههر لهو (٤٠) رۆژدها دهبیته گۆشتپاره و پاشان خوای گه‌وره فریشته‌یهکی بۆ هه‌نارده دهکات و فه‌رمانی پێ دهکات که چوار شتی بۆ دیاری بکات: کرده‌وه‌کانی، رزق و رۆزی، وادهی مردنی، وه چاره‌نووس و دوا‌رۆژی که دۆزه‌خیه یان به‌هه‌شتی و پاشان رۆح دهکات به‌به‌ریدا.

ئه‌مانه مشتیک له خه‌رمانی ئه‌و دهق و فه‌رموودانهی که ده‌رباره‌ی قه‌ده‌ر هاتوون. سه‌ره‌رای ئه‌مانه هه‌مووی بابته‌ی قه‌زا و قه‌ده‌ر يه‌کیکه له ئالۆزترین بابته‌کانی (بیرو باوه‌ر) و له‌به‌ر ئالۆزییه‌که‌ی به‌دریژی می‌ژوو سه‌ره‌جه‌م شه‌رع‌زانان و بی‌ریاران و رۆشن‌بی‌ران و ته‌نانه‌ت خه‌لکانی ئاساییشی به‌خۆیه‌وه سه‌رقاڵ کردووه و به‌داخه‌وه که من

ص ٢٠٣٦ - ٢٠٣٩. الترمذي (محمد بن عيسى أبو عيسى)، سنن الترمذي، ج٤، كتاب (٣٣) القدر عن رسول الله ﷺ باب (٤) ما جاء أن الأعمال بالخواتيم، دار إحياء التراث العربي، بيروت، تحقيق: أحمد محمد شاكر وآخرون، حديث رقم (٢١٣٧)، ص٤٤٦. البيهقي (أحمد بن الحسين بن علي بن موسى)، سنن البيهقي الكبرى، ج٧، كتاب (٥٨) العدد، باب (١١) المرأة تضع سقطا، مكتبة دار الباز، مكة المكرمة، تحقيق: محمد عبد القادر عطا، حديث رقم (١٥١٩٨)، ص٤٢١.

١ - البخاري، صحيح البخاري، ج٣، كتاب (٦٣) بدء الخلق، باب (٦) ذكر الملائكة، رقم (٣٠٣٦)، ص١١٧٢. مسلم، صحيح مسلم، ج٤، كتاب (٤٦) القدر، باب (١١) كيفية خلق الأدمي في بطن أمه، حديث رقم (٢٦٤٣ - ٢٦٤٦)، ص ٢٠٣٦ - ٢٠٣٩. الترمذي، سنن الترمذي، ج٤، كتاب (٣٣) القدر عن رسول الله ﷺ باب (٤) ما جاء أن الأعمال بالخواتيم، حديث رقم (٢١٣٧)، ص٤٤٦. البيهقي، سنن البيهقي الكبرى، ج٧، كتاب (٥٨) العدد، باب (١١) المرأة تضع سقطا، حديث رقم (١٥١٩٨)، ص٤٢١.

ئەوانەى وەك خۆى لىي تى دەگەن و بەدرووستى مامەلەى لەگەلدا دەگەن وە زۆرن ئەوانەى بەنەزانى رافە و لىكدانەوە بۆ چەمكەكانى دەگەن و بەو ھۆيەيشەوە خویشيان و خەلكيش تووشى گومرايى و لارپى دەگەن.

ئەم پەرتووكە ھەولتيكى خاكيانە و سادەيە بۆ روونكردنەوەى چەمكەكانى بابەتى قەزا و قەدەر و وەلاميكە بۆ سەرچەم ئەو گومان و ئالۆزيانەى كە لە سەر ئەو دەقە شەرعىيانە دروست دەبن يان دروست دەكرىت، جگە لەوەيش وەلامە بۆ پرسىارگەلىكى زۆر كە پۆژانە لەگەل بينين و بىستنى ھەر رووداويكدا لە مېشكماندا دەوروژىت و دووبارە دەبېتەوە لەوانە:

- كى بەرپرسىارە لەو پېشھات و رووداو و بەسەرھاتانەى بەسەر مرۆفەكان دىن؟.
- وە كى چارەنووسى مرۆفەكان ديارى دەكات و برپارى لەبارەوە دەدات؟.
- وە خوڭگوزەرانى و بەدبەختى مرۆفەكان ھۆكاريان چيە و بۆچى مرۆفەكان لەو روودەوە جياوازن؟.
- وە ئايا ويستەكانى مرۆف بەرامبەر ويستەكانى خواى گەورە ھىچ پۆل و كاريگەرئيان لە ئاراستەكردنى رووداوەكان و گوڤىنى دەرەنجامەكاندا ھەيە؟.
- وە كى بەرپرسىارە لەباشى و خراپى مرۆفەكان لەدونيا و بەھەشتى بوون و دۆزەخييونيان لەدوارپۆژ؟.
- وە ئايا مرۆفەكان خويان برپار لەو بابەتانە دەدەن، يان خواى گەورە بۆى ديارى كرددوون.

ئەمانە و دەيەھا پرسىارى تر كە پۆژانە بەمېشكماندا دىن و گوزەر دەگەن. ھەركاتيش وەلامى ئەو پرسىارانەمان وەرگرتەوە و بەدروستى لەبابەتى قەدەر گەيشتين ئەو كات باوەرپوون بە قەدەر:

- لەبرى گومان دئىيائى و يەقىنى زياترمان پى دەبەخشىت.
- لەبرى ساردبوونەوە لەكار و كردەوەكان تين و گوڤى زياترمان پى دەبەخشىت.
- لەبرى گلەيى و ناپەزايى بەرامبەر رووداو و پېشھاتەكان نەك ھەر فيرى رەزامەندى بەلكو سوپاسگوزايمان دەكات.

حوكمى گمړان به شوین بابرتى قمرزا و قمدردا

تيگه يشتنيكى هه له باو له نيو هه نديك له بروداراندا هه يه پي وايه ليكولينه وه و پرسياركردن دمربارى بابته كانى قهدهر شهرى نيه و دهبىت مروف له ناست پرس و ئالوزيه كانى قهدهردا دمرزده كانى عه قل و چاوى دابخات و بهرپه هاى خوى راده ستى قهدهر بكات و هه رچى كرد يان به سهرهات به قهدهرى خوى گه وړدى بزانييت و پي رازى بييت و پرسيارى له باره وه نه كات و باوهرپيشى وابييت كه گوپينى نه و قهدهرانه مه حالن و مروف هيچ خواست و ئيراده يه كى له بهرام به رياندا نيه.

بو پشتراست كرنه دهى نه م بوچوونه هه له يه شيان به لگه به م دوو فهرمووده يه دهه ينه وه:

۱- پيغه مبهرى خوا ﷺ فهرموويه تى: **{إِذَا ذُكِرَ أَصْحَابِي فَأْمُسِكُوا، وَإِذَا ذُكِرَتِ النُّجُومُ فَأْمُسِكُوا، وَإِذَا ذُكِرَ الْقَدَرُ فَأْمُسِكُوا}**^(۱). واته: نه گهر باسى هاو له كانى منيان كرد بيدهنگ بن، نه گهر باسى ئه ستيره ناسيان كرد بيدهنگ بن، نه گهر باسى قهدهر كرا بيدهنگ بن.

۲- روژيكيان پيغه مبهرى خدا ﷺ دهچيته ناو هاو له كانى و ده بينيت دمه قاله و ناكوكيان له سهر بابته قهدهر، كه نه وه ده بينيت زورى پى ناخوش ده بيت، نه وهنده تووړه ده بيت رومه ته كانى به شيويه ك سوور هه لده گه رپن وهك نه وهى دهنكى هه نارت پيا پرژانديت، پاشان پتيان ده فهرمويت: **{أَبْهَذَا أُمِرْتُ أَمْ بِهَذَا أُرْسِلْتُ إِلَيْكُمْ؟ إِنَّمَا هَلْكَ مَنْ كَانَ قَبْلَكُمْ حِينَ تَنَارَعُوا فِي هَذَا الْأَمْرِ، عَزَمْتُ عَلَيْكُمْ أَلَّا تَتَنَارَعُوا فِيهِ}**^(۲). واته: ئايا من

۱ - الطبراني (سليمان بن أحمد بن أيوب)، المعجم الكبير، ج ۱۰، مكتبة ابن تيمية، القاهرة، ط ۲، تحقيق: حمدي بن عبد المجيد السلفي، ص ۱۹۸. الألباني (محمد ناصر الدين الألباني)، صحيح الجامع الصغير وزياداته، ج ۱، المكتب الإسلامي، ص ۱۵۵، وقال في تخريجه: حديث صحيح.

۲ - الترمذي (محمد بن عيسى بن سورة)، سنن الترمذي، ج ۴، مطبعة مصطفى البابي الحلبي، مصر، ط ۲، ۱۳۹۵هـ - ۱۹۷۵م، تحقيق: أحمد محمد شاكر وآخرون، ص ۴۴۳. قال الترمذي في تخريجه: (وهذا حديث غريب لا نعرفه إلا من هذا الوجه من حديث صالح المري، وصالح المري له غرائب ينفرد بها لا يتابع عليها. : التبريزي (محمد بن عبد الله الخطيب العمري)، مشكاة المصابيح، المكتب الإسلامي، بيروت، ط ۳، ۱۹۸۵، تحقيق: محمد ناصر الدين الألباني. وقال الألباني في تخريجه: حديث حسن.

بەمە فەرمانم پێ کردوون؟. یان خۆی گەورە بۆ ئەمە منی ڕەوانەى لای ئێو کردوو، ئەوەى گەلانی پێش ئێو لێناو برد بەهۆى ناکۆکیانەوه بوو لەسەر ئەم بابەتە، فەرمانتان پێ دەکەم کە دەست لە ناکۆکی لەسەر بابەتی قەدەر هەلگیر.

ئەمە ئەو دوو فەرموودەیه کە خەڵکانیک بەبەلگە دەیهێننەوه بۆ قەدەغەکردنی بەدوواداچوون و پرسیارکردن دەربارەى بابەتەکانی قەدەر، تیگەشتن و ڕافەکردنی ئەو فەرموودانەیش بەو شیوە ڕوکش و سەرپێیە هەلەیه و فەرموودەکان بەلگە نین لەسەر ئەو بابەتە، بەم بەلگانەى لای خوارەوه:

یەكەم: قەدەر یەكێكە لە بنەماکانی باوەر و هەر کەس باوەری پێ نەبێت بە برۆدار ئەژمار ناکرێت، بنەماکانی باوەرپیش پێویستیان بە زانین و تیگەشتن هەیه و دروست نییه مەرۆف کوێرانە باوەریان پێ بهێنێت، بۆ نموونه: باوەر بوون بە خۆی گەورە یان پیغەمبەران یان ڕۆژی دواى یان قورئان و پەرتوکه ئاسمانییەکان هەموو ئەوانە مەرۆف دەبێت لەسەر بنەمای زانستی و تیگەشتنی دروست بیانزانیت و بیانناسیت، نەك هەر بەڕوکش و کوێرانە بلیت باوەرم پێیان هەیه، قەدەریش بەشێکە لەو بنەمایانە و پێویستە مەرۆف لەسەر بنەمای زانستی و بەرچاو ڕووانە باوەری پێی هەبێت.

ئەوهتا خۆی گەورە دەربارەى باوەرپوون بە زاتی خۆی دەفەرموێت: ﴿فَاعْلَمْ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ﴾^(۱). واتە: بزانه کە جگە لە خۆی گەورە هیچ پەرستراویکی تر بەحق لەم بوونەوهردا بوونی نییه. دیاره زانینیش پێویستی بە فیروون و لیکۆلینەوه و بەدوواداچوونە، هەر بۆیه پێشەوا بوخاری لەرافەى ئەم ئایەتەدا لە صەحیحەکەیدا دەروازەیهك تایبەت دەکات بە ناوینیشانی (باب العلم قبل القول والعلم)^(۲). واتە: زانست بەر لە گوفتار و کردارە و هەر کەس زانینی تەواوی نەبێت گوفتار و ڕەفتارەکانیشی تەواو نابن وکەم و کورت دەبن.

۱ - سورة محمد: الآية (۱۹).

۲ - البخاري (محمد بن إسماعيل البخاري)، صحيح البخاري (الجامع المسند الصحيح المختصر من أمور رسول الله ﷺ وسننه وأيامه)، ج ۱، دار طوق النجاة، ط ۱، ۱۴۲۲هـ، تحقيق: محمد زهير بن ناصر الناصر، ص ۲۴.

يان بۆ نموونه بۆ باوهړپوون به قورئان ئه‌وه‌نده بهس نيه كه كه‌سيك بليت باوهرم پييه‌تى و ته‌واو؛ به‌لكو پيويسته بيخوينيته‌وه و لى تيبگات و شاره‌زايى له باره‌وه پيدا بكات، تا بتوانيت له‌و ريگه‌يه‌وه كارى پى بكات و فهرمانه‌كانى جيبه‌جى بكات و خوى له‌حرامه‌كانى به‌دوور بكات، ئه‌گه‌ر نا باوهرى سهرپى و كوړانه هيج به‌هرى بۆ خاوه‌نه‌كه‌ى نابيت.

جا چۆن به‌دواداچوون و ليكولينه‌وه و هه‌لدان بۆ تيگه‌يشتن له هه‌ر يه‌ك له‌و بنه‌مايانه نه‌ك هه‌ر شه‌رعين و ريگه‌پيدراون به‌لكو پيويست و فهرمان پيكراون، بۆ بابته‌كانى قه‌ده‌ريش به‌هه‌مان شيويه، پيويسته مروفي برودار باوهرى ته‌واوى پى هه‌بيت و لى تى بگات تا به‌ دروستى مامه‌له‌ى له‌گه‌لدا بكات ئه‌گه‌رنا باوهرى دامه‌زراو و كامل نابيت.

عبداللّٰى كورپى عه‌باس ده‌رباره‌ى باوه‌رپوون به‌ قهزا و قه‌ده‌ر ده‌ليت: (من وَّحَدَّ اللهُ تعالى وَكَذَّبَ بِالْقَدْرِ نَقْضَ التَّوْحِيدِ)^(۱). واته: هه‌ر كه‌س باوهرى به‌تاك و ته‌نهيى خواى گه‌وره هه‌بيت و باوهرى به‌ قه‌ده‌ر نه‌بيت ئه‌وه باوهر و يه‌كتابه‌رستيه‌كه‌ى هه‌لده‌وه‌شيه‌وه. هه‌سه‌نى به‌صرىش ده‌ليت: (مَنْ كَفَرَ بِالْقَدْرِ، فَقَدْ كَفَرَ بِالْإِسْلَامِ)^(۲). واته: هه‌ر كه‌س باوهرى به‌ قه‌ده‌ر نه‌بيت ئه‌وه باوهرى به‌ ئيسلام نيه‌. وه ده‌ليت: (مَنْ كَذَبَ بِالْقَدْرِ فَقَدْ كَذَبَ بِالْقُرْآنِ، وَمَنْ كَذَبَ بِالْقُرْآنِ فَقَدْ كَذَبَ بِالْحَقِّ)^(۳). واته: هه‌ر كه‌س باوهرى به‌قه‌ده‌ر نه‌بيت ئه‌وه باوهرى به‌ قورئانىش نيه‌، هه‌ر كه‌سيش باوهرى به‌ قورئان نه‌بيت، ئه‌وه باوهرى به‌خواى گه‌وره نيه‌.

ئهمه جگه له‌وه‌ى كه قه‌ده‌ر په‌يوه‌ندى راسته‌وخوى به‌زوريك له‌ناوه جوانه‌كان و سيفاته به‌رزه‌كانى خواى گه‌وره‌وه هه‌يه، هه‌ر له ده‌سه‌لات و زانايى و دانايى و كاربه‌جى و

۱ - الفريابي، كتاب القدر، ص ۱۴۳.

۲ - الفريابي (أبو بكر جعفر بن محمد بن الحسن)، كتاب القدر، أضواء السلف، ط ۱، ۱۴۱۸ هـ - ۱۹۹۷ م، تحقيق: عبد الله بن حمد المنصور، ص ۱۸۸.

۳ - محمد بن طاهر المقدسي، الحجة على تارك المحجة، ط ۱، ۱۴۲۹ هـ - ۲۰۰۸ م، دار عالم الكتب، تحقيق: د. عبد العزيز بن محمد.

دادوهری و چه‌ندینی تر، وه ههر کهس باوهری به‌ههر یه‌کێک لهو سیفاتانه‌ی خوای گه‌وره نه‌بی‌ت به‌بروادار نه‌ژمار ناکریت.

پیشه‌وا عومهری کورێ خه‌ططاب دهرباره‌ی باوهرپوون به‌قه‌زاو قه‌دهر ده‌لیت: (القدر قدرة الله عز وجل، فمن كذب بالقدر، فقد جحد قدرة الله عز وجل)^(۱). واته: قه‌دهر واته ده‌سه‌لاتی خوای گه‌وره، جا ههر کهس باوهری به‌قه‌دهر نه‌بی‌ت، نه‌وه باوهری به‌ده‌سه‌لاتی خوای گه‌وره نییه.

دووهم: خوای گه‌وره دهرباره‌ی ئامانج له ناردنه‌خواره‌وه‌ی قورئان به‌پیغه‌مبه‌ر ﷺ ده‌فه‌رمو‌یت: ﴿كِتَابُ أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ مُبَارَكٌ لِيَدَّبَّرُوا آيَاتِهِ﴾^(۲). واته: قورئان په‌رتوو‌کێکی پیروژه‌ بۆمان ره‌وانه‌ کردو‌یت تا بروادارن له‌ نایه‌ته‌کانی رامینن و تیی بگهن.

ده‌یه‌ها نایه‌تی نه‌وه قورئانه‌ پیروژه‌ش باس له‌بابه‌تی قه‌دهر و ورده‌کارییه‌کانی ده‌کات، جا نه‌گه‌ر ئیمه‌ بلّین به‌دواداچون و وپرسیارکردن دهرباره‌ی بابه‌ته‌کانی قه‌دهر چه‌رامه، نه‌وه کات ده‌بی‌ت بلّین به‌دواداچون و وپرسیار کردن دهرباره‌ی نه‌وه ده‌یه‌ها نایه‌ته‌ی قورئانیش چه‌رامه و نه‌مه‌یش پیچه‌وانه‌ی مه‌به‌ستی سه‌رده‌کی ناردنه‌خواره‌وه‌ی قورئانه.

سێیه‌م: نه‌وه فه‌رمووده‌یه‌ی که جبریل سه‌لامی خوای له‌سه‌ر دێته‌ خزمه‌ت پیغه‌مبه‌ر ﷺ له‌سه‌ر شیوه‌ی پیاوێکی ده‌شته‌کی و دهرباره‌ی بنه‌ماکانی باوهر لێی ده‌پرسی‌ت و ده‌فه‌رمو‌یت: **{أَخْبِرْنِي عَنِ الْإِيمَانِ مَا الْإِيمَانُ؟}**. واته: دهرباره‌ی باوهر قسه‌م بۆ بکه، باوهر چییه؟ پیغه‌مبه‌ر ﷺ له‌وه‌لامدا پێی ده‌فه‌رمو‌یت: **{أَنْ تُؤْمِنَ بِاللَّهِ، وَمَلَائِكَتِهِ، وَكُتُبِهِ، وَرُسُلِهِ، وَالْيَوْمِ الْآخِرِ، وَتُؤْمِنَ بِالْقَدَرِ خَيْرِهِ وَشَرِّهِ}**. واته: بنه‌ماکانی باوهر بریتییه

له‌وه‌ی که باوهرت به‌خوای گه‌وره و فریشه‌کانی و په‌رتوو‌که‌کانی و پیغه‌مبه‌رانی و رۆژی دوا‌یی و قه‌زاو قه‌دهر باش و خراپی هه‌بی‌ت. نه‌م فه‌رمووده‌یه‌ له‌ کۆتاییه‌کانی ژیا‌نی پیغه‌مبه‌ردا ﷺ هاتوو‌ه و روویداوه و له‌ فه‌رمووده‌که‌دا جبریل سه‌لامی خوای له‌سه‌ر دهرباره‌ی بنه‌ماکانی باوهر له‌ پیغه‌مبه‌ر ﷺ وپرسیار ده‌کات که یه‌کێک له‌وه‌ بنه‌مایانه‌ قه‌ده‌ره و پیغه‌مبه‌ری خودایش ﷺ وه‌لامی ده‌داته‌وه و دواتریش به‌هاوه‌له‌کانی ده‌فه‌رمو‌یت: **{ذَاكَ}**

۱ - الفریابی، کتاب‌القدر، ص ۱۴۴.

۲ - سورة ص: الآية (۲۹).

جَبْرِیلُ عَلَیْهِ السَّلَامُ اَنَاکُمْ یُعَلِّمُکُمْ دِیْنُکُمْ^(۱). واته: نه وه جبریل بوو، هاتبوو فیری ناینه که تان بکات، جا نه گهر خوی گه وړه مه بهستی نییه ئیمه له بابته تی قهدهر شاره زبا بکات، بو جبریل ره وانه دهکات تا پرسیاری له باره وه بکات و هاو له کانی پیغه مبه ر ﷺ فیر بکات؟!.

جواره م: هاو له لانی پیغه مبه ر ﷺ پرسیاری زور وردیان درباری قهدهر له پیغه مبه ری خوا ﷺ کردووه و پیغه مبه ری خوایش ﷺ به وردی وه لای پرسیاره کانی داونه ته وه و هه رگیز لی نه بینراوه و نه بیستراوه، که له هاو له لایکی توره بوو بیت یان سه رزه نشتی کرد بیت که بو درباری قهدهر پرسیار دهکات، خو نه گهر کاره که یان ناشه ری بووایه نه وه کات ده بوو ریگه ی پی نه دانایه و ناموژگاری بکردنایه که پرسیاری له و شیوه یه نه که نه.

بو نمونه: سورا قه ی کوری مالیکی کوری جوعشوم ده لیت گوتم: (یا رسول الله ﷺ بَيْنَ لَنَا دِينًا كَانَا خُلُقْنَا الْآنَ، فِيمَا الْعَمَلُ الْيَوْمَ؟ أَفِيمَا جَفْتُ بِهِ الْأَقْلَامُ، وَجَرْتُ بِهِ الْمَقَادِيرُ، أَمْ فِيمَا نَسْتَقْبِلُ؟ قَالَ: لَا، بَلْ فِيمَا جَفْتُ بِهِ الْأَقْلَامُ وَجَرْتُ بِهِ الْمَقَادِيرُ). قَالَ: فَفِيمَا الْعَمَلُ؟ قَالَ: {اعْمَلُوا فِكُلُّ مُيسَّرٍ^(۲)}. واته: نه ی پیغه مبه ری خوا ﷺ باسی ئیسلام به شیوه یك بو بکه وهك نه وه ی ئیستا دروست کرابین، ئیمه ئیستا خه رکی چین و چو ن کرده وه ده که یین؟ به پیی نه وه ی که پیشتر لای خوی گه وړه نووسراوه و زانراوه و کو تایی پی هاتووه؟ یان به شتیک که تازه روودهدات و پیشتر نه زانراوه؟. فه رموی: به لکو به وه ی که پیشتر نووسراوه و زانراوه. گوتم: نه ی که واته کرده وه ی ئیستا به های چییه و چ سوو دیک هیه؟! فه رموی: ئیوه سه رقائی کرده وه ی چاکی خو تان بن و هه رکه س نه وه ی به ده سته وه دیت که بو ی دروستکراوه.

پینجه م: جگه له هاو له لانی پشین به سه ده ها په رتووک و بابه تیان له سه ر ورده کار ییه کانی قهدهر و شرو فه کرنی چه مکه کانی نوو سیوو ه و له هیج زانایه ک نه بیستراوه

۱ - مسلم (مسلم بن الحجاج النیسابوری)، صحیح مسلم (المسند الصحیح المختصر بنقل العدل عن العدل إلى رسول الله ﷺ)، ج، کتاب (۱) ایمان، باب (۱) معرفه ایمان و الإسلام و القدر و علامه الساعه، دار إحياء التراث العربی، بیروت، رقم الحدیث (۱)، تحقیق: محمد فؤاد عبد الباقي. ص ۳۷.

۲ - مسلم، صحیح مسلم، ج، کتاب (۴۶) القدر، باب (۱) باب کیفیه خلق الآدمی فی بطن أمه و کتابه رزقه و أجله و عمله و شقاوته و سعاده، دار إحياء التراث العربی، بیروت، رقم الحدیث (۲۶۴۸)، تحقیق: محمد فؤاد عبد الباقي. ص ۲۰۴۰.

کەبەلێت، نووسین و باس کردن و لیکۆلێنەوه لەو بابەتانه شەری نین و پێگە پێ نەدران، ئەمەیش وەك کۆدەنگی ئەوان ئەژمار دەکریت لەسەر دروستی باسکردنی بابەتەکانی قەدەر، خۆ ئەگەر نووسین و لیکۆلێنەوه دەربارەى قەدەر دروست نەبوايە، ئەو کات دەبوو بەپێچەوانەوه پەرتووکیان لەسەر نادروستی ئەو باسانە بنووسايە و پێگریان لێ بکرايە یان هەر نەبێت بۆچوونیان دەربارەى ئەو بابەتانه جیاواز بوايە.

بۆ نموونە: ئیبن وەهەب پەرتووکیکی لەسەر نووسیوه بەناوی: (القدر وما ورد في ذلك من الآثار). بەیەهەقی پەرتووکیکی لەسەر نووسیوه بەناوی: (كتاب القضاء والقدر). فریابی پەرتووکیکی لەسەر نووسیوه بەناوی: (كتاب القدر). ئیبن تەیميە دوو پەرتووکی لەسەر نووسیوه بەناوەکانی: (أقوم ما قيل في القضاء والقدر والحكمة والتعليل). و (القصيدة الثانية في القدر). ئیبن قەیمى قوتابیشى دوو پەرتووکی لەسەر نووسیوه بەناوەکانی: (القضاء والقدر) و (شفاء العليل في مسائل القضاء والقدر والحكمة والتعليل). ئیبن حاجیش پەرتووکیکی لەسەر نووسیوه بەناوی: (حز الغلاصم في إفحام المخاصم عند جريان النظر في أحكام القدر). ئەمە جگە لەوەی کە زانیان لەهەموو پەرتووکهکانی فەرمووده و بیروباوەردا بابەتێکیان تەرخان و تاییبەت کردووه بەباسی قەدەر و وردەکارییهکانی.

شەشەم: ئەگەر زانیان وازیان لەباسی قەدەر و شیکردنەوهی چەمکهکانی هێنا و پەرووی راستییەکانیان بۆ خەڵکی پەروو نەکردووه و وەلامی پرسیارەکانیان نەدانهوه، ئەو کات خەڵکانی نەزان و نەشارەزا یاخود خەڵکانی بێ دین و لادەر بە ئارەزووی خۆیان و بەو ئاراستەیهی خۆیان دەیانەویێت شیکردنەوهی بۆ دەکەن و وەلامی پرسیارەکانیان دەدەنەوه و ئەو کاتیش هەم خۆیان لاری دەبن و هەم خەڵکیش بەلاریدا دەبن و سەریان لێ دەشیوینن؛ چونکە وەك گوتمان بابەتەکانی قەدەر ئالۆزن و پرسیاری زۆر هەڵدەگرن و هەموو کەس توانای تێگەشتن و لیکدانەوهی چەمکهکانی و وەلامدانەوهی پرسیارەکانی نییه.

هەوتەم: ئەو دوو فەرموودهیهی پێشتر باسمان کرد کە گوايە پێگرن لەباسکردن و بەدواداچوونی بابەتەکانی قەزا و قەدەر، بەو پەرووکهشیە مامەڵەى لەگەڵدا ناکریت و کاری

پښ ناکریت، که کهس دهرباره ی بابته تی قهدهر قسه نهکات؛ بهلکو واتای تابیه تی ههیه و مه بهستی فهرمووده گان هم شپوازه باسکردنانه ی لای خواره وه دهگریته وه:

۱- قسه کردن له سهر بابته تی قهدهر بهمه زنده ی عهقل و بهی زانست و بهلگه ی شهرعی، که هممه کاریکی حهرام و ریگه پینه دراوه، نهک له سهر بابته تیکی ئالۆزی و دکو قهدهر بهلکو له سهر ههر پرسیکی شهرعی تریش ههر وایه، ههر وهک خوی گه وره ده فهرمویت: ﴿وَلَا تَقْفُ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ﴾^(۱). واته: قسه له سهر شتیک مه که و شایه تی ناحق بۆ شتیک مه ده که زانیاریت له سهری نییه.

۲- گهران به شوین لایه نه نهینی و شاراوهدانی قهدهردا که جگه له په رومردگاری جیهانیان کهسی تر نهو نهینیانه نازانیت و سهری لی دهر ناکات و ههر کهس قسه ی له باره وه بکات زیاده روه ی و سنوورشکینی دهکات، وهک پرسیار کردن له هوکاری پرووداوه گان وهک مردن و زیان و دهوله مهندی و ههزاری و نهخویشی و لهش ساغی و جوانی و ناشیرینی که هیچ کهس هوکار و نهینی پشت هم پرووداوانه نازانیت جگه له خوی گه وره؛ بویه پیویسته هه موو لایه که به سنگیکی فراوان و نهو په ری رهمانه ندیه وه قهدهرهدانی خوی گه وره قبول بکهین و پیی رازی بین و له سهر خویشیه کانی سوپاگوزار بین و له سهر ناخویشیه کانی ئارامگر بین و پرسیار دهرباره ی هوکار و نهینییه کانی نه کهین.

۳- ره خنه گرتن له بابته ته کانی قهدهر که بۆچی خوی گه وره نه وه ی کرد یان بۆ نه وه ی نه کرد، یان ههر شتیک تری لهو جوړه که نه مانه له خه لکی باوه ردار ناوه شیته وه و ریگه پینه دراوه؛ بهلکو پیویسته له وه دلنیابین که نهو قهدهرانه ی خوی گه وره دهیه نیته پیش ههرچی و ههرچۆن بن بی حکمهت نین و نه وانه باشتیرین بژاردن بۆ بهنده کانی؛ به لام نییه به هو ی کورتبینی خو مانه وه درکیان پی ناکهین.

۴- ده مه ده می کردن و بهیه کدادانی بهلگه کانی شهرع له بابته تی قهدهردا، نهک بهمه بهستی پروونکردنه وه و گه یشتن به راستی؛ بهلکو بهمه بهستی خو دهرخستن و قسه ی خود زالکردن، که نه مه ییش دیسانه وه له شهرعدا یاساغه و ریگه پی نه دراوه.

به لگه‌یش له‌سهر ئه‌وه‌ی که مه‌به‌ستی فهرمووده‌کان ره‌ها نییه؛ به‌لکو تایبه‌ته به‌و حاله‌تانه‌ی که باس‌مان کرد، له‌ خودی فهرمووده‌کان خو‌یاندایه.

بۆ نموونه فهرمووده‌ی یه‌که‌م ده‌فه‌رمو‌یت: **﴿إِذَا ذُكِرَ أَصْحَابِي فَأَمْسِكُوا، وَإِذَا ذُكِرَتِ النُّجُومُ فَأَمْسِكُوا، وَإِذَا ذُكِرَ الْقَدَرُ فَأَمْسِكُوا﴾**. که‌واته: فهرمووده‌که باسی ب‌ی‌ده‌نگ بوون له‌ سی باب‌ه‌ت ده‌کات نه‌ک ته‌نها قه‌ده‌ر، ئه‌وانیش باب‌ه‌ته‌کانی هاوه‌لانی پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ، زانستی ئه‌ستیره‌ ناسی، قه‌ده‌ر، جا هیچ ژیری‌ک نه‌ک شه‌رع‌زانی‌ک هه‌یه ب‌ل‌یت باس‌کردنی ئه‌م باب‌ه‌تانه له‌شه‌رع‌دا ر‌ی‌گه‌ پ‌ینه‌دراوه، به‌دل‌نیاییه‌وه نه‌خ‌یر؛ چون‌که ئه‌وه‌ی له‌هه‌رسی ته‌وه‌ره‌که‌دا باس کراوه و ر‌ی‌گری ل‌یکراوه لایه‌نه نه‌ر‌ینییه‌کانی ئه‌و باسانانه‌ن نه‌ک ک‌وی باس و باب‌ه‌ته‌کان.

بۆ نموونه: ئه‌وه‌ی له‌ باسی هاوه‌لاندای ر‌ی‌گه‌ پ‌ینه‌دراوه باس‌کردنیانه به‌خراپه و ب‌ی‌ری‌زی کردنه به‌رامبه‌ریان و هه‌لدانه‌وه‌ی په‌ره‌ی ک‌یشه و نا‌کوکییه‌کانیانه و لایه‌نگری هه‌ندی‌ک و د‌زایه‌تی ئه‌وانی تریانه، ئه‌گه‌رنا باس‌کردنی هاوه‌لانی پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ و به‌رز‌نرخاندنی هه‌ول و ماندوو‌بوون و ت‌یک‌ۆشان و ر‌ۆل‌یان له‌سه‌رخستنی پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ و ئاینی پ‌ی‌ر‌ۆزی ئیسلامدا کار‌ی‌کی نه‌ک ر‌ی‌گه‌ پ‌ینه‌دراوه به‌لکو ز‌ۆر‌یش باش و خوا‌زراوه و ده‌چ‌ی‌ته خان‌ه‌ی په‌رست‌شه‌وه.

سه‌باره‌ت به‌ ئه‌ستیره‌ناس‌یش ئه‌وه‌ی ر‌ی‌گه‌پ‌ینه‌دراوه ئه‌وه‌یه که ئه‌ستیره‌ناسه‌کان و فال‌گه‌روه‌کان له‌و سه‌رده‌مانه‌دا ده‌یان‌کرد و ئ‌ی‌ست‌ایش هه‌ندی‌ک ده‌یکه‌ین و ئه‌ستیره‌کان به‌سه‌رحاوه‌ی خ‌یر و شه‌ر و‌ینا ده‌که‌ن و هه‌ر دیارده‌یه‌کی گه‌ردوونی ده‌ده‌نه پ‌ال ئه‌ستیره‌یه‌ک، که ئه‌مه‌ خ‌وی له‌خ‌ۆیدا نه‌ک هه‌ر تاوان به‌لکو کو‌فر و ب‌ی‌ باوه‌رییه به‌خوا‌ی گه‌وره، ئه‌گه‌رنا زانستی ئه‌ستیره‌ناسی زانستی‌کی گ‌ر‌نگ و به‌به‌هایه و چه‌ندی‌ن به‌لگه‌ی سه‌رس‌وه‌پ‌ینه‌ری له‌سه‌ر ده‌سه‌لاتی خوا‌ی گه‌وره ت‌ی‌دایه وخوا‌ی گه‌وره له‌ قور‌ئاندا سو‌پ‌ندیان پ‌ی‌ ده‌خوات و باس له‌ جو‌له و خولانه‌وه و سوود و به‌ه‌ره‌کانیان ده‌کات وه‌ک نموونه‌ی ده‌سه‌لاتی خ‌وی باسیان ده‌کات.

باب‌ه‌تی قه‌ده‌ر‌یش هه‌ر وه‌ک ئه‌و دوو نموونه‌یه‌ی تر وایه و ر‌ی‌گرتن له‌باس‌کردنیان ره‌ها نییه و هه‌ندی‌ک حاله‌تی تایبه‌ت ده‌گری‌ته‌وه، که پ‌ی‌ش‌تر ئاماژه‌مان پ‌ی‌دا و به‌ده‌ر له‌و

حاله تانه باسکردنی نهك ههر شتيكي خوازاراوه بهلگو پيوسته و پهيوسته بهدامه زراوی باوهري ههريه کيکمانه وه و ههر کهس لهقهدهر وهك ئهوهی لهشهرعدا دانراوه و باس کراوه تی نهگات باوهري دانامه زريت؛ بويه پيوسته بهم شيوه هاوسهنگيه رافه بو فهرمووده که بکريت و ليکدانه وه بو چه مکه کانی بکريت.

سه بارهت به فهرموودهی دووه ميس که پيغه مبهري خوا ﷺ کاتيک ده بينيت هاوه له کانی لهسه ر بابتهی قهدهر دهنکه دهنک و ناکوکیانه، لييان تووره دهبيت وسهرزنشتيان دهکات، تووره بوونه کهی پيغه مبهري ﷺ لهسه ر ئه وه نييه که ئه وان باسی بابتهی قهدهر دهکه ن؛ بهلگو لهسه ر ناکوکی و دهنکه دهنکه که پانه لهسه ري، که ههر کهسه و بابته کهی به لای خویدا راده کيشا و مهبهستی ئه وه بوو قسهی خوئی سهر بخت نهك حهق دهر که ویت، ههر وهك له فهرمووده که دا ها تووه {إِنَّمَا هَلْكَ مَنْ كَانَ قَبْلَكُمْ حِينَ تَنَازَعُوا فِي هَذَا الْأَمْرِ، عَزَمْتُ عَلَيْكُمْ أَلَّا تَتَنَازَعُوا فِيهِ}. ئه وهی گه لانی پيش ئیوهی له ناو برد به هوئی ناکوکیانه وه بوو لهسه ر ئه م بابته، فهرمانتان پی دهکه م که دهست له ناکوکی لهسه ر بابتهی قهدهر هه لگرن.

بويه زور هه لهيه ئه م فهرموودانه بکريت به لگه بو رپگرتن له باسکردنی بابته کهانی قهدهر که زور گرنگه مروقی بروادار لیي شارهزا بیت و لیي بههرمه ند بیت بهو شيوه يه ی لهشهرعدا باس کراوه.

پېناسری قهزا و قهدهر

قهزا و قهدهر لهو زاراوانه‌ن که له‌زمانی عه‌ره‌بیدا پېیان ده‌گوتریت: (إذا اجتماعا إفتراقا و إذا إفتراقا اجتماعا). واته: نه‌گهر پیکه‌وه باس کران و گوتمان (قهزا و قهدهر) نه‌و کات و اتاکانیان حیوازه و هر یه‌که‌یان واتای تایبه‌تی خو‌ی هه‌یه، وه نه‌گهر به‌جیا باس کران و تهنه‌ها گوتمان (قهزا) یان (قهدهر) نه‌و کات هه‌ردووکیان به‌یه‌ک و اتا دین. هر وه‌ک زاراوه‌کانی (ئیمان و ئیسلام) (فه‌قیر و مسکین) (ته‌وبه و ئیستیغفار).

بۆ نموونه: وشه‌ی (ئیمان) و (ئیسلا‌م) نه‌گهر به‌جیا باس کران، نه‌و کات هه‌ردووکیان به‌واتای باوه‌رداری دین و که گوتمان نه‌و که‌سه باوه‌رداره واته موسولمانیشه و که‌وتیشمان موسولمانه واته باوه‌رداریشه، خو نه‌گهر پیکه‌وه باس کران و گوتمان (ئیمان و ئیسلام) نه‌و کات دوو واتای حیوازه دده‌ن و (ئیمان) به واتای باوه‌ر دیت و بنه‌ماکانی زیاتر تیورین و بریتین له باوه‌رپوون به: (خوای گه‌وره، فریشته‌کان، په‌رتوکه ئاسمانیه‌کان، پېغه‌مبه‌ران، رۆزی دوا‌یی، قه‌زاو قه‌ده‌ر). (ئیسلا‌م) یش به‌واتای خو به‌ده‌سته‌وه‌دان دیت و بنه‌ماکانی زیاتر کردارین و بریتین له: (شایه‌تی دان به‌وه‌ی خوای گه‌وره زاتیکی تاک و تهنه‌ایه و جگه له‌و هیچ په‌رستراویکی تر به‌حه‌ق له‌م بوونه‌وه‌ردها بوونی نییه و موحه‌ممه‌د ﷺ په‌یامبه‌ری خوای گه‌وره‌یه، نو‌یژ کردن، زه‌کاتدان، پۆژوو گرتن، حه‌ج کردن نه‌گهر له‌توانادا هه‌بوو).

وشه‌ی (فه‌قیر) یان (مسکین) یش نه‌گهر به‌جیا باس کران نه‌وه هه‌ردووکیان به‌واتای خالک‌انی هه‌ژار و که‌م ده‌رامه‌ت دین، خو نه‌گه‌ریش پیکه‌وه باس کران و گوتمان (فه‌قیر و مسکین) نه‌و کات هر یه‌که‌یان واتای تایبه‌تی خو‌ی هه‌یه و (فه‌قیر) به‌و که‌سانه ده‌گوتریت که هیجیان نییه و هیچ سه‌رچاوه‌ی داها‌تیشیان نییه؛ به‌لام (مسکین) به‌و که‌سانه ده‌گوتریت که پاره و داها‌تیان هه‌یه و توانای کار و که‌سابه‌تیان هه‌یه؛ به‌لام سه‌ره‌رای نه‌وانه هه‌ژارن و نه‌وه‌ی په‌یدای ده‌که‌ن به‌شی پېدا‌و‌یستییه‌کانی ژیا‌نی رۆژانه‌یان ناکات و پې‌ویسته خه‌لکی هاو‌کاریان بکه‌ن تا به‌ژیا‌ن و گوزه‌رانیان را بگه‌ن.

وشه‌ی (ئیس‌تیغ‌فار) و (ته‌وبه) یش نه‌گهر به‌جیا باس کران، نه‌وه هه‌ردووکیان به‌واتای په‌شیمانی و گه‌رانه‌وه بۆ لای خوای گه‌وره به‌کار دین، نه‌گه‌ریش پیکه‌وه باس کران و گوتمان (ته‌وبه و ئیس‌تیغ‌فار) نه‌وکات (ئیس‌تیغ‌فار) بۆ ده‌رب‌رینی په‌شیمانی و گه‌رانه‌وه‌یه

لهو تاوانانهی که کردومانن و تپه‌پون، به‌لام (ته‌وبه) بۆ ترسه له تاوانیک که ده‌کریت له داهاتوودا توشی بین و داوای لیخۆشبونی له‌خوای گه‌وره لی ده‌که‌ین.

وشه‌ی (قه‌زا) و (قه‌دهر) یش هر وایه، نه‌گهر به‌جیا باس کران، نه‌و کات هه‌ردووکیان به‌یه‌ک واتا دین و نه‌گهریش به‌یه‌که‌وه باس کران نه‌و کات ههر یه‌که و واتای تایبه‌تی خۆی ده‌بی‌ت.

وشه‌ی (القضاء) له‌زمانی عه‌ره‌بیدا به‌ واتای برپار و براندنه‌وه و یه‌کلاکردنه‌وه‌ی کار یان فه‌رمانیک دیت.

له‌زاراوه‌ی شه‌رعیشدا به‌ واتای نه‌و برپارانه دیت که خوای گه‌وره دهرباردی بوونه‌وهر و دروستکراوه‌کانی خۆی ده‌ری ده‌کات، له‌ دروستکردن و له‌ناوبردن و نه‌و رووداو و پیشه‌اتانه‌ی به‌سه‌ریان دیت یانیش خۆیان به‌سه‌ر خۆیانی ده‌هین.

وشه‌ی (القدر) یش له‌زمانی عه‌ره‌بیدا به‌واتای دیاریکردنی بر و ماوه و نه‌ندازه‌ی ههر کار یان فه‌رمانیک دیت.

له‌زاراوه‌ی شه‌رعیشدا به‌واتای زانستی ره‌های په‌روه‌ردگار دیت دهرباردی بوونه‌وهره‌کانی له‌ نه‌زهدا، وه‌ تۆماری کردنی ورد و درشتی نه‌و زانیاریانه له‌لای خۆی و دواتر روودانی نه‌و شتانه‌یه له‌ ژیان و واقیعدا به‌و شیوه‌یه‌ی که په‌روه‌ردگار زانیویه‌تی و لای خۆی تۆماری کردووه به‌بی زیاد و که‌م.

به‌م پێیه‌یش جیاوازی نیوان قه‌زا و قه‌دهر نه‌وه‌یه: قه‌دهر بریتییه له‌و زانسته‌ی که په‌روه‌ردگار له‌ نه‌زهدا دهرباردی بوونه‌وهر و دروستکراوه‌کانی هه‌یه‌تی و لای خۆی و له‌ (اللوح المحفوظ) دا تۆماری کردووه، قه‌زایش بریتییه له‌ روودان و دابه‌زاندنی نه‌و به‌سه‌رهات و پیشه‌اتانه له‌ کات و شوینی دیاریکراوی خۆیدا و به‌و شیوه‌یه‌ی پیشتر په‌روه‌ردگار زانیاری دهرباردی هه‌بووه یان برپاری له‌سه‌ر داوه.

بۆنموونه: رۆژی له‌دایک بوون و مردنی هه‌ریه‌ک له‌ نێمه که پیشتر لای په‌روه‌ردگار زانراوه و تۆمار کراوه نه‌مه قه‌دهره، دواتر جێبه‌جێبوون و دابه‌زاندنی نه‌و برپاره له‌ واقیعدا نه‌وه قه‌زایه.

هه‌ندی‌ک له‌ زانیانی‌ش ده‌لێن واته‌که‌یان به‌ پێچه‌وانه‌وه‌یه، به‌هه‌ردوو نه‌گه‌ره‌که‌یش واتاکان و دهره‌نجامه‌کان ههر وک خۆیان وان و گۆرانکاریان به‌سه‌ردا نایه‌ت.

بنه ماکانی باومرپوون به قهزا و قهدهر

چوار بنه مای سهرکی ههیه له قهزا و قهدهردا باومرپی مرفی باومرپدا دانامه زریټ تا باومرپی تهواوی بهو چوار بنه مایه نه بیټ، بنه ماکانیش بریتین له:

یه کهم: زانست (العلم): بهواتای ئه وهی که پیویسته مروقی باومرپدا باومرپی تهواوی هه بیټ به وهی پهرومردگار هر له ئه زله وه و له خالی بی سهرتا تا خالی بی کوتا زانیاری تهواوی ههیه و هه بووه دهرباردی گهردوون و بوونه وهر و سهرجهم دروستکراوهکانی، ئه وهی ههیه و بووه، وه ئه وهیش که نییه و ده بیټ، وه ئه وهیش که نییه و نابیټ ئه گهر بباویه چوټن ده بوو. وه هیچ شتیک له پهرومردگار په نهان و نه پنی نییه.

وه ئه و زانستهی پهرومردگار ههیه تی زیاد و کهم ناکات؛ چونکه ئه و هر له ئه زله وه زانیاری تهواوی ههیه دهرباردی هه موو دروستکراوهکانی خوټی و شتیک نییه ئه و سهرتا نه یزانی بیټ و دواتر بوټی دهر بکه و بیټ، یان زانیاری ئه و به شیوهیه ک بیټ و دواتر گوټر انکاری به سهردا بیټ، هه موو ئه مانه بوټی زانستی پهرومردگار مه حالن و هیچ شتیک له م گهردوونه دا بیټ زانیاری ئه و بوونی نییه و روونادات.

خوای گه وهره دهرباردی زانستی خوټی ده فهرمو بیټ: ﴿وَعِنْدَهُ مَفَاتِحُ الْغَيْبِ لَا يَعْلَمُهَا إِلَّا هُوَ وَيَعْلَمُ مَا فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَمَا تَسْقُطُ مِنْ وَرَقَةٍ إِلَّا يَعْلَمُهَا وَلَا حَبَّةٌ فِي ظِلْمَاتِ الْأَرْضِ وَلَا رَطْبٍ وَلَا يَابِسٍ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ﴾^(۱). واته: کلیلی گه نه جینهی هه موو شته په نهان و نه پنییه کان لای پهرومردگار و جگه له و هیچ که سیکی تر نایزانیټ، وه ههرچی له وشکانی و دهریاکاندا ههیه ئه و ده یزانیټ و هیچ گه لایه ک ناوهریټ وه هیچ دهنکه گهنم و دانه و بیلهیه ک نییه له قولایی و تاریکایی ناخی زه ویدا و ئه وهی دهر و بیټ و ئه وهیش نارو بیټ ئیلا پهرومردگار ده یزانیټ و له په رتووکیکی روون و ره و اندا که (اللوح المحفوظ) ه بوونی ههیه و تو مار کراوه. وه ده فهرمو بیټ: ﴿أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِنَّ ذَلِكَ فِي كِتَابٍ إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ﴾^(۲). واته: ئایا تو نازانیټ که خوای گه وهره زانیاری

۱ - سورة الأنعام: الآية (۵۹).

۲ - سورة الحج: الآية (۷۰).

ته‌واوی هه‌یه دهرباره‌ی هه‌رجی له ئاسمان و زه‌ویدا هه‌یه و ږووده‌دات و هه‌موو ئه‌وانه‌ی له په‌رتووکی‌کدا لای خۆی تۆمار کردووه، زانین و نووسینی ئه‌و شتانه بۆ خۆی گه‌وره کاریکی ئاسانه و قورس نییه. وه ده‌فه‌رمویت: ﴿وَمَا يَعْزُبُ عَنْ رَبِّكَ مِنْ مِثْقَالِ ذَرَّةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ وَلَا أَصْغَرَ مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْبَرَ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ﴾^(۱). واته: بچوکت‌ترین گه‌ردیله‌ی ئه‌و گه‌ردوونه له زه‌وی یان له ئاسمان بێت له‌و بچوکت‌تر یان گه‌وره‌تر بێت له په‌روردگاری تۆ نه‌ینی و شاروه نییه و هه‌موومان له په‌رتووکی‌کی ږوون و ږه‌واندا که (اللوح المحفوظ) ه تۆمار کردووه.

باوه‌ر ږوون به زانستی په‌روردگار به‌و شیوه‌یه‌ی باس‌مان کرد یه‌که‌م بنه‌مای باوه‌ر ږوونه به‌بابه‌تی قهزا و قهده‌ر.

دووهم: نووسین (الکتابه): پاش باوه‌ر ږوون به‌ودی که‌خوای گه‌وره زانست وزانیاری ته‌واوی دهرباره‌ی هه‌موو دروست‌کراوه‌کانی خۆی هه‌یه، بنه‌مای دووهمی باوه‌ر ږوون به‌قهزا و قهده‌ر باوه‌ر ږوونه به‌ودی که په‌روردگار به‌ر له‌ودی هه‌موو ئه‌وانه دروست بکات هه‌موو ئه‌و زانیاریانه‌ی خۆی له په‌رتووکی‌کدا تۆمار کردووه که ناوی (اللوح المحفوظ) ه، بۆ ئه‌ودی بۆ فریشته و سه‌رجه‌م دروست‌کراوه‌کانی به‌سه‌لم‌ینیت که ئه‌و ږووداوانه‌ی ږووده‌دن ئه‌و پێشتر ئاگاداری ږووه و زانستی ته‌واوی دهرباره‌یان هه‌بووه و لای خۆی تۆماری کردووه؛ هه‌ر بۆیه ئه‌گه‌ر سه‌رنجی ئه‌و نایه‌تانه بده‌ین که خۆی گه‌وره تێیدا باسی زانست و زانیاری خۆی کردووه ده‌بینین له هه‌موویدا باسی نووسین و تۆمار کردنی ئه‌و زانیاریانه‌ی کردووه له په‌رتووکی‌کدا به‌ناوی (اللوح المحفوظ) ه وه.

پێغه‌مبه‌ری خوا ﷺ دهرباره‌ی ورده‌کاریه‌یه‌کانی تۆماره‌کانی ناو ئه‌و په‌رتووکه ده‌فه‌رمویت: {إِنَّ أَوَّلَ مَا خَلَقَ اللَّهُ الْقَلَمُ، فَقَالَ لَهُ: اكْتُبْ، قَالَ: رَبِّ، وَمَاذَا أَكْتُبُ؟ قَالَ: اكْتُبْ مَقَادِيرَ كُلِّ شَيْءٍ حَتَّى تَقُومَ السَّاعَةُ، مَنْ مَاتَ عَلَى غَيْرِ هَذَا فَلَيْسَ مِنِّي} ^(۲). واته: یه‌که‌م شت که خۆی گه‌وره دروستی کرد پێنوو‌س ږوو. پێی فه‌رموو: بنووسه. پێنوو‌س

۱ - سورة يونس: الآية (۶۱).

۲ - أبو داود (سليمان بن الأشعث)، سنن أبي داود، ج، ۷، ص، ۸۶، دار الرسالة العالمية، ط، ۱۴۳۰ هـ - ۲۰۰۹ م، تحقيق: شعيب الأرنؤوط، محمد كامل قره بللي. الألباني (محمد ناصر الدين الألباني)، صحيح الجامع الصغير وزياداته، ج، ۱، المكتب الإسلامي، بيروت، ص، ۴۰۵. وقال الألباني في تخريجه: حديث صحيح.

گوتی: چی بنووسم؟. فهرمووی: زانیاری تهواو دهربارهی ههموو دروستکراوهکان بنووسه تا رۆژی دواپی، ههر کهس بمړیت و باوهری بهمه نهبیت نهو کهسه لهمن نییه. وه دهفهرمویت: **{كَتَبَ اللَّهُ مَقَادِيرَ الْخَلَائِقِ قَبْلَ أَنْ يَخْلُقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ بِخَمْسِينَ أَلْفَ سَنَةٍ، قَالَ: وَعَرْشُهُ عَلَى الْمَاءِ}**^(۱). واته: خوی گهوره پهجا هزار سال بهر له دروستکردنی زهوی و ئاسمانهکان و کاتیک که عهرشی لهسهر ئاوبوو زانیاری تهواوی دهربارهی سهرجهم دروستکراوهکانی خوی نویسه تهوهو تومار کردوه.

کاتیکیش دهلین خوی گهوره وردهکاری ژبانی بهنده و دروستکراوهکان و چارهنووسپانی لای خوی نووسیوه واتای نهوه نییه که خوی گهوره ناچاری بهندهکانی دهکات بهکردنی نهو کارانه بی نهوهی هیچ بژاردهیهکی تریان ههبیت لهبهردهستدا، نهمه ههلهیهکی باوه و راستیهکهی وانیه؛ بهلکو راستیهکه نهوهیه که خوی گهوره بهحوکمی بهدیتهنهری و زانایی و دانایی خوی وردهکاری نهو پرووداونه دهزانیت و لای خوی تواماری کردوون وهک بهلگهیهک لهسهر دهسهلات و زانایی خوی، بهلام نهو نووسین و زانیاریانه هیچ کاریگهیریان لهسهر ئاراستهکردن و بژاردهی بهندهکان نییه خو نهگهر وابوايه نهو کات بهندهکان بهرپرس نهدهبوون له چارهنووسی کردهوهکانیان.

سپیهه: ویست (المشيئة): مهبهست لهه بنهمایهی باوهرپوون بهقهزا و قهدهر نهوهیه که مروقی باوهردا باوهری وابیت هیچ شتیک لهه گهردوونهدا و له مولکی خوی گهورهدا بهبی ویستی نهو روو نادات و بوونی نییه، نهو شتانه باش بن یان خراب جیاوازی نییه، تهنانهت کوفر و بی دینی و گوشتن و سهرجهم تاوانهکانی تریش هیچ کام لهوانهش بهبی ویستی خوی گهوره پروو نادهن؛ بویه گرنگه خهلکانی بیباوهر نهو راستیه بزنان که نهوان بهدهر لهویستی خوی گهوره کافر نین و نهیاننوانیوه و ناتوانن ویستی خویمان بهسهر ویستی خوی گهورهدا زال بکهن و بهسپینن؛ بهلکو نهوان بهویستی خوی گهوره کافرن و خوی گهوره خوی نازادی و سهربهخویی و مافی بژاردنی پی داوون تا بهدلی خویمان بی دینی بکهن و له دنیا بی دلی خویمان نهکهن؛ خو نهگهر بیوستایه باوهردار بن نهوکات

۱ - مسلم، صحیح مسلم، ج، ۴، کتاب (۴۶) القدر، باب (۲) حجاج آدم وموسی علیهما السلام، ص ۲۰۴۴، رقم الحدیث (۲۶۵۳).

دهیتوانی ئازادی بژاردنیان پئ نه دات و به پرواداری دروستیان بکات، ههر وهك خوی دهفه رمویت: ﴿وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَأَمَنَّ مَن فِي الْأَرْضِ كُلَّهُمْ جَمِيعًا﴾^(۱). واته: نه گهر په رومردگارت بیویستایه ههرچی له سهر زهوی ههیه هه مووی باومړی پئ دهینا؛ به لام نهو کات واتایهك بؤ دروستکردنی ژبانی دنیا و تاقیکردنه وی مروف و مردن و به ههشت و دؤزه نه ده مایه وه؛ بویه ئازادی مروف له بریاردان و بژارده کردن ویستی خوی گه وره خو به تی.

نه مه پش سه لمینه ری نهو راستیه یه که له خالی پشودا باسما ن کرد و گوتما ن خوی گه وره ئیمان و کوفری له ناوچاوانی هیچ کهس نه نویوه و به سه ری دا نه سه پاندووه که بروادار یان کافر بیت؛ به لکو پیغه مبر ﷺ و په یامی بؤ هه موو به نندهکانی ره وانه کردووه وړیگای باومړ و کوفری نشان داو ن و عقل و کات و ئازادی بریار و بژاردنی پئ داو ن و داوایشی لئ کردوون که پئی باومړ بگر نه بهر؛ به لام له کو تایی دا ماف و ئازادی بژاردنی داو هته ده ست خو یان. خوی گه وره دهفه رمویت: ﴿إِنَّا هَدَيْنَاهُ السَّبِيلَ إِمَّا شَاكِرًا وَإِمَّا كَفُورًا﴾^(۲). واته: ئیمه ریگهی راستی و خواناسیمان بؤ روون کردو ته وه جا یان شوینی ده که ویت و سوپاسگوزار ده بیت یانیش پشتی تی ده کات و بی باومړ ده بیت. وه دهفه رمویت: ﴿وَهَدَيْنَاهُ النَّجْدَيْنِ﴾^(۳). واته: ئیمه هه ردو و ریگهی باومړ و بی باومړیمان نشان داو و توانای بژارده کردن هه ردو و کیمان پئ داو ه.

لیره شدا گرنگه باب ته ری په زامه ندی و ویستی خوی گه وره تیکه ل نه که ی ن، راسته ئیمه ده ئیین ویستی خوی گه وره وایه که خه لکی ئازاد بن له بریاردان؛ به لام خوی گه وره هه رگیز له بریاری هه له ی به نندهکانی رازی نییه و پئی خو ش نییه و بژارده ی تاوان و کوفر و کوشتن و سته م و هیچ خرابه یه کی تری پئ په سه ند نییه، ههر وهك خوی دهفه رمویت: ﴿إِنْ تَكْفُرُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ عَنْكُمْ وَلَا يَرْضَىٰ لِعِبَادِهِ الْكُفْرَ وَإِنْ تَشْكُرُوا يَرْضَهُ لَكُمْ﴾^(۴). واته: نه گهر ریگهی کوفر و بی باومړی هه لبریرن نه وه خوی گه وره زور بی منه ته لیتان و

۱ - سورة يونس: الآية (۹۹).

۲ - سورة الإنسان: الآية (۲).

۳ - سورة البلد: الآية (۱۰).

۴ - سورة الزمر: الآية (۷).

هیچ پیویستی به په‌رستش و خواناسی ئیوه نییه و له رېبازی کوفر و کافرانیش رازی نییه، خو ئه‌گهر رېگه‌ی خواناسی و سوپاسگوزاری هه‌لېژێرن ئه‌و کات له‌و بریار و رېبازه و له‌ خوشتان رازییه.

چوارم: دروستکردن (الخلق): به‌واتای ئه‌وه‌ی که پیویسته مرۆفی باوه‌پدار باوه‌ری ته‌واوی هه‌بێت، که هه‌رچی له‌م گه‌ردوون و بوونه‌وه‌رده‌ا هه‌یه دروستکراوی خوای گه‌وره‌یه و خاوه‌نی راسته‌قینه‌ی مرۆف و سه‌رجه‌م بوونه‌وه‌ر خوای گه‌وره‌یه.

هه‌ر وه‌ك خۆی له‌ قورئاندا ده‌فه‌رموێت: ﴿وَحَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ذَلِكَمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ خَالِقُ كُلِّ شَيْءٍ فَاعْبُدُوهُ﴾^(۱). واته: هه‌رچی له‌م گه‌ردوون و بوونه‌وه‌رده‌ا هه‌یه دروستکراوی خوای گه‌وره‌یه و زانیاری ته‌واوی ده‌رباره‌ی هه‌موو شتێك هه‌یه. ئه‌و زاته په‌روه‌ردگاری ئیوه‌یه و جگه‌ له‌و هیج په‌رستراویکی تر به‌حه‌ق له‌م گه‌ردوونه‌دا بوونی نییه، به‌ده‌یه‌نه‌ر و خولقی‌نه‌ری هه‌موو شتێکه له‌نه‌بوو. وه‌ ده‌فه‌رموێت: ﴿لِلَّهِ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا فِيهِنَّ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ﴾^(۲). واته: زه‌وی و ئاسمانه‌کان و هه‌رچیشیان تی‌دا هه‌یه هه‌مووی مو‌لکی خوای گه‌وره‌یه و خوای گه‌وره‌ ده‌سه‌لاتی په‌های به‌سه‌ر هه‌موو شتێکدا هه‌یه.

که‌واته مرۆفی باوه‌پدار ده‌بێت باوه‌ری ته‌واوی هه‌بێت به‌وه‌ی که هه‌رچی له‌م گه‌ردوون و بوونه‌وه‌رده‌ا هه‌یه و په‌وه‌ده‌ات خوای گه‌وره‌ زانیاری ته‌واوی له‌سه‌ری هه‌بووه‌ وه‌یه و به‌ر له‌ بوون و په‌وه‌دانی لای خوای گه‌وره‌ نووسراوه‌ و تۆمار کراوه‌ و خوای گه‌وره‌ ویستی له‌سه‌ر بوون و په‌وه‌دانی ئه‌و شته‌ هه‌بووه‌ و خۆشی دروستی کردووه، له‌سه‌ر ئه‌و چوار بنه‌مایه‌ باوه‌ری مرۆف به‌ قه‌زاو قه‌ده‌ر داده‌مه‌زرێت.

۱ - سورة الأنعام: الآيات (۱۰۱ - ۱۰۲).

۲ - سورة المائدة: الآية (۱۲۰).

ریزبندی بازنهکانی قهزاو قهدهر

قهزا و قهدهری خوی گهوره بهپی ریزبندی دانان و دابهزاندنیان دابهش دهیت بهسر شش بازنهدا که بریتین له بازنهکانی:

یهکهه: قهدهری گشتی گهردوون و بوونهوهر: ئه مه فراوانترین بازنه ی قهدهره و مه بهستمان لی ئه و قهدهره گشتیهیه که پیشتر باسما کرد و پهجا هزار سال بهر له دروستکردنی زهوی و ئاسمانهکان خوی گهوره بو سهرجهم گهردوون و بوونهوهری داناوه و لای خوی و له (اللوح المحفوظ) دا تواماری کردووه.

دوووم: قهدهری مروقهکان: ئه م بازنهیهی قهدهر له بازنه ی پیشتر بهرتهسک تره و تایبهته به قهدهری کو مروقهکان و سهرجهم وردهکارییهکانی زیان و گوزهرانیان ههر لهسهرتای بوونیان تا کوتایی چارهنووس و بهههشتی بوون یان دۆزهخی بوونیان.

خوی گهوره له قورئاندا باس له خالیکی گرنگی ئه و قهدهری خوی دهکات و دهقهرویت: ﴿وَإِذْ أَخَذَ رَبُّكَ مِنْ بَنِي آدَمَ مِنْ ظُهُورِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَأَشْهَدَهُمْ عَلَى أَنْفُسِهِمْ أَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ قَالُوا بَلَى شَهِدْنَا أَنْ تَقُولُوا يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّا كُنَّا عَنْ هَذَا غَافِلِينَ﴾^(۱). واته: ئه و رۆژهی که خوی گهوره ههموو وچهکانی له پشتی نهوهکانی ئادهم هینایه درهوه و کردنی بهشایهت بهسر خویانهوه و لی پرسین: ئایا من خدا و پهروهردگاری ئیوه نیم؟! ههموویان گوتیان: بهلئ ئیمه شایهتی دمهین که تو خوا و پهروهردگاری ئیمهیت. خوی گهوره فهرمووی: دواتر و له رۆژی دوایدا نهئین ئیمه ئاگامان لهم بهئین و پهیمانه نییه و بیرمان چوو.

له و رۆژهدا خوی گهوره قهدهری وابوویت ههر مروقیك بینیته بوون له ئادهمهوه تا دواههمین مروف پشت بهپشت لهویدا و کویکردوونهتهوه و ئه و پرسیاره ی کردوون و شایهتیان لهسر خویان داوه که خوی گهوره پهراستراوی بهحهقی ئهوانه و ههر ئه و شایهتی پهراستنه.

ئەم بەلەين و پەيمانهيش وەك تۆۋىك لەناخى ھەر مەرۋفەكدا رۋاۋە و كاتەك لەدايك دەبەيت بەو سروسىتى باۋەردارىيە لەدايك دەبەيت و ئەگەر ژینگەيەكى گونجاۋى بۇ بېرەخسەيت ئەو تۆۋە لەناخيدا چەكەرە دەكات و كەسەكە دەبەيتە مەرۋفەكى باۋەردار، خۇ ئەگەرەيش ئەو ژینگەيەى بۇ نەپەخسا و پەرۋەردەى دايك و باۋك و ژینگە كۆمەلەيتەيەكەيتەى ھاۋتاو تەريب و گونجاۋ و لەبار نەبوو بۇ گەشەكرەنى ئەو تۆۋە ئەو كات كەسەكە سروسىتە باۋەردارىيەكەى دەگۆرەيت، ھەر وەك پەيغەمبەرى خۇدا ﷺ لە فەرۋودەيەكدا ئامازەى پى دەكات و دەفەرەمۆيت: { مَا مِنْ مَوْلُودٍ إِلَّا يُولَدُ عَلَى الْفِطْرَةِ فَأَبَوَاهُ يُهَوِّدَانِهِ أَوْ يُنَصِّرَانِهِ أَوْ يُمَجِّسَانِهِ }^(۱). لە رېۋايەتەكەى پېشەۋا موسلىمدا ھاتوۋە: { مَا مِنْ مَوْلُودٍ يُولَدُ إِلَّا وَهُوَ عَلَى الْمِلَّةِ }^(۲). واتە: ھەموو مندالەك لەسەر فەيتەرەت و سروسىتى دىندارى و خواناسى لەدايك دەبەيت، دواتر ئەو ھەر باۋك و دايكەيتەى كە دەيكەنە ھولەكە يان مەسىحى يان ئاگر پەرست.

سەيپە: قەدەرى تەمەن و ژيان: ئەم بازەنەيەى قەدەر لە بازەنەكانى پېشتەر بەرتەسك ترە و پەيۋەستە بە تەك بەتاكى مەرۋفەكان بەشەۋەيەكى سەربەخۇ، واتە قەدەرى ھەر مەرۋفەك بەتەنەا لە خالى سەرەتا تا خالى كۆتايى چارەنۋوسى ئەو مەرۋفە بەھەموو ۋەدەكارىيەكانى ئەو قەدەرە و پېشەتە و رۋوداۋەكانىيەۋە، پەيغەمبەرى خوا ﷺ لە چەند فەرۋودەيەكيدا باس لەو قەدەرە دەكات و دەفەرەمۆيت:

۱ - البخاري، صحيح البخاري، ج ۴، كتاب (۶۸) التفسير، باب (۲۶۷) لا تبديل لخلق الله لدين الله خلق الأولين دين الأولين والفترة الإسلام، رقم (۴۴۹۷)، ص ۱۷۹۲. مسلم، صحيح مسلم، ج ۴، كتاب (۴۶) القدر، باب (۶) معنى كل مولود يولد على الفطرة، وحكم موت أطفال الكفار وأطفال المسلمين، رقم (۲۶۵۸)، ص ۲۰۴۷. ابن حبان، صحيح ابن حبان (الإحسان في تقريب صحيح ابن حبان)، ج ۱، كتاب الإيمان، باب (۱) الفطرة، رقم (۱۲۸)، مؤسسة الرسالة، بيروت، ط ۱، ۱۴۰۸ هـ - ۱۹۸۸ م، تحقيق: شعيب الأرنؤوط، ص ۲۳۶. أبو داود، سنن أبي داود، ج ۴، باب (۱۸) في ذراري المشركين، رقم (۴۷۱۵)، ص ۲۲۹. الترمذي (محمد بن عيسى بن سورة)، سنن الترمذي، ج ۴، باب (۵) ما جاء كل مولود يولد على الفطرة، مكتبة ومطبعة مصطفى البابي الحلبي، مصر، ط ۲، ۱۳۹۵ هـ - ۱۹۷۵ م، تحقيق: أحمد محمد شاكر، ومحمد فؤاد عبد الباقي، وإبراهيم عطوة، رقم (۲۱۳۸)، ص ۴۴۷. البيهقي (أحمد بن الحسين بن علي)، سنن البيهقي الكبرى، ج ۶، باب (۱۶) الولد يتبع أبويه في الكفر فإذا أسلم أحدهما تبعه الولد في الإسلام، دار الكتب العلمية، بيروت، ط ۳، ۱۴۲۴ هـ - ۲۰۰۳ م، تحقيق: محمد عبد القادر عطا، رقم (۱۱۹۱۷)، ص ۲۰۲.

۲ - مسلم، صحيح مسلم، ج ۴، كتاب (۴۶) القدر، باب (۶) معنى كل مولود يولد على الفطرة، رقم (۲۶۵۸)، ص ۲۰۴۸.

ا- {يَدْخُلُ الْمَلِكُ عَلَى النُّطْفَةِ بَعْدَ مَا تَسْتَقِرُّ فِي الرَّحِمِ بِأَرْبَعِينَ أَوْ خَمْسَةِ أَرْبَعِينَ لَيْلَةً فَيَقُولُ: يَا رَبِّ أَشَقِيٍّ أَوْ سَعِيدٍ، فَيُكْتَبَانِ فَيَقُولُ: أَيُّ رَبِّ أَذْكَرٌ أَوْ أُنْثَى فَيُكْتَبَانِ، وَيُكْتَبُ عَمَلُهُ، وَآثَرُهُ، وَأَجَلُهُ، وَرِزْقُهُ، ثُمَّ تُطَوَّى الصُّحُفُ فَلَا يَزَادُ فِيهَا وَلَا يُنْقَصُ} ^(۱).

واته: فریشتهیهك دهچیته لای هیلكه پیتینراوهكه پاش تیپه ربوونی (۴۰-۴۵) رۆژ بهسهر جیگیربوونی له رهمدا و فریشتهكه دهپرسیت: پهروهردگارا دۆزهخییه یان بهههشتی؟
ئهو دووانه ی بۆ یهكلا دهکریتهوه و دنوسریت، پاشان دهپرسیت: پهروهردگارا نیره یان می؟. نهومیشی بۆ یهكلا دهکریتهوه و دنوسریت ^(۲)، پاشان کردهوهکانی و چارهنووسی و واده ی مردن و رزقی بۆ دیاری دهکریت، پاشان نامه ی کردهوهکانی دهپچریتیهوه و هیچ زیاد و کهمی تیدا ناکریت، کهواته هاتنی فریشتهكه له نیوان (۴۰-۴۵) رۆژدا دهبیت ^(۳).

ب- {وَكَلَّ اللَّهُ بِالرَّحِمِ مَلَكًا فَيَقُولُ: أَيُّ رَبِّ نُطْفَةٍ، أَيُّ رَبِّ عَلَقَةٍ، أَيُّ رَبِّ مُضْغَةٍ. فَإِذَا أَرَادَ اللَّهُ أَنْ يَقْضِيَ خَلْقَهَا قَالَ: أَيُّ رَبِّ ذَكَرٌ أَمْ أُنْثَى؟ أَشَقِيٍّ أَمْ سَعِيدٍ؟ فَمَا الرِّزْقُ، فَمَا الْأَجَلُ؟ فَيُكْتَبُ كَذَلِكَ فِي بَطْنِ أُمِّهِ} ^(۴). واته: خوی گهوره فریشتهیهك ههنارده ی رهم دهکات و فریشتهكه دهلئت: خوی گهوره نهوه بۆته هیلكه ی پیتینراو و پاشان زهرویهکی ههلواسراو بهدیواری رهمدا و پاشان گوشتپارمیهك و نهگهر ویستی خوی گهوره لهسهر بهردهوامبوونی ژیا نی بیئت، فریشتهكه دهپرسیت: پهروهردگارا رهمگهزی نیر دهبیت یان می؟
وه چارهنووسی چی دهبیت بهههشتی یان دۆزهخی؟ نهی رزق و رۆزی چۆن دهبیت؟ نهی واده ی تهمهن و مردنی چهند دهبیت؟ ههموو نهوانه ی لهسکی دایکیدا بۆ دنوسریت و دیاری دهکریت.

- ۱ - مسلم، صحیح مسلم، ج، ۴، کتاب (۴۶) القدر، باب (۱) کیفیة خلق الآدمي، رقم (۲۶۴۴)، ص ۲۰۳۷.
- ۲ - سهبارت به دیاریکردنی رهمگهزی مندال که لهفهرمودهکدا باس کراوه و فریشتهكه پرسیری دهربارهوه دهکات، راسته ههر لهسهرمتهای پیتاندنی هیلكهوه رهمگهزی مندال دیاری دهکریت، بهلام فریشتهكه تا نهو کاته رهمگهزی مندالهكه نازانیت تا خوی گهوره پیی نهلئت؛ کهواته رهمگهزهكه نهو کات دیاری ناکریت بهلکو نهو کات فریشتهكه دهیزانیت و دهینوسیت.
- ۳ - هۆکاری دیاری نهکردنی رۆژهکه ی بهدیاریکراوی بۆ نهوه دهگهپریتیهوه که رپی تی دهچیت دواکهوتنی هاتنه خوارهوی هیلكه یان واده ی پیتاندن یان گهراپانهوی هیلكه پیتینراوهكه بۆ رهم لهو ماوهیهدا یاری بکات بۆیه دیاریکردنی رۆژهکه کهمیك ناستهم و قورسه.
- ۴ - البخاري، صحیح البخاري، ج، ۲، کتاب (۶۴) الانبياء، باب (۱) خلق آدم وذريته، حديث (۳۱۵۵)، ص ۱۲۱۳. مسلم، صحیح مسلم، ج، ۴، کتاب (۴۶) القدر، باب (۱) کیفیة خلق الآدمي في بطن أمه، حديث (۲۶۴۶)، ص ۲۰۳۸.

ت- {إِنَّ النُّطْفَةَ تَقَعُ فِي الرَّحِمِ أَرْبَعِينَ لَيْلَةً، ثُمَّ يَتَصَوَّرُ عَلَيْهَا الْمَلَكُ فَيَقُولُ: يَا رَبِّ أَذَكَرَ أَوْ أُنْثَى؟، فَيَجْعَلُهُ اللَّهُ ذَكَرًا أَوْ أُنْثَى، ثُمَّ يَقُولُ: يَا رَبِّ أَسَوِيٌّ أَوْ غَيْرَ سَوِيٍّ؟ فَيَجْعَلُهُ اللَّهُ سَوِيًّا أَوْ غَيْرَ سَوِيٍّ، ثُمَّ يَقُولُ: يَا رَبِّ مَا رِزْقُهُ مَا أَجَلُهُ مَا خُلُقُهُ؟، ثُمَّ يَجْعَلُهُ اللَّهُ شَقِيًّا أَوْ سَعِيدًا} ^(۱). واته: پاش تیپه پوونی چل شهو به سهر هیلکه ی پیتینراو له رډحمد، فریشته که داده بزیته سهری و ده پرسیت و ده لیت: په روهردگارا نیره یان می؟ خوی گه وره رډگه زده که ی دیاری ده کات. پاشان ده پرسیت: په روهردگارا مروقیکی ته واو و ته ندروست ده بیت یانیش ناته واو ده بیت؟ خوی گه وره نه وهیسی بو دیاری ده کات که ته ندروسته یان نا. پاشان ده پرسیت: نه ی په روهردگارا رزق و رۆزی و ته مهن و مردن و ژبانی چوڼ ده بیت؟ هه موو نه وانه ی بو دیاری ده کړیت و پاشان چاره نووسی دیاری ده کړیت که دۆزه خیه یان به هه شتی.

نه و پېشها تانه ی له و فهرموودانه دا باس کراون په یوه ستن به تاك به تاکی مروقه کانه وه و ههر مروقیك قهده ریکی تایبته به خوی هه یه و بو ی دیاری کراوه.

چواره م: قهده ری سالانه: مه به ست له م باز نه یه ی قهدهر نه و رووداو و پېشها تانه که پېشتر لای خوی گه وره به گشتی زانراون و تو مار کراون و له ماوه ی نه و ساله دا ده خرینه بواری جېبه جی کردنه وه و روو دهن و برپاریان له باره وه دهریت.

خوی گه وره دهر باره ی نه م باز نه یه ی قهدهر ده فهرمویت: ﴿إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةٍ مُبَارَكَةٍ إِنَّا كُنَّا مُنْذِرِينَ فِيهَا يُفْرَقُ كُلُّ أَمْرٍ حَكِيمٍ﴾ ^(۲). واته: نه م نه م قورنانه مان له شه ویکی پیروژدا ناردوته خواره وه تا خه لکی پی ناگادار بکهینه وه، که نه و شه وه شه ی قهدهر و هه موو سالیك له و شه وده هه موو رووداو و پېشها تانه ی نه و ساله برپاریان له باره وه دهریت و ده خرینه بواری جېبه جی کردنه وه. له و شه وه ی سالدا ناوی هه موو نه وکه سانه دیاری ده کړیت که له و ساله دا له دایک دهن یان دهرن و رزق و داهات و خو شی و ناخو شییه کان و پېشها ت و رووداوه سروشتیه کان دیاری ده کړین و فریشته کانی به رپرس

۱ - مسلم، صحیح مسلم، ج، ۴، کتاب (۴۶) القدر، باب (۱) کیفیة خلق الآدمی، رقم (۳۶۴۵)، ص ۲۰۳۸.

۲ - سورة الدخان: الآيتان (۳-۴).

له جيبه جي كردنيان ناگادار دهكرينه وه، تهنانهت ناوی ئه وه كه سانهی كه له وه سالداهه ج دهكهن ديارى دهكریت و ئاشكرا دهكریت.

پينجهه: قهدهرى رۆژانه: مه بهست لای ئه وه قهدهرانهن كه رۆژانه روه ددهن و دهچنه بواری جيبه جي كردنه وه، وهك خواى گه وه خوى دهفه رمويت: ﴿كُلَّ يَوْمٍ هُوَ فِي شَأْنٍ﴾^(۱). واته: خواى گه وه هه موو رۆژيک برپار له يه كلا كردنه وهی روه داو و پيشهاته كان ده دات، واته بازنه ی ئه م قهدهره روه داوه كانی يهك شه و رۆژ و بيست و چوار كاتزمير دهگرنه وه كه تييدا خواى گه وه پيشهاته كانی نه خوшке وتن و چاك بونه وه و زیان و قازانج و مردن و زیان و سه رجه م پيشهاته كانی تر دهخاته بواری جيبه جي كردنه وه.

شه شهه: قهدهرى چرکه ساته كان: مه بهست لای ئه وه برپارانهن كه ساتی روه دانی روه داوه كان دهچنه بواری جيبه جي كردنه وه. كه ئه مه ته سكرين بازنه ی قهدهره.

بويه گرنگه ئيمه ی مروف ئه و راستييه بزانيه كه هه ر روه داو و به سه رهاتيك روه ده دات و به سه رمان ديت به و شهش بازنه يه دا تيپه ر دهبيت ئه و جا روه ده دات، وه هيج شتيك به ناوی سودفه يان ريكه وت بوونی نييه و هه موو شته كان پيش وهخته زانراون و لای خواى گه وه نوسراون و به شيويه يه کی دامه زراو و به رنامه بو دارپژراو روه ددهن.

جوړه کانی قهزا و قهدهر

نه گهر سهرنجی دهقه کانی قورنن و سوننهت بدهین له دوو گوشه نیگا و به دوو شیوازی حیا باس له قهدهری مروفه کان دهکن، که نهوانیش بریتین له: **یه کهم:** قهدهری جیگیر: نه م قهدهره نهو زانیاری و ویست و نوسراوانه دهگریته وه که لای خوی گهوره له (اللوح المحفوظ) دا تو مار کراون و تهنه خوی گهوره خوی دهیزانیت و هیچ گورانکاریان به سهردا نایهت.

دهرباره ی نه م قهدهره خوی گهوره دهقه رمویت: ﴿مَا يُبَدِّلُ الْقَوْلَ لَدَيَّ وَمَا أَنَا بِظَلَامٍ لِلْعَبِيدِ﴾^(۱). واته: فهران و برپاری من یه کیکه و هیچ گورانکاری به سهردا نایهت ومن هیچ سته میک له بهنده کانی خوم ناکم. وه له نایه تیکی ترده دهقه رمویت: ﴿وَلِكُلِّ أُمَّةٍ أَجَلٌ فَإِذَا جَاءَ أَجْلُهُمْ لَا يَسْتَأْخِرُونَ سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ﴾^(۲). واته: هه موو کهس و گهل و نه ته وه یه که واده یه کی دیاریکراویان هه یه بو ژیان مردن و هر کات نهو واده یه هات بو یه که چرکه سات ته من و مردنیان پاش و پیش ناکات. پیغه مبهری خودایش ﷺ دهرباره ی نه م جوړه له قهدهر دهقه رمویت: ﴿يَدْخُلُ الْمَلِكُ عَلَى النَّطْفَةِ بَعْدَ مَا تَسْتَقِرُّ فِي الرَّحِمِ بِأَرْبَعِينَ أَوْ خَمْسَةٍ وَأَرْبَعِينَ لَيْلَةً فَيَقُولُ: يَا رَبِّ أَشَقِي أَوْ سَعِيدٌ، فَيُكْتَبَانِ فَيَقُولُ: أَيُّ رَبِّ أَذْكَرٌ أَوْ أُنْثَى فَيُكْتَبَانِ، وَيُكْتَبُ عَمَلُهُ، وَآثَرُهُ، وَأَجَلُهُ، وَرِزْقُهُ، ثُمَّ تَطْوَى الصُّحُفُ فَلَا يَزَادُ فِيهَا وَلَا يَنْقُصُ﴾^(۳). واته: فریشته یه که ده چیه لای هیلکه پی تیئراوه که پاش تی به ربوونی (۴۰- ۴۵) رۆژ به سهر جیگیربوونی له رهمدا و فریشته که ده پرسیت: په روه دگارا دۆزه خیه یان به هه شتی؟ نهو دووانه ی بو یه کلا دهگریته وه و دنوسریت، پاشان ده پرسیت: په روه دگارا نیره یان می؟ نهو ویشی بو یه کلا دهگریته وه و دنوسریت، پاشان کرده وه کانی و چارهنووسی و واده ی مردن و رزقی بو دیاری دهگریته، پاشان نامه ی کرده وه کانی ده پیچریته وه و هیچ زیاد و که می تیلا ناکریت.

۱ - سورة ق: الآية (۲۹).

۲ - سورة الأعراف: الآية (۲۴).

۳ - مسلم، صحيح مسلم، ج، ۴، كتاب (۴۶) القدر، باب (۱) كيفية خلق الآدمي، رقم (۲۶۴۴)، ص ۲۰۳۷.

دووم: قهدهرى گۆراو: ئهم قهدهره ئهو زانيارى و ويست و نوسراوانه دهگريتهوه كه خواى گهوره به فريشتهكانى ديدات و زانيارييهكان وابستهى چهند ئهگهريك دهكات و دهكريت بهپيى ئهو ئهگهراوه گۆرانكارى بهسهر ئهو قهدهرانهدا بيت و جگه لهخواى گهوره فريشتهكانيش نازان داخو ئهو ئهگهراوهى كاريگهري لهسهر قهدهرهكه دروست دهكهن روودهدهن يان نا.

ئهمهيش ئهوه دهگهيهنيت كه سهرجهم قهدهرهكان لاي خواى گهوره قهدهرى جيگيره، بهلام لاي فريشتهكان ههنديكيان جيگيرن و ههنديكيان دهكريت گۆرانكاريان بهسهردا بيت. سهرجهم ئهو دهقانهيش كه باس له گۆرپنى قهدهر دهكهن دهچنه خانهى بهشى دوومهى قهدهرهوه كه قهدهرى گۆراوه، بۆ نموونه:

خواى گهوره دهفهرموييت: ﴿يَمْحُوا اللَّهُ مَا يَشَاءُ وَيُثَبِّتُ وَعِنْدَهُ أُمُّ الْكِتَابِ﴾^(۱). واته: ئهوهى ويستى خواى گهورهى لهسهر بيت له قهدهر ئهوه جيگير دهبيت و ئهوهيش ويستى ئهوى لهسهر نهبيت دهيسرپيتهوه و سهرهنجامى ههمو ئهوانهيش به جيگيرى له (اللوح المحفوظ) دا لاي خواى گهوره تۆمار كراون و هيچ گۆرانكاريان بهسهردا نايهت. وه دهفهرموييت: ﴿وَمَا يُعْمَرُ مِنْ مُعَمَّرٍ وَلَا يُنْقَصُ مِنْ عُمْرِهِ إِلَّا فِي كِتَابٍ﴾^(۲). واته: هيچ شتيك لهتهمهنى هيچ كهس زياد ناكات و هيچ شتيكيش لهتهمهنى هيچ كهس كهه ناكات، ئيلا پيشتى له (اللوح المحفوظ) دا لاي خواى گهوره تۆمار كراوه. ئهمهيش ئاماژهيه بهوهى كه دهكريت ههنديك شت كاريگهري لهسهر تهمهنى مروف دروست بكات و زياد يان كهمى بكات.

وه پيغه مبهرى خودا ﷺ دهفهرموييت: ﴿مَنْ سَرَّهُ أَنْ يُبْسَطَ لَهُ فِي رِزْقِهِ، أَوْ يُنْسَأَ لَهُ فِي أَثَرِهِ، فَلْيَصِلْ رَحْمَةً﴾^(۳). واته: ههر كهس پيى خوشه رزق و رۆزى زياد بكرت وه تهمهنى دريژ بكرتتهوه، با سهردانى كهس و كارى بكات و بهسهر يان بكاتهوه.

۱ - سورة الرعد: الآية (۲۹).

۲ - سورة فاطر: الآية (۱۱).

۳ - البخاري، صحيح البخاري، ج ۳، كتاب (۲۴) البيوع، باب من أحب البسط في الرزق، رقم الحديث (۲۰۶۷)، ص ۵۶. مسلم، صحيح مسلم، ج ۴، كتاب (۴۵) البر والصلة والآداب، باب (۶) صلة الرحم وتحريم قطيعتها، رقم الحديث (۲۵۵۷)، ص ۱۹۸۲.

وه له فهرمووده په کی تردا که باس له دروستکردنی ئادهم و سهرمتای بونه وهر دهکات کاتیک خوی گه وره نه وه کانی ئادهم نیشانی ئادهم دمدات، ئادهم له خوی گه وره ده پرسیت: نه وانه کین؟ خوی گه وره له وه لاما پپی ده فهرمویت: **{قَالَ: هَوْلَاءِ ذُرِّيَّتُكَ، فَإِذَا كُلُّ إِنْسَانٍ مَكْتُوبٌ عُمْرُهُ بَيْنَ عَيْنَيْهِ، وَإِذَا فِيهِمْ رَجُلٌ أَضَوُّهُمْ، أَوْ مِنْ أَضْوَائِهِمْ، لَمْ يُكْتَبْ لَهُ إِلَّا أَرْبَعِينَ سَنَةً، فَقَالَ: يَا رَبِّ، مَنْ هَذَا؟} فَقَالَ: هَذَا ابْنُكَ دَاوُدُ، وَقَدْ كَتَبْتُ لَهُ أَرْبَعِينَ سَنَةً، فَقَالَ: يَا رَبِّ، زِدْهُ فِي عُمْرِهِ، قَالَ: ذَاكَ الَّذِي كَتَبْتُ لَهُ، قَالَ: فَإِنِّي جَعَلْتُ لَهُ مِنْ عُمْرِي سِتِّينَ سَنَةً قَالَ: أَنْتَ وَذَاكَ، فَقَالَ: ثُمَّ أُسْكِنُ الْجَنَّةَ مَا شَاءَ اللَّهُ، ثُمَّ أَهْبِطُ مِنْهَا، وَكَانَ آدَمُ يَعِدُ لِنَفْسِهِ، فَأَتَاهُ مَلَكُ الْمَوْتِ، فَقَالَ لَهُ آدَمُ: قَدْ عَجَلْتُ، قَدْ كُتِبَ لِي أَلْفُ سَنَةٍ. قَالَ: بَلَى، وَلَكِنَّكَ جَعَلْتَ لِابْنِكَ دَاوُدَ مِنْهَا سِتِّينَ سَنَةً، فَجَحَدَ، فَجَحَدَتْ ذُرِّيَّتُهُ، وَنَسِيَ فَنَسِيَتْ ذُرِّيَّتُهُ، فَيَوْمَئِذٍ أَمَرَ بِالْكِتَابِ وَالشَّهَادَةِ**^(۱). واته: نه وانه نه وه کانی تون، ئادهم بی بی هه رکه سی که ته مهنی له نیوچاوانی نووسراوه و بی بی یه کیکیان له هه موو نه وانی تر نورانی تر و دره وشاوه تربوو، ته نه چل سال ته مهنی بو نووسرابوو، گوتی: ئه ی په روه ردگارم، نه وه کییه؟ فهرمووی: داوودی کورته و چل سال^(۲) ته مهنم بو نووسیوه. ئادهم گوتی: ئه ی په روه ردگارم ته مهنی بو زیاده که. خوی گه وره فهرمووی: نه وه ندم بو نووسیوه. ئادهم گوتی: من شهست سال له ته مهنی خو می پیده دهم. خوی گه وره فهرمووی: باشه باوایت نه وه قسه ی خو ته. پاشان خوی گه وره ئادهمی له به هه شتدا نیشته جی کرد تا نه وکاته ی ویستی له سهر بوو، دواتر ناردی بو سهر زوی و ئادهم روژانه ته مهنی خو ی نه ژمار دکرد، تا فریشته ی گیانکیشان هات بو لای گیانی بکیشت، ئادهم پپی گوت: په له ت کردوه، من هه زار سال ته مهنم بو نووسراوه، گوتی: راسته وایه؛ به لام تو شهست سالیته به خشیوته داوودی کورت. ئادهم نه چوه وه سهر قسه که ی ونه ی سه لماند، ونه وه کانیشی نه چوه ونه وه سهر قسه کانی خو یان و نه یان سه لماند، ئادهم به لینه که ی خوی گه وره ی له یاد چوو، نه وه کانیشی به لینه کانیان له یاد چوو. له و کاته وه په روه ردگار فهرمانی به نووسینی به لاین وشایه ت گرتن کرد.

۱ - الترمذی، سنن الترمذی، ج ۵، رقم الحديث (۳۳۶۸)، ص ۴۵۳. وصححه الألبانی فی صحیح الجامع - الحديث (۵۲۱۰).

۲ - له هه ندیک ریوایه تدا به شهست سال هاتوو و دیاره نه وه که سه ی فهرمووده که ی گیراوته وه لی تیک چوه، یان چه ند که سی که گیراوانه ته وه وه هه ندیکیان لیان تیک چوه.

وه له فهرمووده په کی تردا پیغهمبه ری خوا ﷺ به پروونی باس له قهدهر و کاریگه ری
دوعا دهکات له سهر گۆرینی و ده فهرمویت: **{لَا يَزِدُ الْقَدْرَ إِلَّا الدُّعَاءُ}**^(۱). واته: تهنه دوعا
توانای گۆرینی قهدهری ههیه.

جا نه گهر ته مهن یان رزق یان هر قهدهریکی تری په یوه ست به ژیانى مرؤقه کان
زیاد و کهم ناکات و گۆرانکاری به سهردا نهیهت، ئه ی ئه و کات به های نزاو پارانه وه له
چیدایه؟! وه بۆچی دهقهکانی قورئان و سوننهت فهرمانی پی دهکهن؟! وه بۆچی
پیغهمبه ری خوا ﷺ خوی دوعای بۆ زۆریک له هاوه لانی کردووه وه دوعای له نه یاران و بی
باوهران کردووه؟!.

هر بۆ نمونه دوعای ته مهن دريژی و دهوله مهن دی بۆ ئه نه سی کوری مالیک کردووه
و فهرموویه تی: **{اللَّهُمَّ أَكْثَرُ مَالَهُ، وَوَلَدَهُ، وَبَارِكْ لَهُ فِيمَا أُعْطِيَتْهُ}**^(۲). واته: خوایه گیان
دهوله مهن دی بکه و مال و مندال و وه چه ی زۆری بدهری، وه بهر دهکته بخهره ههر چی که
پی دهدهیت.

ئه نه س ده لیت: بهر دهکته دی دوعاکانی پیغهمبه رم ﷺ به چاوی خۆم له دنیا بینى،
خوا ی گه وره زیاد له سه د سال ته مهنی پیداو و که سه یری جوارده وهری خۆم ده که م تهنه
من ماوم و منیش پر به دل تامه زرۆی گه رانه وه و دیداری خوا ی گه وره م، وه ئه وهنده ی
سه روهت و سامان پی داوم، له نیو خه لکی مه دینه دا له من دهوله مهن دتری تیدا نییه، و
باخه که م سالی دوو جار بهر دهگریت، وه ئه وهنده یش مندال و وه چه پیداو که ژماره یان
نازانم.

کۆی ئه م فهرموودانه پشتراستی ئه وه ده که نه وه که ئه و قهدهره ی له (اللوح
المحفوظ) دا و لای خوا ی گه وره تۆمار کراوه، به پیی دوا گۆرانکاریه کان تۆمار کراوه و
هیچ گۆرانکاری به سهردا نایهت، به لām ئه وه ی لای فریشه کانه دهگریت به پیی

۱ - الترمذي، سنن الترمذي، ج ۴، أبواب القدر عن رسول الله، باب ما جاء لا يرد القدر إلا الدعاء، رقم
الحديث (۲۱۳۹)، ص ۴۴۸.

۲ - البخاري، صحيح البخاري، ج ۸، كتاب (۳۴) البيوع، كتاب (۸۰) الدعوات، باب قول الله تعالى: ﴿وَصَلِّ
عَلَيْهِمْ﴾ ومن خص أخاه بالدعاء دون نفسه، رقم الحديث (۶۳۳۴)، ص ۷۳. مسلم، صحيح مسلم، ج ۴، كتاب (۴۴)
فضائل الصحابة رضي الله عنهم، باب (۳۲) فضائل أنس بن مالك رضي الله عنه، رقم الحديث (۲۴۸۰)،
ص ۱۹۲۸.

گۆرآنکارییه کان گۆرآنکاری به سهردا بېت و فریشته کان ئه و گۆرآنکاریانه نازانن و لئی شارهزا نین.

سهبارت به قسهی زانایان لهبارهی قهدهری جیگیر و قهدهری گۆراو ئیبن حهجهری عهسقه لانی دهربارهی ئه و فهرمودانهی که باس له گۆرپینی قهدهر و زیادکردن و کهمکردنی تهمن دهکن دهلیت دوو نهگهر هه لدهگریت: (أحدهما: أن هذه الزيادة كناية عن البركة في العمر. وثانيهما: الزيادة على حقيقتها وذلك بالنسبة إلى علم الملك الموكل بالعمر وأما الأول الذي دلت عليه الآية فبالنسبة إلى علم الله تعالى كأن يقال للملك مثلا أن عمر فلان مائة مثلا أن وصل رحمه وستون إن قطعها وقد سبق في علم الله أنه يصل أو يقطع فالذي في علم الله لا يتقدم ولا يتأخر والذي في علم الملك هو الذي يمكن فيه الزيادة والنقص)^(۱). واته: نهگهریکیان نهوهیه که مهبهست له و زیادهیه بهرکهت بېت که دهکهویتیته تهمنی کهسهکهوه. دووهمیان نهوهیه که ئه و گۆرآنکاری و زیادهیهی دهچیتته سهر تهمن له راستیدا وایه و تهمنهکه زیاد دهکات، بهلام ئه م زیادهیه له لای فریشتهکه و سهبارت به و زانیاریهی ئه و هیهتی روودهات، بهلام نهوهی له ئایهتهکهدا باس کراوه نهوه بهنسیسهت زانستی خوای گه ورهوهیه، وهک نهوهی خوای گه وره بهفریشتهکه دهلیت: تهمنی فالان کهس سه د ساله نهگهر سهردانی کهسهکانی کرد و خزمهکانی بهسهر کردهوه، خو نهگهر پهیوهندی لهگه ل پچراندن نهوه تهمنی شهست سال دهبیت، وه خوای گه وره دهزانیت کهسهردانیان دهکات یان پهیوهندیان لهگه ل دهچرینیت؛ بویه نهوهی لای خوای گه ورهیه گۆرآنکاری بهسهردا نایهت و کهم و زیاد ناکات، بهلام نهوهی لای فریشتهکهیه نهوه رپی تی دهچیت زیاد و کهم بکات.

ئین تهیمیه دهربارهی هه مان بابته دهلیت: (والأجل أجلان: أجل مطلق يعلمه الله، وأجل مقيد... فإن الله أمر الملك أن يكتب له أجلا وقال: إن وصل رحمه زده كذا وكذا، والملك لا يعلم أيزداد أم لا؟ لكن الله يعلم ما يستقر عليه الأمر، فإذا جاء الأجل لا يتقدم

۱ - ابن حجر العسقلاني (أحمد بن علي بن حجر أبو الفضل العسقلاني)، فتح الباري شرح صحيح البخاري، ج ۱، دار المعرفة، بيروت، ط ۱۳۷۹، ترقیم وتبویب: محمد فؤاد عبد الباقي. تخريج وتحقیق: محب الدين الخطيب. تعليق: عبد العزيز بن عبد الله بن باز، ص ۴۱۶.

ولا يتأخر^(۱). واتە: ئەجەل و وادەى تەمەن دوو جوړه: وادەپه‌كى رها و براوه كه نه‌وه خواى گه‌وره ده‌يزانیت. وادەپه‌كى هه‌لپه‌سىردراو و گوړاو نه‌ویش كاتيك خواى گه‌وره فەرمان به فریشته‌كه ده‌كات، كه وادەپه‌كى تەمەنى بۆ دیارى بكات، پێى ده‌فه‌رمویت: ئەگەر سەردانى خزمه‌كانى كرد نه‌وه‌نده و نه‌وه‌نده تەمەنى بۆ زیاد ده‌كه‌م، وه فریشته‌كه نازانیت كه داخو نه‌و كارە ده‌كات و تەمەنه‌كه‌ى زیاد ده‌كات یانیش نه‌خیر نایكات و تەمەنه‌كه‌ى وهك خۆى ده‌مینیت‌ه‌وه، به‌لام خواى گه‌وره خۆى ده‌زانیت كه ده‌يكات یان نایكات و تەمەنه‌كه‌ى چه‌ند ده‌بیت: بۆیه كاتيك نه‌و وادەپه‌ دیت كه خواى گه‌وره بۆى دیارى كردووه و لاى خۆى زانراوه ئەجەله‌كه پاش و پێش ناكات.

كه‌واته ده‌كریت گوړاناکرى له قه‌ده‌رى مروڤدا رووبدات به‌بارى باشه‌دا نه‌ویش به‌هۆى پارانه و نزا و كردووه چاكه‌كانى كه‌سه‌كه خۆپه‌وه یان به‌هۆى دوعاى خێرى خه‌لكانى ترموه، به‌هه‌مان شیوه ده‌كریت گوړاناکارى له‌قه‌ده‌رى كه‌سه‌كه‌دا رووبدات به‌بارى خراپه‌دا، نه‌ویش دیسان به‌هۆى كردووه به‌ده‌كانى خۆپه‌وه؛ بۆیه گرنگه مروڤى باوه‌ردار هه‌رجى له‌توانیدا هه‌یه بیخاته كار له پێناو به‌ده‌سته‌پێنانى ر‌ه‌زامه‌ندى خواى گه‌وره و حېبه‌جێکردنى فەرمانه‌كان و دوور كه‌وته‌نه‌وه له‌شته یاساغ و قه‌ده‌غه‌كراوه‌كانى، تا بتوانیت باشترينى قه‌ده‌ر بۆ خۆى مسوگەر بكات، وه به‌هیچ شیوه‌یه‌ك پالى لى نه‌داته‌وه و خۆى ته‌سليمى قه‌ده‌رىكى نه‌پێنى و شاراو نه‌كات كه ئەم هیچى ده‌رباره نازانیت.

۱ - ابن تیمیة (أحمد بن عبد الحليم بن عبد السلام)، مجموع الفتاوى، ج، ۸، دار الوفاء، ط، ۱۴۲۶ هـ / ۲۰۰۵ م، تحقيق: أنور الباز، عامر الجزار، ص ۵۱۷.

بهره‌مه‌كاني باومرپوون به قهزا و قهدير

بهره‌مه‌كاني باومرپوون به قهزا و قهدير له نه‌ژمار نايهن و گرنگ‌ترينيان نه‌مانهن:

۱- يه‌کيکه له‌بنه‌ماکاني باومر و بئ نه‌م بنه‌مايه باومرپي مرؤف دانامه‌زريت.
۲- مرؤف له‌وه حالي ده‌کات که ههرچي له‌م بوونه‌وهردها هه‌يه له‌گه‌ردپک تا گه‌ردوون هه‌مووي دروستکراو و به‌نده‌ي خواي گه‌وره‌يه و هه‌موو نه‌و دروستکراوانه له‌ خولگه‌ي ويسته‌کاني خواي گه‌وره‌دا ده‌سورپنه‌وه و ملکه‌چ و بئ ده‌سه‌لاتن له‌ ناست ويست و فه‌رمانه‌کانيدا.

۳- به‌دير له‌ ده‌سه‌لات و ويستي خواي گه‌وره هيج شتيک ناتواني‌ت سوودپک يان زيانپک به‌مرؤف بگه‌يه‌نيت يان لي‌ي لابتات؛ بؤيه ته‌نها زاتي نه‌و شايه‌ني په‌رستن و پارانه‌وه و په‌نا پيگرتنه، نه‌مه‌يش مرؤف له‌ داوي شيرک و بتپه‌رستي و ملکه‌چي بؤ غه‌يري خواي گه‌وره ده‌پاري‌زيت؛ چونکه به‌دي‌ري‌زي مي‌ژوو مرؤف ههرچي په‌رستوو يان له‌برسا يان له‌ترسا نه‌و کاره‌ي کردوو.

۴- گومان باشي و ره‌زامه‌ندي به‌رامبه‌ر رووداو و پيشهاته‌کان پئ ده‌به‌خشيت؛ چونکه دلنيامان ده‌کاته‌وه له‌وه‌ي ههرچي به‌سه‌رمان دي‌ت ويستي خواي گه‌وره‌ي له‌سه‌ر بووه و خواي گه‌وره‌يش زاتيکي زانا و دانا و دادوهر و کاربه‌جي و به‌هيز و به‌به‌زي و ميهره‌بانه و هيج ويستيکي بئ مه‌به‌ست و بئ حيكه‌مت و بئ به‌رامبه‌ر و بئ به‌رژه‌وه‌ندي نيه‌يه بؤ به‌نده‌کاني.

ئيبن قه‌ييم ده‌رباره‌ي پيگه‌ي ره‌زامه‌ندي له‌ خواي گه‌وره ده‌فه‌رموي‌ت: (ارض عن الله في جميع ما يفعل بك؛ فانه ما منعك إلا يعطيك، ولا ابتلاك إلا يعافيك، ولا أمرضك إلا ليشفيك، ولا أماتك إلا ليحييك؛ فإياك أن تفارق الرضا عنه طرفة عين، فتسقط من عينه)^(۱). واته: له‌ خواي گه‌وره رازي به‌ له‌ ههرچي به‌سه‌رت دي‌نيت؛ چونکه نه‌و کاتيک ليت ده‌گري‌ته‌وه بؤ نه‌وه‌يه‌تي که دواتر پيت ببه‌خشيت، وه کاتيک ناخوشييه‌کت به‌سه‌ر دي‌نيت بؤ نه‌وه‌يه دواتر ده‌روي خيرت لي بکاته‌وه و خوشيت پئ ببه‌خشيت، وه کاتيک

نەخۆشت دەخات بۆ ئەوھەيە كە دواتر شىفات بدات، وە كاتېك دەتمىنىت، بۆ ئەوھ دەتمىنىت تا بۆ ھەتا ھەتايە زىندووت بكاتەوھ. بۆيە زۆر ئاگادار بە و بۆ يەك چاۋ تروكانىش لە رەزامەندى خاۋى گەورە بى ئاگا نەبىت نە با لەپېش چاۋى خاۋى گەورە بىكەويت.

بە يەحياى كورى موعازيان گوت: چۆن باوەرى مروّف دەگاتە پلەي رەزامەندى لە خاۋى گەورە؟! لەوھلامدا گوتى: (إذا أقام نفسہ على أربعة أصول فيما يعامل به ربہ؛ فيقول: إن أعطيتني قبلت، وإن منعتني رضيت، وإن تركتني عبت، وإن دعوتني أحبت)^(۱). واتە: ئەگەر لەسەر چوار بىنەما مامەلە لەگەڵ خاۋى گەورەدا بكات و بلىت: خاۋى گەورە ئەگەر پىم بەدەيت بەخشەكەت قبول دەكەم. وە ئەگەر پىم نەدەيت ولىم بگريتەوھە رازى دەبم، ئەگەريش پىشت گويم بىخەيت و پەراويزم بىخەيت من ھەر دەتپەرستم، وە ھەر كات بۆ ھەر فەمانىك بانگھيشتەم بىكەيت ديم بەدەم بانگەكەتەوھ..

۵- قەدەر سەرجاۋى ھىوا و ئىلھام و گەشبینى و خۆشگوزەرانى و سوپاسگوزارىيە لەبەرامبەر پىشھاتە نەرىنىيەكاندا و دەلاقەيەكە بۆ ئارامگىرى و بەردەوامى چۆك دانەدان لە بەرامبەر پىشھات و رووداو نەرىنىيەكاندا. ئەمەيش وا دەكات كە ھەموو پىشھاتەكانى تەمەنى مروّف بە پەرسىش بۆي ئەژمار دەكرىت. ھەر وەك پىغەمبەرى خوا ﷺ دەفەرموئەت: **{عَجَبًا لِأَمْرِ الْمُؤْمِنِ، إِنَّ أَمْرَهُ كُلَّهُ خَيْرٌ، وَلَيْسَ ذَاكَ لِأَحَدٍ إِلَّا لِلْمُؤْمِنِ، إِنَّ أَصَابَتُهُ سَرَّاءُ شَكَرٍ، فَكَانَ خَيْرًا لَهُ، وَإِنْ أَصَابَتْهُ ضَرَاءُ، صَبَرَ فَكَانَ خَيْرًا لَهُ}**^(۲). واتە: كارى موسولمان جىي سەرسوڤمانە، ھەرچى پىش دىت بەخىر بۆي ئەژمار دەكرىت، ئەمەيش تەنھا بۆ خەلكانى موسولمانە و بۆ كەسى تر نىيە، ئەگەر تووشى خۆشىيەك بىت سوپاسى خوى گەورەي لەسەر دەكات و ئەوھى بە خىر بۆ ئەژمار دەكرىت، وە ئەگەر تووشى ناخۆشىيەك بىت ئارام دەكرىت و ئەوھىشى ديسان بە خىر بۆ ئەژمار دەكرىت.

۶- وا لە مروّف دەكات ھىچ بژاردەيەك بۆ خوى نەكات و ھەموو بژاردەكان بداتەوھ دەست خاۋى گەورە؛ چونكە ئەو نازانىت خىر لەجىدايە و لەوانەيە ئەو بژاردانەى ئەو

۱ - ابن القيم، مدارج السالكين، ج ۲، ص ۱۷۲.

۲ - مسلم، صحيح مسلم، ج ۴، كتاب (۵۳) الزهد والرقائق، باب (۱۳) أمر المؤمن كله خير، رقم الحديث (۲۹۹۹)، ص ۲۲۹۵.

داواي دهكات سهره نجام به زياني خوۍ كوټايي بښت؛ بويه ههموو بزاردهكان ده داته دست خواي گه وړه و ده لټت: خواي گه وړه خوټ چي به چاك دوزانيت ئه ودم بؤ بكه، دلنياشه له ودي كه خواي گه وړه شتيك بؤ بهندهكاني ناكات كه زيانيان پي بگه يه نيت. راسته ئيمه حمز به ههموو خوښيه كاني دونه ده كين و دهمانه وټ ههموو شتيكمان هه بښت؛ به لام مهرج نيه زوريك لهو شتانه به بهر ژه وندى ئيمه كوټايي بښت، بويه كاتيڪ خواي گه وړه شتيكمان ناداتي و ليمان ده گريته وه با دنيا بين كه گرته وهى ئه و شته له بهر ژه وندى خو مانه، ههر وهك پيغه مبهري خوا ﷺ له فهرمووديه كدا ده فهرمويت: **{إِذَا أَحَبَّ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ عَبْدًا حَمَاهُ كَمَا يَحْمِي أَحَدُكُمْ مَرِيضَهُ الْمَاءُ}**^(۱). واته: نه گهر خواي گه وړه بهندهكيه خوي خوښويست، هه نديك به خشى لي ده گريته وه، وهك چو ن ئيه ئاو يان خوارديك له نه خو شه كانتان ده گرنه وه كه دوزانن بؤ نه خوښيه كانيان خراپه. بويه كاتيڪ خواي گه وړه ده ولت و سامان يان له شى ساغ يان مندا ل به خه لكانيك نادات له بهر ئه وه نيه كه رقي ليانه؛ به لكو به پيچه وانه وه زوري خوښده وټ و دوزانيت كه پيداني ئه و شتانه له وانه يه فريويان بدات و لاريان بكات؛ يانيش دهيه وټ لهو ريگه يه وه ئاستي باوهر و خواناسيه كيان تافى بكات وه بويه پييان نادات، يانيش پله و پايه قيامه تيان بهرر بكات وه بويه بهو شيوه يه تافيان ده كاته وه.

كه واته كاتيڪ كه سيك تووشى تافيكردنه وه و ناروحه تي ده بښت يان له به خشى و نيعمه تيك بښه ش ده بښت، با زور ئيلحاح نه كات له پارانه وه و داوا نه كات خواي گه وړه بيداتي. با له برى ئه وه چاويك به ژياني پيغه مبه راندا بگريته وه ووزانيت ئه وان سهره پاي ئه ودي كه له ههموو كه س زياتر له خواي گه وړه وه نزيك بوون و خوښه ويستر بوون؛ به لام له ههموو خه لگيش به شمه ينه تتر بوون.

۷- مروف ده گه يه نيته پلهي دلخوشي و به خته وه دي راسته فينه كه ئه مه له سهره پلهي رهامه ندييه وه يه؛ چونكه مروف ده گاته ئه و باوهره ي كه ههموو قه دهره كان بؤ

۱ - البيهقي (أحمد بن الحسين بن علي)، شعب الإيمان، ج ۱۳، مكتبة الرشد، ط ۱، ۱۴۲۳هـ - ۲۰۰۳م، تحقيق: عبد العلي عبد الحميد، مختار أحمد الندوي، ص ۶۹. الحاكم (الحاكم محمد بن عبد الله بن محمد)، المستدرک على الصحيحين، ج ۴، دار الكتب العلمية، بيروت، ط ۱، ۱۴۱۱ - ۱۹۹۰، تحقيق: مصطفى عبد القادر عطا. وقال الحاكم في تخريجه: صحيح على شرط الشيخين ولم يخرجاه ووافقه الذهبي، ص ۲۴۴.

تافیکردنه وهی باوهری ئه وه وه و هه موویان کاتین و هیچیان تا سهر نین، ههر وهك خوی گه و ره دهفه رمویت: ﴿قُلْ بِفَضْلِ اللَّهِ وَبِرَحْمَتِهِ فَبِذَلِكَ فَلْيَفْرَحُوا هُوَ خَيْرٌ مِمَّا يَجْمَعُونَ﴾^(۱).

واته: با باوهرداران به منته و به خشش و به زهیی و لیخوشبوونی خوی گه و ره دلخوش بن، ئه وه له هه موو ئه و شتانه باشته که بی باوهران بۆ دنیا کۆی ده که نه وه و دلیان پیی خوشه. نیین قه ییمیش له و بارهیه وه ده لیت: (الفرح أعلى أنواع نعيم القلب، ولذته وبهجهته... والهم والحزن عذابه، والفرح بالشيء فوق الرضا به؛ فإن الرضا طمأنينة، وسكون، وانسراح. والفرح لذة، وبهجة، وسرور؛ فكل فرح راضٍ، وليس كل راضٍ فرحاً)^(۲). واته: به خته وهری بالاترین به خششه کانی دله و چیژ و خوشیه کانی تی وه خه م و په زاره سزا و نازاره کانی هتی، ههر بویه دلخوشی له سه رو پی رازیبوونه وهیه، چونکه رهمه مندی دلیایی و بی دهنگیه و سینه فراوانیه، به لام به خته وهری چیژ و خوشحالییه، بویه هه موو به خته وهریک رازییه، به لام هه موو رازییه که به خته وهر نییه.

۸- باوهربوون به قهدهر کۆمه لیک ره وشت و ئاکاری جوان له مرو قدا ده چی نییت و گه شه پی ددات له وانه:

ا- خاکیبوون و خو به که م زانی: چونکه ده زانیته ههر نیعمه تیک که هه یه تی به خششی خوی گه و رهیه و ئه و پیداده و ده بیته ئه م له سه ری شوکرانه بژیتر بیت، ئه گه ر نا ههر کات خوی گه و ره بیه ویت ده توانیت لی وهر بگریته وه.

ب- نازییه تی و چاونه ترسی و مه ردایه تی: چونکه دلیایه له وهی ته مه ن و واده ی ژیان و مردن دیاریکراون و ترس و ئاگابوون ته مه ن دریژ ناکه ن و دلیری و بویریش مه رگ پیش ناخه ن. ده گپ نه وه له پیشه واهه لییان پرسیه: نه ینی ئه و جوامیری و مه ردایه تییه ی تو چییه؟! له وه لامدا گوتیه تی: چونکه دلیابووم له وهی که ته مه ن و ئه جه لم دیاریکراوه و روژیک واده ی مه رگم نه هات بیت مردن تییدا مه حاله و روژیکیش وادی مه رگم هات بیت ده رباز بوون لی مه حاله بویه هه رگیز لی نه ترساوم.

ت- به خشنده یی و میهره بانی و دوور که و تنه وه له رشدی و چا وچنۆکی: چونکه

۱ - سورة یونس: الآیه (۵۸).

۲ - ابن القیم، مدارج السالکین، ج ۳، ص ۱۵۰.

دئنيايه لهوډى رزق له لايهن خواى گهوره ودهيه و مال به بهخشين كه م ناكات و به رږدى و ربهزىلى زياد ناكات و رزقى مروڤ ديارىكراوه و ههركهسه و رزقى خوڤ پى دهرپىت و هيچ كه سىكىش ئه م ژيانه به جى ناهيلىت تا كوڤا پارووه رزقى خوڤ تهواو نهكات.

ث- دروستبوونى قهناعهت و ئيرهى نهبردن بهكهس: چونكه دئنيايه لهوډى خواى گهوره رزق و رږزى دابهش دهكات و كارهكانى بى حيكهت نيهه و ئهوډى پى داوه يان پى نه داوه بو تافىكردنه ودهيه و لهكوڤايدا مروڤ چوڤ بهدهستى بهتال ديهه دونيا ئاوهايش بهدهستى بهتال لى دهردهچىت.

ئه مانه و چه ندين بههاى بالاى تر ههيه كه باومرپوون بهقهدهر له مروڤدا جىگىرى دهكات و برهوى پى دهكات و دهپته مايه ئاسووده بوونى خوڤ و كوومه لگهكهيشى.

پياوڤك ههيه بهناوى (رؤنالد فيكتور بؤدى) ئه م پياوه سال (۱۸۹۲) له خيزانىكى فهره نسى له دايك بووه و ته مهنىكى زورى له ژيانى سهربازيدا بهسهر بردووه و پلهى سهربازى تا كوڤونيل رويشتووه، پاش ئهوډى له ژيانى سهربازى بىزاردهپىت، له كوڤنرهمهكى رږژنامه وانى رږژه لاتناسى بهناوبانگ (لؤرانس براون) دهناسيت كه ناسراوه به لؤرانسى عهرهب، پاش ئهوډى له گهڤ لؤرانس دهپت بهبرادهر لؤرانس چىروكى ژيانى خوڤ له گهڤ عهرهبه دهشتهكى و بىابانيهكان بو دهگىرپتهوه، بؤدى بهمه بهستى رزگاربوونى لهو بىزارى وتهنگزيه دهرونييه گهشت دهكات بو بىابانى عهرهبى، تا له نهپنى ئاسوودهپى و بهخته وهرى ئهو عهرهبه بىابانيه دهوار نشينانهى ناو ئهو تهپو توڤ و سهختى ژيانه بى خزمهتگوزاريه سهههتايانه تىبگات.

سهههتا هاوړپكانى پىيان وابوو كه لهوانهيه بؤدى بو تهنها چه نڤ رږژىكى ديارىكراو بتوانيت بهرگهى ئهو ژيانه سهخته بگريت و بهزووى پهشيمان بپتهوه و بگه رپتهوه، بهلام بهپچه وانهى ئهو پيشبينيه وده بؤدى كهوت سال له بىابان ده مپنپتهوه و دواتر پهرتووكيك دهنوسيت بهناونيشانى (رياح على الصحراء) واته: باكانى بىابان، ديل كارنجى له پهرتووكى (واز له ترس بهپنه و ژيان دهستپيكه) بهشيكى لى دهگوازپتهوه بهناونيشانى (له بهههشتى خوادا ژيام) واتا بؤدى سهههراى ئهوډى له رږژئاوا و لهناوجهرگهى پيشكهوتن

و ئاوه دانی ژیاوه، ئه و ماوه یه ی ژیا نی خو ی له و بیابانه سه خته دا به ژیا نی خه لکی به هه شت ده شو به ی نیت و ده لیت:

(له سالی ۱۹۱۸) پشتم کرده ئه و دونیا یه ی که به در یژی ی ته مه نم پی ئاشنا بووم و روم کرده باکوری رۆژئاوای ئه فریقیا، له و ی له ناو عه ربه بیابان نشینه کاندای ژیا م، هه و ت سالی ته مه نم له و ی به ر ی کرد، تییدا فی ی زمانی خه لکی بیابان بووم و جلی ئه وانم ده پۆشی و له و خواردنه ی ئه وانم ده خوارد و وه ک ئه وانیش ژیا نم به سه ر ده برد و منیش وه ک ئه وان مه ر و مالا تم به خ یو ده کرد و وه ک ئه وان له ژیر ده و اردا ده خه وتم و له و ماوه یه دا په رتوو کی کم ده رباره ی ژیا نی موحه ممد پیغه مبه ر ﷺ به ناو نیشانی (په یام به ر) نووسی، ئه و هه و ت سالی له و ی له گه ل ئه و ده شته کییه گه رۆکا نه به سه رم برد خو شترین ساله کانی ژیا نم بوون، که تییدا زۆر هه ستم به ئارامی و دلنیا یی و خو شگوزهرانی ده کرد.

له عه ربه ی ده شته کییه وه فی ربوم چۆن به سه ر تر سدا زال ببم، ئه وان وه ک خه لکان یکی مسو لمان باوه ریا ن به قه زاو قه ده ر هه یه، ئه و باوه رپه یش هاوکاری کردوون له سه ر ئه وه ی که به ئارامی بژین، وه ژیا ن به ساده یی و ساکاری وه ر بگرن، ئه وان له کردنی ه یج کاری کدا په له ناکه ن و بۆ کردنی ه یج کاری کیش خو یان ناخه نه نیو گیژاوی خه مه وه، ئه وان به روا یان وایه ئه وه ی له قه ده ردا به ریا ربیت رویدا ت هه ر روو ده دا ت، وه جگه له وه ی خوای گه و ره نووسیویه تی ه یج که سی ک تووشی ه یج شت ی ک نایه ت، ئه مه یش واتای ئه وه نییه که ئه وان پالیان لئ دا وه ته وه و شته کان به خوا ده سپی رن، یا ن به رام به ر رووداو و پی شه اته کان ده شته وسان ده وه ستن، نه خیر ئه و هه و ت سالی له بیاباندا و له نیو ئه و عه ربه ده شته کییه کۆچه ریا نه دا به سه رم برد فی ی کردم هه موو ئه و سه رگه ردان و سه رخو ش و نه خو شه ده روونیانه ی که ئه مریکا و ئه و روپایان ته نیوه ئه وانه جگه له قوربانییه کی ده ستی شارستانی ه تی رۆژئاوا که په له په ل و خیرایی کرۆدته بنه مای کار و پی شه که و تن شت یکی تر نین، من به در یژی ی ئه و ماوه یه ی له بیاباندا ژیاوم هه ستم به ترس و دلپراوکی نه کردووه، به لکو له و ی و له و به هه شته ی خوای گه و ره دا هه ستم به ئارامی و دلنیا یی و په زامه ندی کردووه).

له کۆتایی قسه کانی دا بو دلی ده لیت:

(پوختهی قسه کانم ئه وديه که من پاش حه قده سال له جيهيشتنی بيايان هيشتا هەر هه مان هه لويستی عه ره بيم هه يه سه بارهت به قه دهره گانی خوی گه وره و هه رووداويك که له ده سه لاتي مندا نه بيت زور به هيمني و ئاراميي قبولي ده که م و مامه لهی له گه لدا ده که م، ئه و سروشت و ئاکارانهی له عه ره به کانه وه فيري بووم توانيو يانه هيندهی هه زاران حه پ و دهرمانی پزیشکی ميشک و دهر وونم ئارام بکه نه وه^(١) .

بويه باوه ربوون به قهزا و قه دهر نه ينی و به ره هه م و سوود ده گانی له بن نايه ن، به لام به داخه وه ئيمه ی موسولمان به هوی هه له تيگه يشتنمانه وه سوودی لی نابيين و به خراپی مامه لهی له گه لدا ده که ين.

بهره‌مکانی و یسته‌مکانی خوی گه‌وره

هه‌رچه‌نده پێشتر و له بنه‌ماکانی باوه‌رپوون به قهزا و قهدهردا قسه‌مان له‌سه‌ر بابته‌هی (المشیئة) و یستی خوی گه‌وره کرد؛ به‌لام لی‌ردها و له‌به‌ر گرنگی بابته‌که و له پیناو روونکردنه‌وه و تی‌گه‌یشتنی زیاتر له بابته‌مکانی قهزا و قهدهر قسه له‌سه‌ر به‌شه‌مکانی ویسته‌مکانی خوی گه‌وره ده‌که‌ین که له بنه‌رهدا ویسته‌مکانی خوی گه‌وره ده‌بن به دوو به‌شه‌وه:

یه‌که‌م: ویسته گه‌ردوونیه‌کان (الإرادة الکونیة): مه‌به‌ست له‌م به‌شه‌ی ویسته‌مکانی خوی گه‌وره ئه‌و شتانه‌ن که خوی گه‌وره خۆی برپاریان له‌سه‌ر ده‌دات و جێبه‌جێیان ده‌کات و تێیدا پرس به‌که‌س ناکات و مافی بژاردنیش به‌هیچ که‌س نادات و گۆی به‌رژه‌امه‌ندی یان به‌رژه‌وه‌ندی هیچ که‌سیش نادات، وه‌ک درووستکردنی گه‌ردوون و بوونه‌وه‌ر و هاتنی شه‌و و ورژ و وه‌رزه‌مکانی ساڵ و باران بارین و دیاری کردنی درێژی ژیان و ته‌مه‌نی مرۆقه‌کان و جو‌ری ره‌گه‌زیان و رێژه‌ی جوانی و ناشیرینیان و سه‌رجه‌م ئه‌و شتانه‌ی تر که خوی بالاده‌ست خۆی به‌خواستی خۆی جێبه‌جێیان ده‌کات و مافی بژاردنیش به‌هیچ که‌س نادات. هه‌رچی له‌بازنه‌ی ئه‌م ویسته‌ی خوی گه‌وره‌دا بێت و بژاردی تاکه‌مکانی تێدا نه‌بێت که‌س لێی به‌رپرسیار نییه‌ و لێپێچینه‌وه‌یشی له‌سه‌ر ناکرێت، بۆ نموونه خوی گه‌وره لێپێچینه‌وه له‌گه‌ڵ که‌س ناکات له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که ته‌مه‌نی چهند بووه، یان ره‌گه‌زی چی بووه، یان جوان بووه یان ناشیرین، چونکه ئه‌مانه خوی گه‌وره به‌پێی خواستی خۆی کردونی وجگه له زاتی خۆی که‌س لێیان به‌رپرسیار نییه‌.

دووه‌م: ویسته شه‌رعیه‌کان (الإرادة الشرعیة): له‌به‌رامبه‌ر ویسته گه‌ردوونیه‌کاندا خوی گه‌وره ویستیکی تری هه‌یه که پێی ده‌گوترێت ویسته شه‌رعیه‌کان و له‌م به‌شه‌یاندا خوی گه‌وره خۆی ویسته‌مکانی خۆی جێبه‌جێ ناکات و نایسه‌پێنێت به‌سه‌ر که‌سیشدا، به‌لکو له رێی په‌یام و پێغه‌مبه‌رانه‌وه ویسته‌مکانی خۆی به‌بهنده‌مکانی ده‌دات و داوایان لێ ده‌کات ئه‌وان جێبه‌جێی بکه‌ن لێی لانه‌ده‌ن و کات و توانای کار و بژاردنیان پێ ده‌دات، وه‌ک

باوهرپه‌ینان به‌خوای گه‌وره و نوټز و رۆژوو و زه‌کات و حه‌ج و فه‌رمان کردن به‌چاکه و رټکه‌گرتن له‌خراپه و سه‌رجه‌م فه‌رمانه شه‌رعیه‌کانی تر.

هه‌رجی له‌ بازنه‌ی ئەم و یسته‌دا بټت مرۆفه‌کان لټی به‌رپرسیارن و سزا و پاداشت له‌سه‌ر برپار و بژارده‌کانیان وه‌رده‌گرن و سه‌ره‌نجام به‌هه‌شتی یان دۆزه‌خی ده‌بن.

بۆیه کاتی‌ک خوای گه‌وره ده‌فه‌رموټ: ﴿وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَجَعَلَ النَّاسَ أُمَّةً وَاحِدَةً﴾^(۱).

واته: ئەگه‌ر خوای گه‌وره بیویستایه، هه‌موو خه‌لکی ده‌کرد به‌ موسولمان و له‌سه‌ر ئایینی راستی کۆی ده‌کردنه‌وه. وه‌ ده‌فه‌رموټ: ﴿وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَأَمَنَّ مَن فِي الْأَرْضِ كُلَّهُمْ

جَمِيعاً﴾^(۲). واته: ئەگه‌ر خوای گه‌وره خۆی بیویستایه هه‌رجی له‌سه‌ر زه‌وی هه‌یه باوهرپان پټ ده‌هټنا. یان ده‌فه‌رموټ: ﴿وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَشْرَكُوا﴾^(۳). واته: ئەگه‌ر خوای گه‌وره

خۆی بیویستایه بټباوهرپان هاوه‌لیان بۆ برپار نه‌ده‌دا و یه‌کتاپه‌رست ده‌بوون. یان ده‌فه‌رموټ: ﴿وَلَوْ شِئْنَا لَآتَيْنَا كُلَّ نَفْسٍ هُدَاهَا﴾^(۴). واته: ئەگه‌ر به‌مانویستایه هه‌موو

که‌سی‌کمان هیدایه‌ت ده‌داو ده‌مانخسته سه‌ر رټکه‌ی راست.

هه‌موو ئەم ویستانه له‌به‌شی ویست و خواسته شه‌رعیه‌کانه نه‌ک خواسته گه‌ردوونی و قه‌ده‌رییه‌کان، که‌واته هه‌رچه‌نده خوای گه‌وره ویستی وایه که مرۆفه‌کان یه‌ک ریز و یه‌ک را بن له‌سه‌ر راسته شه‌قامه‌که‌ی ئایینی ئیسلام، به‌لام ئەم خواسته‌ی خۆی به‌سه‌ر خه‌لکی‌دا نه‌سه‌پاندوه‌ک به‌لکو داوای کردوه مرۆفه‌کان خۆیان جټبه‌جټی بکه‌ن.

به‌شټوه‌یه‌کی گشتی ویسته گه‌ردوونییه‌کانی خوای گه‌وره له‌گه‌ڵ ویسته شه‌رعیه‌کانی

له‌ چه‌ند رۆویه‌که‌وه جیاوازن له‌وانه:

یه‌که‌م: له‌به‌رامبه‌ر ویسته گه‌ردوونییه‌که‌ی خوای گه‌وره‌دا مرۆفه‌کان چوون یه‌ک و

یه‌کسانن و دیندار بن یان بټ دین هه‌موویان وه‌ک یه‌ک ملکه‌جی فه‌رمانه‌کانی خوای گه‌وره‌ن و ئازاد نین له‌ برپار و بژاردندا؛ بۆیه بابای مولحید و بټ دین بیه‌وټ یان نا ملکه‌جی ئەم به‌شه‌ی ویسته‌کانی خوای گه‌وره‌یه و هیج ده‌سه‌لاتټیکی نییه له‌به‌رامبه‌ریدا؛

۱ - سورة هود: الآية (۱۸).

۲ - سورة يونس: الآية (۹۹).

۳ - سورة الأنعام: الآية (۱۰۸).

۴ - سورة السجدة: الآية (۱۳).

به‌لام له ویسته شهرعییه‌کاندا دیندار و بی دینه‌کان جیا دهنه‌وه و دینداره‌کان له‌م ویسته‌یشدا ههر وهک ویسته گهردوونییه‌کان ملکه‌چی فه‌رمانه‌کانی خوی گه‌ورهن؛ به‌لام بی دینه‌کان مل به‌فه‌رمانه‌کانی خوی گه‌وره نادن و جیبه‌جی ناکهن.

دووه‌م: ویسته گهردوونییه‌کانی خوی گه‌وره په‌یوه‌سته به سیفه‌تی (ربوبیة) و په‌روه‌ردگاری خوی گه‌وره‌وه، که خوی گه‌وره په‌روه‌ردگاری هه‌موو گه‌ردوون و بوونه‌وه‌ره بی جیاوازی، به‌لام ویسته شهرعییه‌کانی په‌یوه‌ستن به سیفه‌تی (ألوهیة) و په‌رستشی خوی گه‌وره‌وه، که خوی گه‌وره په‌رستراوی به‌حه‌قی باوه‌ردارانه.

سیلایه‌م: مروّف له به‌رامبه‌ر ویسته گهردوونییه‌کانی خوی گه‌وردها به‌رپرسیار نییه؛ چونکه ئازاد نییه و مافی بژاردنی نییه؛ به‌لام له‌به‌رامبه‌ر ویسته شهرعییه‌کاندا به‌رپرسیاره؛ چونکه ئازاده و مافی بژاردنی هه‌یه و هیچ کهس به‌زۆر هیچ شتیکی پی ناکات و هه‌رحیش به‌زۆر پی بکریت له‌لایهن خه‌لکه‌وه ئه‌و لی به‌رپرسیار نییه و له‌سه‌ری لیپیچینه‌وه‌ی له‌گه‌ل ناکریت.

چواره‌م: له ویسته گهردوونییه‌کانی خوی گه‌وردها شتانیك ههن که خوی گه‌وره خۆشی ناوین و لیان رازی نییه؛ به‌لام ویستی وایه بین بو تافیکردنه‌وه‌ی مروّفه‌کان؛ به‌لام هه‌موو ئه‌وه‌ی له‌ویسته شهرعییه‌کاندا هه‌یه ئه‌وانهن که خوی گه‌وره خۆشی ده‌وین و په‌زاهه‌ندی بوونیانی هه‌یه.

پینجه‌م: ویسته گهردوونییه‌کانی خوی گه‌وره مه‌رج نییه له توانای مروّفه‌کاندا بن؛ چونکه خوی گه‌وره خۆی ده‌یانکات و بریاریان له‌باره‌وه ده‌دات، به‌لام ویسته شهرعییه‌کانی مه‌رجه له‌توانای مروّفه‌کاندا بن؛ چونکه ئه‌وان به‌رپرسیارن له‌کردن و ئه‌نجامدانی و خوی گه‌وره‌یش داوای کردنی کاریك ناکات که له توانای مروّفه‌کاندا نه‌بی‌ت.

پاش ئه‌وه‌ی ئه‌وه‌مان روون کرده‌وه که ویسته‌کانی خوی گه‌وره به‌شیوه‌یه‌کی گشتی دابه‌ش ده‌بن به‌سه‌ر ویسته شهرعی و ویسته گهردوونییه‌کاندا.

ئێستا قسه له‌سه‌ر ویسته شهرعییه‌کانی ده‌که‌ین که ئه‌وانیش دیسان دابه‌ش ده‌بن به‌سه‌ر دوو به‌شدا که ئه‌وانیش:

یه‌که‌م: ئەو ویستانەن که لەخودی خۆیاندا باش و خوازاوان (مراد لذاتە): ئەم
ویستە‌ی خ‌وای گە‌وره هە‌موو پەرستشە‌کان کار و کردە‌وه باشە‌کان و بە‌ها بالاکان دە‌گری‌تە‌وه
که خ‌وای گە‌وره فەرمانی پێ کردوون و خۆیان لە‌خۆیاندا باش و خوازاوان وه‌ک: نوێ‌ژ و
رۆ‌ژوو و زە‌کات و راست‌گۆ‌یی و دە‌ست پاک‌ی و داوین پاک‌ی و دە‌م پاک‌ی و دادپەر‌وه‌ری و
لێ‌ب‌ورده‌یی و بە‌خ‌شین و ه‌ت‌د.

دوووم: ئەو ويستانەن كه لهخودی خۆياندا باش و خوازاو نين بهلام سەردەگيشن بۆ كۆمەلتيك دەرەنجامي خوازاو (مراد لغیره): ئەم ويستەي خواي گەورە هەموو تاوان و کارپکي بەد دەگرێتەووە هەر لە کوفر و هاوێل بۆ خواي گەورە برپيار دانەووە تا دەگاتە کوشتن و درۆ و دزی و داوین پيسی و ستەم و گەندەلێ و هتد.

ئەمەيش بەدئلتياپيهووە ئەو پرسيارە لای هەر يەکلێکمان دروستک دەکات كه چۆن خواي گەورە رپگە بەسەرپيچي فەرمانەکانی خۆي دەدات؟! وە چۆن ويستی شتانليک دەکات كه پيی ناخۆشە و ليی نارازيه؟!

وهلامی ئەم پرسیاره لهم چەند خالەدا دەخەینه ڕوو:

۱- راسته هه‌موو ئەو هه‌لۆیست و گوشتار و رەفتارانەى دەچنە بازنەى ئەم ویستەى خۆای گە‌وره‌وه‌ى خۆیان لە‌ خۆیاندا کارى بە‌د و نە‌شیاون؛ بە‌لام بوونی ئەمانە و رینگە‌پێدانیان زۆر پێویستن بۆ هه‌ل‌سه‌نگاندنی بە‌نده‌کان و تاقیکردنە‌وه‌ى مرۆ‌قه‌کان؛ چونکە خۆای گە‌وره‌ پێشتر مرۆ‌قه‌کانی ئاگادار کردۆتە‌وه‌ له‌وه‌ى کە ئە‌وانە‌ کارى بە‌د و نە‌شیاون، وه‌ خۆای گە‌وره‌ رازی نییه‌ له‌کردن و بکه‌ره‌کانیان، وه‌ هه‌ر کە‌س بیانکات بە‌گوێره‌ى قه‌باره‌ى تا‌وانه‌که‌ى سزا ده‌دری‌ت، ئە‌وجا ئازادی بژاردنی‌شى دا‌وته‌ ده‌ست مرۆ‌قه‌کان خۆیان.

جا ئە‌گەر ئە‌مانە‌ رینگە‌پێدراو نە‌بو‌وانی‌ه‌ ئە‌و کات چۆن و بە‌ج ئامرازێک مرۆ‌قه‌کان تاقی ده‌کرانه‌وه‌؟ وه‌ چۆن مرۆ‌قه‌ باشه‌کان لە‌ خراپه‌کان جیا ده‌کرانه‌وه‌؟ وه‌ به‌هه‌شت و دۆزه‌خ له‌سه‌ر بنه‌مای چى دروست ده‌کران و دابه‌ش ده‌کران؟ هه‌موو ئە‌مانە‌ ئە‌و کات ده‌بو‌ونه‌ مه‌حال.

که‌واته بوونی ویسته شهرعییه‌کانی خ‌وای گه‌وره به‌ه‌ردوو به‌شه‌که‌یه‌وه وه‌ک یه‌ک
گرن‌گ و پی‌ویستن و ه‌ه‌ردوو‌کیان یه‌ک نامان‌جیان ه‌ه‌یه که تافیک‌ردنه‌وی مرو‌قه‌کانه، وه

جیا کردنه وهی باشه کانیانه له خراپه کانیان ههر وهك خۆی له قورئاندا ئاماژهی پێ دهكات و دهفه رموویت: ﴿الَّذِي خَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَيَاةَ لِيَبْلُوَكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا﴾^(١). واته: ئهو خودایهی كه ژيان و مردنی دروست کردووه تا تاقیتان بکاتهوه کامهتان کردووهتان لهوانی تر باشته.

٢- خوای گهوره لهپێی ویستنی ئهو بابته نهشیاو و نهخوازراوانهوه دهیهوویت ئهو راستیهمان پێ بلێت كه ئهو دهسهلاتی رههای بهسهر ههموو شتیكد ههیه و هیچ شتیك بهبێ ویستی ئهو ناکریت و هیچ كهس له سنووری دهسهلات و موڵکی ئهو دهرناچیت و ههموو دروستکراوهکانی بهباش و خراپانهوه ههر له خولگهی دهسهلات و ویستهکانی ئهودا دین و دهچن، بهمهیش لوتی ههرچی ئاتایست و مولحید و بیدین ههیه لهزهوی دهدات و پێیان دهلێت كه ئیوه بهویستی من مولحید و بێ دین و ههرچی بکهن نه لهویسته گهردوونییهکانی من دهردهچن وه نه له بهشیکی زۆری سنووری ویسته شهرعییهکانیشم.

٣- خوای گهوره دهیهوویت لهپێی بوونی ئهو ویستانهوه پێمان بلێت كه ئهو مروفه بهد و بهد کارانه به ههلویت و گوشتار و رهفتاره نهشیاو و ناتهنדרوستهکانیان تهنیا زیان به خۆیان و خهڵکی دهگهیهنن ئهگهر نا ئهوان زۆر لهوه بچوکتان كه زیان بهخوای گهوره بگهیهنن؛ ههر بۆیه خوای گهوره زۆر بێ منهته لێیان و مۆلتهی تهواویان پێ دهدات تابه‌دلی خۆیان خراپه و بێ دینی بکهن، تا دواتر بزانی کێ زهرمر دهکات و مایه پووج دهردهچیت.

٤- خوای گهوره لهپێی ئهو ویستانهوه دهیهوویت گهورهیی خۆیی و بچوکی ئیمهیی مروف دهریخات، كه ئیمهیی مروف لهبهر بچووکی دهسهلات و بهرتهسکی بهرژه‌وهندییهکانمان تهنها بریار لهو شتانه ددهین كه له بهرژه‌وهندی خۆمانه و ههرگیز بریار له شتانیك نادهین كه زیانمان پێ بگهیهنیت. بهلام پهروه‌ردگار لهبهر گهورهیی دهسهلات و بێ سنووری خاوهنداریتی بێ منهته لهههرچی بوونه‌ومر و گهردوون و دروستکراوهکانی خۆیهتی وه باکی به هیچ شتیك نییه كه ئهوان دهیلین و دهیکه‌ن، ههر وهك لهفه‌رمووده قودسییه‌که‌دا هاتووه: {يَا عِبَادِي، إِنَّكُمْ لَنْ تَبْلُغُوا ضُرِّي، فَتَضُرُونِي،

وَلَنْ تَبْلُغُوا نَفْعِي، فَتَتَفَعَّلُونِي، يَا عِبَادِي، لَوْ أَنَّ أَوْلَكُمْ وَآخِرَكُمْ، وَإِنْ سَكُمُ وَجَنَّتُمْ كَانُوا عَلَى أَنْقَى قَلْبِ رَجُلٍ وَاحِدٍ مِنْكُمْ، مَا زَادَ ذَلِكَ فِي مُلْكِي شَيْئًا، يَا عِبَادِي، لَوْ أَنَّ أَوْلَكُمْ وَآخِرَكُمْ، وَإِنْ سَكُمُ وَجَنَّتُمْ كَانُوا عَلَى أَفْجَرِ قَلْبِ رَجُلٍ وَاحِدٍ، مَا نَقَصَ ذَلِكَ مِنْ مُلْكِي شَيْئًا... يَا عِبَادِي، إِنَّمَا هِيَ أَعْمَالُكُمْ أَحْصِيهَا لَكُمْ، ثُمَّ أُوقِفْكُمْ إِيَّاهَا، فَمَنْ وَجَدَ خَيْرًا، فَلْيُحْمَدِ اللَّهَ، وَمَنْ وَجَدَ غَيْرَ ذَلِكَ، فَلَا يَلُومَنَّ إِلَّا نَفْسَهُ^(١). واته: ئەى بەندهكانم ئێوه

هەرگیز ناگەنە ئەو ئاستەى بتوانن زیان لەمن بەدن تا زيانم پێ بگەيەنن، وه ناش گەنە ئەو ئاستەى سوودتان بۆ من هەبێت تا سوودم پێ بگەيەنن، ئەى بەندهكانم ئەگەر یەكەم مەرۆف تا كۆتا مەرۆفتان وه سەرجهم مەرۆف و جنۆكهكانتان دلتان ببێتە دلى خواناسترىنى مەرۆف ئەوه هيج لەدهسهلات و مولكى من زياد ناكات، ئەى بەندهكانم ئەگەر یەكەم مەرۆف تا كۆتا مەرۆفتان وه سەرجهم مەرۆف و جنۆكهكانتان دلتان ببێتە دلى خراپترىنى مەرۆف ئەوه هيج لەدهسهلات و مولكى من كهه ناكات... ئەى بەندهكانم ئەوه هەموو كردەوهكانى خۆتانە بۆتان تۆمار دەكەم و پاشان بەرامبەرەكەى وەردەگرنەوه، جا هەر كەس پاداشت و خەلاتى لەسەر وەرگرت و چوووه بەهەشت ئەوه با سوپاسى خۆى گەورەى لەسەر بكات، وه هەر كەس شىش بەدەر لەوه سزا و ناپەهەتى وەرگرت با جگە لەخۆى گەيى لەكەس نەكات.

٥- خۆى گەورە لەپێى ئەو ویستانەوه دادوەرى پەهاى خۆى جێبەجێ دەكات له تاقىكردنەوه و هەلسەنگاندنى مەرۆفەكاندا و پاش ئەوهى پەيام و پێغەمبەریان بۆ پەوانە دەكات و پرونكردنەوهى تەواویان لەسەر كۆى پرسە شەرعییەكان پێ دەدات نازادى تەواوى بژاردنیش بە هەموویان دەدات و دواتر لەسەر ورد و درشتى كردەوهكانیان لێپێچینهوهیان لەگەڵ دەكات و سزا و پاداشتیان دەداتەوه.

٦- ئەم ویستانەى خۆى گەورە راستە لەخودى خۆیاندا نەشیاو و بیزراون؛ بەلام سەردهكێش بۆ شتانیک كه لاى خۆى گەورە زۆر خۆشه‌ویست و خوازاوان له‌وانه دەرپرینی تەوبه و پەشیمانی و گەڕانەوه بۆ لاى خۆى گەورە و دان نان بەهەله و تاوان و كەم و كورتى و كەمتەرخەمیەكاندا، هەر وهك پێغەمبەرى خوا ﷺ له فرموده‌یه‌كدا باس له خۆشحالى خۆى گەورە دەكات بەتەوبه و گەڕانەوهى بەندهكەى و دەفەرموێت: **لِلَّهِ أَشَدُّ**

فَرَحًا بِتَوْبَةِ عَبْدِهِ حِينَ يَتُوبُ إِلَيْهِ، مِنْ أَحَدِكُمْ كَانَ عَلَى رَاحِلَتِهِ بِأَرْضِ فَلَاةٍ، فَأَنْفَلَتْ مِنْهُ وَعَلَيْهَا طَعَامُهُ وَشَرَابُهُ، فَأَيْسَ مِنْهَا، فَأَتَى شَجَرَةً، فَاضْطَجَعَ فِي ظِلِّهَا، قَدْ أَيْسَ مِنْ رَاحِلَتِهِ، فَبَيْنَا هُوَ كَذَلِكَ إِذَا هُوَ بِهَا، قَائِمَةً عِنْدَهُ، فَأَخَذَ بِخِطَامِهَا، ثُمَّ قَالَ مِنْ شِدَّةِ الْفَرَحِ:

اللَّهُمَّ أَنْتَ عَبْدِي وَأَنَا رَبُّكَ، أَخْطَأَ مِنْ شِدَّةِ الْفَرَحِ^(١). واته: خوی گه وره ته و به و گه پانه و دی

به نده که ی زور له وه پي خوشتره، که یه کيک له نيو له سهر خوشتره که ی بيت له بيا باندا وله ناکاو خوشتره که ی له ده ست دهر چي ت وليي ياخي بيت وه هر چي خواردن و خوار دنه وه يشي هه يه به سهر خوشتره که وه بيت، پياو که زور به دوايدا پروات ده ستی ليی گیر نه بيت تا له کوتادا ليی بي هیوا بيت و بجي ته ژير سي به ری داريک و پال بداته وه و ته واو بي هیوا بيت له گه پانه و دی خوشتره که ی، پياو که لهو حاله دا بيت و له ناکاو هه ست بکات خوشتره که ی گه پاره ته وه و به ژورور سه ری به وه وه ستاوه، نه ویش ره شمه ی خوشتره که ی بگري ت و له خوشيدا سوپاسی خوی گه وره بکات و بلي ت: خوی گه وره من خوی تو م و تو به نده ی منی، نه و نده دلي به گه پانه و دی خوشتره که ی خوشه، له خوشيدا نازاني ت چي بلي ت و هه له ده کات له کاتي پارانه و ده دا.

جا نه گهر تاوان و کاری به د نه بووايه نه و کات ته و به و په شيمانيش بوونی نه ده بوو که خوی گه وره زوری پي خوشن.

٧- نه و وي ستانه دهر خه ری کو مه ليک له سيفاته به رزه کانی خوی گه وره ن وهك سيفه ته کانی به زه یی لي بور ده یی به خشن ده یی مي هره بانی خوشه ويستی که نه گهر نه و کرده وه خراپانه نه بوونايه نه و سيفاته به رزو ناوا زانه ی خوی گه وره نه ده زانرا ن و مروقه کان هه ستیان پي نه ده کردن؛ بويه خوی گه وره ده يه وي ت له ريی بوونی نه و کرده وانه وه نه و سيفاته جوانانه ی خوی به به نده کانی بنا سي ني ت ومنه ت و گه وره یی و مي هره بانی و خوشه ويستی خوی نيشانی به نده کانی بدات.

٨- مرو ف له ريی بوونی نه و وي ستانه وه لاوازی و بي ده سه لاتی خوی بو دمر ده که وي ت که چه ند ژير و داناييش بيت زور جار ناتواني ت به سهر نه فس و نارم زوو ده کانی خویدا زال بيت و هه نديک جار نه و وي ست و نارم زوو انه په لکيشی زه لکاوای وای ده که ن و ده يخه نه داوی

تاوانى واوه كه ئاسته مه مرؤفى ژيرى تى بكه وىت و گيرودى بىت، ئەمەيش ئەو ھەستەى لا دروست دەكات كه ئەو بوونە وەرئىكى لاوازه و ھەميشە پىويستى بە پشتيوان و فريادرسىكه تا پەناى بدات و بىپاريزىت بى گومان ئەو فريادرسەيش تەنھا خواى گەورەيه.

٩- بوونى ئەم جوړه ويستانه كۆمەللىك پەرسشى دەرروونى له مرؤفدا دروست دەكەن وەك ترسان له خواى گەوره و خوښويستنى لەسەر مېهرەبانى و بەخششەكانى و ھەست كردن بەچاودىرى و بەئاگايى بەردەوامى له بەندەكانى.

١٠- بوونى ئەم ويستانه وا له مرؤفى باوەردار دەكەن كه ھەميشە بەئاگايەوه مامەلە بكات و بەوردى حساب بۆ ھەموو گوشتار و رەفتارەكانى بكات و ھەولئى خوڤاراستن و دووركەوتنەوه بدات لەو جوړه كارانەو خۆى سەرقال بكات بە پىچەوانەكانيانەوه.

١١- بوونى ئەو ويستانه وا له مرؤف دەكەن كه ھەميشە سەرقال بىت بەكار و كردەوهكانى خۆيەوه و ھەولئى پركردنەوه و چارەسەرى كەم و كورتىيەكانى خۆى بدات و واز له عەيب و عارى خەلكى بەيىت و لەبرى باسى خەلك با باسى كردەوهكانى خۆى بكات و ھەولئى چاكرديان بدات. چونكه ھەركەس بەويژدانەوه سەيرى بەينى خۆى و خواى گەوره بكات دەزانىت حالئ چۆنە، ئەمەيش واى لىدەكات كه شەرمەزارى بىگرىت و باسى عەيبى خەلكى نەكات، وەك سەلەف دەلئيت: ئەگەر تاوان بۆنى ھەبوايه كەسمان روى ئاودەانيان نەبوو؛ بۆيه خواى گەوره دەيه وىت لەرپى بوونى ئەو ويستانەوه ئەو لوتبەرزىيەى مرؤف بشكىنىت و ھەميشە له ترسى كەوتنە داوى خراپەدا بىت و سەرقال بىت بەكار و كردەوى خۆيەوه نەك خەلكەوه.

١٢- مرؤف لەرپى بوونى ئەم ويستانه و تافىكردنەوهيانەوه تامى تالى تاوان دەكات و ھەست بەدەرەنجامە خراپەكانى دەكات، بۆيه زۆر جار خەلكى كاتىك تاوان دەكەن و گوئى بەفەرمانەكانى خواى گەوره نادەن؛ بەلام دواتر تالى تاوانەكه و لىكەوتە خراپەكانى ئەزمونىكيان فىردەكات كه جارىكى دىكه نەيكەن و دووبارەى نەكەنەوه و ئەو كات بەھاي فەرمانەكانى خواى گەوره و حىكمەتەكەيان بۆ دەرەكەوئىت، ئىستا ئەگەر سەرنج بەدين دەبين سالاڤە بەھوى شتە حەرام و قەدەغەكراوەكانەوه ملوڤنەھا مرؤف دەمرن و تيا

دهچن و مروڤايهتي پرووبه پرووي چهندين كارهسات دهبيتهوه، ههر لهنموونهي جگهره و عارهق و مادهي هوشبهر و چهكي كوكوژي و سوو و داوينپيسي وهتد، كه لهئيستادا بهتهنها پهنجا ملوين تووشبووي نهخوشي نايدز ههيه و ئوميدى ژيان و مانى ههرگهسيكيان و چاكبوونهوهيان لهسهدا سفره، و ههمووشمان دهزانين كه ئهم نهخوشييه سهرهتا و هوڤكاري سهرهكي بلاوبوونهوهيشي بههوي پهيوهندييه ناشرعييهكانهوه بووه، جگه لهوه سالانه پينج ملوين كهس بههوي جگهرهكيشانهوه دهمرن و چهندين ملوينى تر بههوي عارهق و خوردهوه كحوليهكانهوه دهمرن، خو ئهگهر مروڤ بهگوڤي خواي گهوره بگردايه و دهستي لهم ههرامانه ههلبگرتايه بهدئنياييهوه مروڤايهتي پرووبه پرووي ئهم كارهساتانه نهدهبووهوه، لهبهرامبهردا سهرنج بدهين ئهي كي بههوي شته ههالهكانى شهرع و ږيگهپيدراوهكانى خواي گهورهوه مردووه، كي بهنويز يان زهكات يان ږوژوو يان ههج مردووه، خواي گهوره ئهم شتانهمان نيشان دهدات تا لهو ږييهوه فيرمان بكات و لهههرامهكان بهمانگيرپيتهوه، خو ئهگهر بووني ئهو ويستانه خواي گهوره نهبوايه ئهو كات بهدئنياييهوه ئهو حيكمهتهي فهرمانهكانى و بهرواردى نيوان ههرام و ههالهكانمان بو دهرنهدهكهوت^(١).

١ - ابن القيم (أبو عبد الله محمد بن أبي بكر بن أيوب)، مفتاح دار السعادة ومنشور ولاية العلم والإرادة، ج٢، دار عالم الفوائد، مكة المكرمة، تحقيق: عبد الرحمن بن حسن بن قائد، ط١، ١٤٣٢ هـ ص ٨١٢-٨٦٣.

پالډانی خراپه و شېر بۆ لای خوای گهوره

گرنگه ئیمه‌ی مرؤف نه‌و راستیه‌ی بزانی که خوای گه‌وره هیچ شتیکی به‌خراپ دروست نه‌کردوه، نه‌خودی مرؤف خو‌ی وه نه‌ ئاکار و په‌فتار و چاره‌نووسیشی؛ به‌لکو نه‌وه ئیمه‌ی مرؤفین که ئاراسته‌ی ژیا‌نی خو‌مان و چاره‌نووسمان ده‌گۆرین له‌ رپی بژارده هه‌له‌کانمانه‌وه، نه‌وه‌تا خوای گه‌وره ئاوه‌ز ودل و ده‌ست و دهم و چاو و گو‌ی و دامین و قاچ و تادوایی پی به‌خشیوین تا له‌کاری چاکه و په‌رستش و خواناسی و خزمه‌تی خو‌مان و خه‌لکیدا به‌کاریان به‌ینین؛ که‌چی ئیمه له‌ کاری خراپه و بی‌فه‌رمانی خوای گه‌وره و زیان لیدانی خه‌لکیدا به‌کاریان ده‌هینین. خوای گه‌وره له‌ دوو په‌گه‌ز دروستی کردووین تا ته‌واوکاری یه‌کتر بین و هه‌ز و ئاره‌زووی له‌نیوانماندا دروست کردوه تا پیکه‌وه درێژه به‌رپه‌رپه‌وه‌ی ژیا‌ن بده‌ین و ئامرازی هاوسه‌رگیری بۆ دیاری کردووین تا له‌و رپیه‌وه به‌یه‌ک بگه‌ین و شیرازه‌ی خیزان و په‌یوه‌ندییه‌ کۆمه‌لایه‌تییه‌کانمان پته‌و بکه‌ین و نه‌وه‌یه‌کی ته‌ندروست له‌بازنه‌ی خیزاندا دروست بکه‌ین و هه‌ز و ئاره‌زوو و ئاوات و ئامانجه‌کانمان به‌دی به‌ینین، دواتر نه‌وه ئیمه‌ین که نه‌و هه‌ز و ئاره‌زووی نیوانمان ده‌که‌ینه ئامانج و هه‌موو سنوریکیان له‌ پیناودا ده‌به‌زینین و شیرازه‌ی خیزان و کۆمه‌لگه‌ی پی هه‌لده‌وه‌شینین و هه‌زاره‌ها گرفت و هه‌رای له‌سه‌ر دروست ده‌که‌ین. یان پارهی پیداوین تا وه‌ک ئامرازی بۆ دابینکردنی پیداو‌یستییه‌کانی ژیا‌نی خو‌مان به‌کاری به‌ینین؛ که‌چی ئیمه ده‌یکه‌ینه ئامانج و له‌پیناویدا ده‌ژین و ده‌مرین و درۆ و دزی و چه‌ته‌یی و گه‌نده‌لی و ناپاکی و هه‌ر رپگه‌یه‌کی تری له‌پیناودا ده‌گرینه به‌ر تا به‌ده‌ستی به‌ینین.

که‌واته شتیکی له‌م بونه‌وه‌ردها بوونی نییه که خوای گه‌وره به‌خراپی دروستی کردبیت وه داوای خراپه‌یشی له‌ هیچ مرؤفیک نه‌کردوه؛ به‌لکو نه‌وه ئیمه‌ی مرؤفین که شته‌کان خراپ به‌کار ده‌هینین و به‌و هۆیه‌وه خو‌یشمان خراپ ده‌بین و خراپه‌یش به‌ناو خه‌لکیدا بلآو ده‌که‌ینه‌وه.

وه نه‌گه‌ر سه‌رنجی هه‌موو ناوه‌ جوانه‌کانی خوای گه‌وره و سیفاته به‌رزه‌کانی بده‌ین ده‌بینین لیوان لیوان له‌ چاکه و به‌زه‌یی و به‌خشنده‌یی و میهره‌بانیی و لی‌بورده‌یی و

دادپه روهري و جواني و خوي گه وره هيچ ناويك يان سيفه تيكي نيه كه ويستي خراپه ي لي بخوينر يته وه.

هر بويه پيغه مبهري خودا ﷺ له سهرتاي نزاكاني و له ده سپيكي نوپژه كانيدا دميفه رموو: **{وَالْخَيْرُ كُلُّهُ فِي يَدَيْكَ، وَالشَّرُّ لَيْسَ إِلَيْكَ}**^(۱). واته: هر چي چاكه و خير ههيه ههيه هي توپه و به ده ستي توپه، وه هيچ خراپه يه كه له تووه نيه و بؤ تو ناگه رپته وه. وه پيغه مبهراني ترش هيچ نه خوشي و ناخوشي و خراپه يه كيان نه داوته پال خوي گه وره؛ به لكو داويانه ته پال خويان و شهيتان، نه وه تا ئيبراهيم سهلامي خوي لبييت كاتيک باس له به خشه كانی خوي گه وره دهكات دمفه رموي: **{الَّذِي خَلَقَنِي فَهُوَ يَهْدِينِ وَالَّذِي هُوَ يُطْعِمُنِي وَيَسْقِينِ وَإِذَا مَرِضْتُ فَهُوَ يَشْفِينِ}**^(۲). واته: نهو خودايه كه دروستي كردووم و پيتمويي كردووم بؤ خوداناسي و هه موو كاريكي چاكه، وه نهو خودايه كه رزق و رۆزيم ده دات، وه نه گهر نه خوشت بكهوم ههر نهو شيفام ده دات، يان كاتيک نه يوب پيغه مبهر سهلامي خوي لي بيت نه خوشت ده كه وييت و داوا دهكات خوي گه وره شيفاي بدات ده لپت: **{وَأَيُّوبَ إِذْ نَادَى رَبَّهُ أَنِّي مَسَّنِيَ الضُّرُّ وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ}**^(۳). واته: نه يوب كاتيک هاناي بؤ خوي گه وره برد و داواي لي كرد كه من توشي نه خوشتي بووم و توپش له هه موو كهس به به زه يي تریت، نه گهر سه رنج بده ين ئيبراهيم و نه يوب يش ههردووكيان هه موو سيفاته كانی به خشنده يي وميهره بانبي و به زه يي ده دهنه پال خوي گه وره به لام نه خوشتكه وتنه كه يان ده دهنه پال خويان

هه نديك جاريش وا رووده دات كه رووكه شي رووداويك خراپ ديته پيش چاو و له وانه يه وا هه ست بكه ين كه نه وه كاريكي خراپ يان سته ميک بووه رووي داوه، بي ناگا له وه ي كه رووكه شي رووداوه كه وايه به لام ناوئاخنه كه ي پره له سوژ و به خشش و ميهره بانبي و بؤ ناگادار كرده وه يان تافيك رنده وه يان يان پاراستن بووه له رووداوي گه وره تر و كاره ساتبار تر، يان پيداني پاداشت و پله به رز كرده وه ي زياتر؛ بويه گرنگه

۱ - مسلم، صحيح مسلم، ج، ۱، كتاب (۶) صلاة المسافرين وقصرها، باب (۲۶) الدعاء في صلاة الليل وقيامه، رقم الحديث (۷۷۱) ص ۵۲۴.

۲ - سورة الشعراء: الآيات (۷۸-۸۰).

۳ - سورة الانبياء: الآية (۸۳).

ئيمه لهخومانهوه برپار نهدهين و به ئاودز و نهزموونی کهم و کورتی خومان برپار لهشتهکان نهدهين، من بۇ ئەو مەبەستە يەك چيرۆکی قورئان وهبیر هه موومان دههينمهوه. چيرۆکی موسا پينغه مبهه لهگهڵ خدر سهلامی خوی گه ورهيان لهسهه که خوی گه وره له سورتهی (كهف) دا باسی دهکات و تئیدا موسا و خدر دهبنه هاوهل و موسا داوی لئ دهکات که لهگهلی بمينيتتهوه تا ههنديك شتی لئوه فير بيت، ئهويش مهرجی ئەوه لهسهه موسا دادهنيت که نابيت زوو برپار دهربارهی رووداوهکان بدات و بئويسته چاوهروانی بکات تا خدر خوی پهند و پاساوی رووداوهکانی بۇ باس دهکات.

دواتر دهکهونه رۆ و سۆ رووداو دئته رڤيان که ئەمانه:

يهکههه: پيکهوه سوارى بهلهميک دهبه که خاوهنداريتيهکههه بۇ کۆمهليک خهليک ههژار دهگهريتهوه و خدر له ناو دهریا و لهکاتی گهشتهکههه کونيک لهبهلهمهکه بکات، موسايش کهئهوه دهبنيت زۆری پي سهير دهبيت و خوی پي ناگيرييت و بیری دهچيتهوه که بهلينی داوه ئارام بگرييت تا خوی قسهی بۇ دهکات، بهخدر دهلييت: ئەوه بۆيه ئەو بهلهمهت کون کرد تا نوقمی بکهيت و ئەو خهليکه ههژاره له ئاودا بخنکيپنيت؟!

دووهه: به ميڤر منداليک دهگهه و خدر ميڤر مندالهکه دهگرييت و دهیکوژييت، موسا که ئەوه دهبنيت زۆر پي ناخۆش دهبيت و دهلييت چۆن ئەو ميڤر مندالهت بهبي مافی تۆلهکردنهوه يان ئەوهی تاوانیکی کردبيت کوشت؟! بهراستی کاریکی خراپ و نهشیاوت کرد. سييهه: رڤيان دهکهويته ئاوهدانیههه و داوا له خهليکهکههه دهکههه ميوانداریان بکهه و بيانحهويپنهوه، ئەوانيش هيچ خولکيان ناکهه و ميوانداریيان ناکهه، ناچار بۇ پشودان روو دهکههه کهلاوهيههه و لهوي خدر ديواره کونيک دهبنيت که خهريکه بکهوييت و ههرهس بهيپنيت، خدر دهست دهکات بهچاگردنهوه و رڤي کردنهوهی ديوارهکهه، موسا ئەوهيشی زۆر پي سهير دهبيت و خوی پي ناگيرييت و دهلييت: ئەگهه بتويستايه دهتتوانی کريپهکی لهسهه وهربگرييت و بهپاره ئەو کارهيان بۇ بکهيت.

لهويڤدا خدر ئيتر برپاری جياپوونهوه له موسا دهکات و بهه له جياپوونهوه خدر هۆکارهکانی ئەو رووداوانهه بۇ باس دهکات تا چيتر برپاری خيرا لهسهه رووداوهکان نهکات

و بزانيټ كه هيچ كاريكي خواي گه وره بې پهنه و هوکار نبيه و نه وهی نيمه به پرووكهش دهيبينين ناواخنه كهی له وانه يه زور پيچپه وانه بېټ:

سهرتا له باسی به له مه كه وه دهست پې دهكات و دهليټ نهو به له مه هي خالكانيكی هه ژار و نه دار بوو، وه لهو بهر ناو كه وه پادشايه كي ستمكار هه بوو هر به له ميك ساغ بوايه داگيري دهكرد؛ بويه به له مه كه م كون كرد تا عه يبداری بكه م و نهو پاشا ستمكاره داگيري نهكات و هه ژاردهكان زيانيان لي نه كه وېټ.

دواتر دپته سهر باسی كوشتنی ميږمنداله كه و دهليټ، باوك و دايكی نهو ميږ منداله دوو كه سی ديندار و خواناس بوون و نه گهر نهو ميږ منداله گه وره بوايه، به هوی سهر كيشي نه وه وه باوك و دايكی دوو چاری كوفر و به دبختی ده بوون، بويه ويستم ان خواي گه وره له بری نهو منداليكي باش و گوږپايه ل و خواناسيان بداتي.

سه باره ت به ديواره كيش دهليټ نهو ديواره هي دوو مندالي هه تيوو وبې باوكی خه لگی نهو شاره بوون و له ژير ديواره كه دا خه زنه يه كي ان هه بوو وه باوكيان پياوړی چا كه كار و خواناس بوو؛ بويه خواي گه وره ويستی وابوو ديواره كي ان بو چاك بكه مه وه تا خويان گه وره ده بن و خويان خه زنه كي ان دمرده يين.

جا هر چهنده پرووكه شي نه م پروودا وانه جبي سهرنج و تيبينين به لام كه پهنه و هوکاره كانی دمازاني نهو كات حيكمه تي خواي گه وره نه ينييه كانی پشت نهو پرودا وانه مان بو دمرده كه وېټ و له وه تيدده گه ين نه وهی كه له وانه يه هه نديك جار نيمه به پرووكهش به خراپه دهيبينين ناواخنه كهی ليوان ليو بېټ له به خشش و ميهره بانی خواي گه وره.

بويه به هيچ شيو هيه ك كاری به د و خراپه نادريته پال خواي گه وره و خواي گه وره يش له خراپه ي خراپه كان بهر پرسيار نبيه؛ به لكو خويان ليی بهر پرسيارن.

کردنی هرئ و تاوان به پاساوی قهزا و قهدهر

نازیزان نه‌گهر سه‌رنج بدهین خوی کاربه‌جی زۆرچار و له‌زۆر سوره‌تی قورئاندا باس له‌به‌سه‌ره‌هاتی ئادهم و ئیبلیس ده‌کات له‌قورئاندا، هه‌لبه‌ت ئهو باس‌کردنه‌ش بێ مه‌به‌ست نییه، دیاره په‌روه‌ردگار ده‌یه‌وێت سه‌رنجمان رابکێشێت به‌لای رووداوکه‌دا و بیکاته تابلویه‌ک که‌هه‌میشه له‌پیش چاومان بێت و سوود له‌وانه و نه‌زموونه‌کانی وهرگیرین؛ چونکه ئهو نه‌زموونه‌ی ئادهم له‌گه‌ڵ ئیبلیس هه‌موو رۆژێک له‌ژیانی هه‌ریه‌که‌ماندا ده‌یه‌ها و سه‌ده‌ها جار دووباره ده‌بیته‌وه و په‌ندی لێ وهرناگیرین،

به‌سه‌ره‌هاته‌که‌ش ئهو بوو کاتیک خوی گه‌وره ئاده‌می دروستکرد، داوی له‌سه‌رحه‌م فریشه‌کان کرد کړنووشی رێز بو ئادهم ببه‌ن، ئه‌وانیش ده‌سته‌به‌جی کړنووشیان بو برد جگه له شه‌یتان نه‌بی‌ت که کړنووشی نه‌برد، خوی گه‌وره لێ پرسى: بۆ وه‌ک ئه‌وان کړنووش نه‌برد کاتیک فه‌رمانم پێ کردیت؟! ئه‌ویش له‌بری دانان به‌هه‌له‌که‌ی خوی وده‌ربڕینی په‌شیمانی و گه‌رانه‌وه بو لای خوی گه‌وره، له‌وه‌لامدا زۆر بێ شه‌رمانه تانه له دانایی و فه‌رمانه‌که‌ی خوی گه‌وره ده‌دات و ده‌لێت: ﴿قَالَ أَنَا خَيْرٌ مِّنْهُ خَلَقْتَنِي مِن نَّارٍ وَخَلَقْتَهُ مِن طِينٍ﴾^(۱). واته: گوتی من له‌و باشترم، منت له ئاگر دروست‌کردوه و ئهو له قور. هه‌ر به‌وه‌یشه‌وه ناوه‌ستیت به‌لکو تاوان و سه‌رپێچیه‌که‌ی ده‌داته پال خوی گه‌وره و ده‌لێت: ﴿قَالَ فَبِمَا أَغْوَيْتَنِي لَأَقْعُدَنَّ لَهُمْ صِرَاطَكَ الْمُسْتَقِيمَ﴾^(۲). وه ده‌لێت: ﴿قَالَ رَبِّ بِمَا أَغْوَيْتَنِي لَأُزَيِّنَنَّ لَهُمْ فِي الْأَرْضِ وَلَأُغْوِيَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ﴾^(۳). واته: په‌روه‌ردگار به‌هوی ئه‌وه‌ی که‌وا تو منت سه‌رگه‌ردان و سه‌رلێشی‌واو کرد به‌لێن بێت کاری به‌د و خراپه بو نه‌وه‌کانی ئادهم ده‌رازینه‌وه تا هه‌موویان سه‌رگه‌ردان و سه‌رلێشی‌واو ده‌که‌م.

جالێرده‌ ئه‌گهر سه‌رنج بده‌ین ده‌بینین که شه‌یتان هه‌ر به‌تاوانی کړنوش نه‌بردن و سه‌رپێچی کردنی فه‌رمانه‌که‌ی خوی گه‌وره نه‌هه‌ستا؛ به‌لکو پاساوی هه‌لۆسته‌که‌ی زۆر له‌خودی هه‌لۆسته‌که‌ی نه‌شی‌او‌تر بوو؛ له‌به‌ر ئه‌وه‌ی رهنه‌ی گرت له زانست و دانایی

۱ - سورة الأعراف: الآية (۱۲).

۲ - سورة الأعراف: الآية (۱۶).

۳ - سورة الحجر: الآية (۳۹).

ودادپه روهري فه رمانه کی خوی گه وره، به وهی که چۆن فه رمان به من ده که یت کرنوش بۆ ئاده م به رم، له کاتیکدا من له و با شترم؟! به مه یش تا وانه که ی خۆ به زل زانی، و به خۆ دا هه لدان، و به که م سه یر کردنی به رام به ر و سو کایه تی پیکردن و پال دانی تا وانه که ی بۆ لای خوی گه وره یشی ها ته سه ر و له سه ر ئه مانه هه مووی خوی گه وره رپ سوای کرد و نه فرینی هه تا هه تای ی لیکرد و له زاتی بالادهستی خۆ ی و ریزی فری شته کان دووری خسته وه.

که واته یه که م که س که قه ده ری کردۆ ته پاساو بۆ تاوان و سه ری چیه کانی شه یتان بووه و دوا ی ئه و یش نه وه و مورید و شوینکه و توانی شی هه مان قسه ی باوه گه وره یان کردۆ ته وه و هه مان پاساویان بۆ خۆ یان هینا وه ته وه، که ئه م پاساوه زۆر له خودی تا وانه کان خۆ یان گه وره ترن؛ چونکه پال دانی نادادپه روه ری به بۆ لای خوی گه وه؛ که چۆن خوی گه وره خۆ ی که سی ک لاری و سه ر لیشی و او ده کات دواتر سزایشی ده دات.

خوی گه وره ده رباره ی ئه و پاساو و هه لۆ یه سته ی خه لکانی لاری و تاوانبار ده فه رمو یت: ﴿سَيَقُولُ الَّذِينَ أَشْرَكُوا لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَشْرَكْنَا وَلَا آبَاؤُنَا وَلَا حَرَمْنَا مِنْ شَيْءٍ﴾. واته: ئه وانه ی ها وه لیان بۆ خوی گه وره بریار دا وه ده لێن: ئه گه ر خوی گه وره خۆ ی بیوی ستایه ئیمه و باب و با پیرانی شمان ها وه لمان بۆ بریار نه ده دا و بت په رست نه ده بووین وحه لاله کانی خوی گه وره مان حه رام نه ده کرد و حه رامه کانی شمان حه لال نه ده کرد و لاری نه ده بووین.

خوی گه وره له وه لامی ئه م قسه پو وچ و بی بنه مایه یاندا ده فه رمو یت: ﴿كَذَلِكَ كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ حَتَّى ذَاقُوا بَأْسَنَا﴾. واته: ئه وانه ی پێش ئه مانیش هه مان پاساویان بۆ تا وانه کانیان ده هینایه وه و ئه مانیش هه مان قسه ی ئه وان ده که نه وه تا له ناومان بردن و سزای سه ختمان پێ چه شتن. پاشان خوی گه وره به درۆ یان ده خاته وه و ده لیت ئه ی موحه ممد ﷺ لیان بیر سه و پێ یان بلێ: ﴿قُلْ هَلْ عِنْدَكُمْ مِّنْ عِلْمٍ فَتُخْرِجُوهُ لَنَا إِنْ تَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنْ أَنْتُمْ إِلَّا تَخْرُصُونَ﴾^(۱). واته: باشه ئیوه چۆنتان زانی و کێ پێ ی گوتن که خوی گه وره ویستی وایه ئیوه بیبا وەر و بت په رست بن، ئه گه ر زانیاریه کتان هه یه و پێ درا وه له و باره یه وه ئه وه پێ مان بلێن؛ به لام ئه و قسه یه وایه و ئیوه درۆ ده که ن و ته نها شوینی گومان و کرده وه ی به دی خۆتان که و توون.

بۆيە به هيچ شيوهيهك ناكريټ خهلك تاوانباري و بى ديني و ئارەزووبازي خوۋى بداته پال قهدير و بلټ خواي گهوره خوۋى ويستي وايه من لارې بىم؛ چونكه نهگەر ويستي خواي گهوره وابوايه تۆ لارې بيت، نهو كات پهيام و پيغهمبهرى بۆ رهوانه نهدهگريدت و ريگه راسى نشان نهدهدايت و ئاومز و ژيري پى نهدهبهخشيت تا له رپى ههموو نهوانهوه ريگه راسى بدوزيتهوه. هەر وهك دهفهرمويت: ﴿رُسُلًا مُّبَشِّرِينَ وَمُنْذِرِينَ لِّئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَى اللَّهِ حُجَّةٌ بَعْدَ الرُّسُلِ﴾^(۱). واته: ئيمه پهيام و پيغهمبهرانىكمان بۆ رهوانه كردوون كه مژدهدمر و ئاگاداركهروهو بوون، تا پاش ناردنى نهوان كهس هيچ بهلگه و پاساويكى خراپه و لارپوونى بهدهستهوه نهمينټ؛ بهلام كيشى خهلكى خراپهكار و لادهر نهوهيه باومرپان بهو پهيام و پيغهمبهرانه نيهه كه خواي گهوره رهوانه كړدوون، وه بهگويان ناكهن، لهو لايشهوه گلەيى دهكهن و رهخنه دهگرن كه نهگەر خواي گهوره بيوستايه هيدايتى دهدان.

نهمهيش وهك نهوه ديټه پيش چاو كه تۆ لهتاريكيدا چرايهك بۆ كهسيك دابگيرسينټ تا بهسەر راسته شەقامهكهدا بروات و تووشى ههلدير و نشيو نهبيت؛ بهلام نهو چاوى دابخات و سوود له تيشكى چراكه نهبينټ و لهو لايشهوه گلەيى بكات كه خهتاي تۆ بووه كهوتوووه و لارې كهوتوووه.

پيم خوشه ليرهدا نموونهيهك به سيستمى خوښندن بهيئمهوه تا بابتهكان زياتر نزيك بكهينهوه و بهراوردك لهنيوان ناستى دادوهرى خواي گهوره و خوئماندا بكهين.

ئيمه مامؤستايى و پيمان وايه سيستمى خوښندن زۆر سيستمىكى دادپهرومرانهيه، كه ئيمه بابته و پروگرامى خوښندن بۆ خوښندكارهكان شى دهكهينهوه و له كوټايى سالدئا تافيكردنهوه به خوښندكارهكان دهكهين و كۆمهليك ريكار ههيه لهو نيوهندهدا دهگريه بهر وهك نهوهي: خوښندكار بههيچ شيوهيهك بۆي نيهه پرسيارى تافيكردنهوهكان بزانيټ و بؤيشى نيهه كاتى تافيكردنهوه پروگرامى خوښندنكه يان بهشيكى زۆر كهميشى لهگهڻ خوى بباته ژوورى تافيكردنهوه و سوودى لى وهربرگريټ وه نهگەر شتى واى كرد به گزى بۆي نهژمار دهكريټ و سزا دهديټ و نهو ساله لهكوۋى وانهكاندا به كهوتوو نهژمار

دهكرټ. جگه له ودهيش خوښندكار بوى نښه له قوتابيه كى هاورپى يان چاودپړ يان له ماموستاى هوډل بېرسټ و داواى وهلامى لى بگات، له كوټايدا كه نه نجامه كه ودرده گرټه وه خوى به بهرپرسيار نه ژمار دهكرټ له نه نجامه كه ودهرچى و هه رچون بټ. نه مه له كاتيكدا كه له وانه يه ماموستاى بابته كه به پټى پټويست نه بووبټ و خوى ناستى زانستى لاواز بووبټ و نه يتوانيبټ زانياريه كان بگه يه نيت به خوښندكاره كان، يانيس له وانه يه پرؤگرامى خوښندنه كه خوى وهكو پټويست نه بټ و خوښندكار به زه حمهت لى تى بگات، يانيس دهكرټ خوښندكار وهكو پټويست هلى خوښندنى بو نه رخصا بټ و قهيرانى خيزانى يان دارابى هه بووبټ، يانيس له وانه يه رؤزى تافيكردنه وه ناساغ بووبټ يان هه رگرفتټكى ترى هه بووبټ، سهره راي نه مانه هه مووى ئيمه هه ر خوښندكار به بهرپرسى يه كه م و كوټاى نه نجامه كه ودهزانين و هيچ پاساويكى لى قبول ناكه ين؛ چونكه ئيمه پيمان وايه نهو پټوهرى دامن ناوه پټوهرى زور زانستى و دادوهرانه يه بهرام بهر به خوښندكاره كان.

جا با نه مه به راورد بكه ين به تافيكردنه وهى خواى گه وره بو مروقه كان و چوښيه تى مامه له كردن له گهل دهره نجامه كانى. نه مرو ئيمه هه موومان به برودار و بى باوهرمانه وه كوگين له سهر نه وهى كه نه ژيانى دونيايه ژيانى كى كه م و كورته و مروف تيدا له هوټلى كى گه وره تافيكردنه وه دايه، خواى گه وره له كاتى تافيكردنه وه كه دا په رپرو و پرؤگرامى خوښندنه كى خستوته به رده ستمان كه قورن و سونه ته، مؤله تيشى پى داوين كه هه ر پرسياريكمان نه زانى له ماموستاى بابته كه بېرسين و وهلامى راست ودر بگرين، واته تو له كاتى تافيكردنه وه هه م مهنه ج و هه م ماموستايش له به رده ستدايه تا نه كه وپته هه له وه، سهره راي نه ودهيش نه گهر هه ر وهلامى كى بيرچوو يان به هه له وهلامت دايه وه نه وه به هه له بوټ نه ژمار ناكريت و چاوپوشى لى دهكرټ، ته نها نهو وهلامه هه لانه مالن له سهرت كه به مه به ست به هه له وهلامت داووته وه، وه نه گهر وايشت كريدو به لام داواى لى بوردنت له ماموستا كريدو نهو ديسان چاوپوشى لى دهكات، زياد له مانه هه مووى خواى گه وره هه موو پرسياره كانى قيامه تيشى پى داوين و هه موومان دهره زانين پرسياره كانى قيامهت چين و هيچ پرسياريكى شاروه نښه.

باشه ئىستا ئه گهر تافىكرندنه وه يه كى بهم شپوه له دونيا هه بىت و كه سىك دهرنه چىت، ده توانىت بلىت خه تاى ماموستا بوو دهرنه چوو؟! يان بلىت ماموستا ويستى وابوو دهرنه چم؟! وه ئايا كهس باومر بهو قسه يه دهكات؟! چونكه ئه گهر ماموستا بيوستايه كه سىك دهرنه چىت ئه و كات ئه و هه موو كارناسانييه ي بۆ نه ده كرد.

ئىستا ئه و به لگانه ده خه ينه روو كه وه لامى ئه و گومان و تۆمه تانه ده ده نه وه:

۱- ئه گهر خواى گه وره ئه م پاساوه ي له كهس قبول بكردايه ئه وه به دئنياييه وه له شه يتانى قبول ده كرد؛ به لام به پىچه وانه وه ئه م پاساوه ي شه يتانى له خودى تاوانه كه پى ناشيرين تر بوو، هه ربويه نه فره تى لى كرد و بۆ هه تا هه تا يه له به زه يى خوى بىبه شى كرد؛ بويه خو شه ويستان ئه م قسه يه سه ر له به رى هه ليه و مالى وىرانييه كى تره خه لگاني بىباومر ده يخه نه سه ر مه لوى تاوان و مالى وىرانييه كاني تريان؛ چونكه ئه گهر ئه وان هه به وه بوه بوه ستانيه كه ده ست له تاوان و ئاره زوو مكانيان هه لئاگر و نايانه وىت بى دلى خو يان بكه ن بۆ دونيا، وه دانيان به كه مه تر خه مى و تاوانبارى خو ياندا بنايه، ئه و كات كارى به خىر بوو وه ئومىديك ده بوو بۆ ئه وه ي خواى گه وره به زه يى پىياندا بىته وه و بيانه به خشىت؛ به لام ئه وان هه مان پاسا و قسه ي شه يتانى ماموستا و باوه گه وره يان دووباره ده كه نه وه به وه يش ده رگاي هه موو هيو و ئومىديك به پرووى خو ياندا داده خه ن، وه چاره نووسى خو يان له گه ل شه يتان به ته واوى گرى ده ده ن.

۲- ئه و كه سانه ي به لگه به قه ده ر ده هيننه وه له سه ر خراپى و لاړپوونى خو يان و ده لىن ئيمه هيج ده سه لا تي كمان نييه و خواى گه وره ويستى وايه ئيمه خراپ و لاړپ بين، ئايا ئه گهر كه سىك ده سترى ژيان بكاته سه ر يان مافىكيان بخوات هه مان قسه و هه لوى ستاين ده بىت و له و كه سه خو ش ده بن كه ئه و كارى كر دووه و پاساوى ئه وه ي بۆ ده هيننه وه كه ئه و كه سه به ده ست خوى نه بووه و قه ده ر ئه و كارى پى كر دووه؟! به دئنياييه وه نه خىر و هه رگيز پاساوى له و جوړميان قبول نييه.

۳- ئه و كه سانه ي به لگه به قه ده ر ده هيننه وه بۆ خراپى و شكسته كانيان، ئايا بۆ سه ركه وتن و چا كه و باشه كانيشيان به هه مان شپوه به لگه به قه ده ر ده هيننه وه و ده لىن ئه وه ده سه لا تى خو مان نييه به لكو به خشى خواى گه وره يه و ويستى ئه وه كه ئيمه باش و

سهرکه وتوو بین؟! یانیش چاکه کانیان ددهنه پال خویان و خراپیه کانیان ددهنه پال خوی گه وره و قهدهر. ههر وهک زانایان کاتی خوی گوتویانه: (انت فی الطاعة قدری وفي المعصية جبری). واته: تو له کاری چاکه و باشه دا قهدهریت؛ به لام له کردنی خراپه و تاواندا جه بریت؛ چونکه قهدهرییه کان باوه پریان وابوو که مروّف خوی بهرپرسیاره له کارهکانی خوی؛ وه جه بریه کان باوه پریان وابوو؛ که ئهوان بهرپرسیار نین له کرده و هکانی خویان و قهدهر لی بهرپرسیاره. جا ئه م جوړه که سانه چوّن و چی له بهر ژه و هندی خویان بیت ئه وه بریار ددهن؛ بویه له کاری چاکه دا دهن به قهدهری وه له کاری خراپه دا دهن به جه بری.

۴- قهدهر بابه تیکی زور نهیّنی و تایبه ته و جگه له خوی گه وره هیچ کهس نه بینویوه تی و نه دهیزانیت، جا ئه وانه ی به لگه ی پی دهیننه وه دهنیت پیمان بلّین، که چوّن ئه م قهدهر و چاره نووسه ی خویان زانی وه کی پی گوتن؟! وه ئه گهر راست دهکن با نهک قهدهری مردن و چاره نووس با قهدهری یه که ههفته ی ته مهن و ژیان خویانمان پی بلّین، ئایا دهیزانن و دهیتوانن؟! به دئنیاییه وه نه خیر، ئه ی ئیستا چوّن زانیان که چاره نووسیان وایه بی دین و لاری بن و سهر نه جام دوزه خی بن؟!

۵- ئه گهر قسه ی ئه و که سانه راست بیت که به لگه به قهدهر دهیننه وه، ئه و کات هیچ حیوازییه که له نیوان خه لکانی باش و خراپدا نامینیتته وه؛ چونکه نه باشه کان له باشی خویانه که باشن نه خراپه کانیش له خراپی خویانه که خراپن، به لکو ئه وه قهدهره که ههردووکیان ده جولینیت و ئاراسته یان دهکات، ئه و کات فلهسهفه ی ئه م بوون و ژیان جهیه؟! وه مافی ئازادی و بژاردن بۆ جهیه؟! وه حیوازی نیوان فیرعه ون و هیتلهر و سه دام و ههر پیغه مبه ریک جهیه؟! وه تافیکردنه وه ی مروّفه کان واتای جهیه؟! وه بوونی به ههشت و دوزه له سه ر بنه مای جهیه؟! وه دادپر وه ی خوی گه وره له کویدایه؟! ئه مانه و سه ده ها پرسیاری تر که ئه م بۆچوونه بی بنه ما و بی سه روبهره دهیانوروژینن و سه رجه میان پیچه وانه ی ئاوه ز و دانای و ژیرین.

۶- ئه گهر راسته قهدهر ئاراسته ی مروّف دهکات و ئه و هیچ بژارده یه کی له به رده مدا نییه، که واته حیوازی نیوان مروّفی ژیر و شیت و به خشراوه کان جهیه و له کویدایه؟! ئایا

ئەو كەسانە رازين وەك شىتېك مامەلە لەگەل قسە و ھەلسوكەوتەكانياندا بكریت و ھىچ شتېكيان لى وەر نەگيریت؟! بە دلنایايەو نەخیر.

۷- ئەگەر ئەو قسەيە راستە و مرؤفەكان نازاد نين لە برپاردان، ئەو كات بوونی ياساكان بۆ كۆمەلگەكان ئەو پەرى نادادیە، وە سزادانی تاوانباران ئەو پەرى ستمەكاريیە، ئەو كات تاوانە سكالاً لەسەر ھەر تاوانبارێك بكریت، يان لىپچينەوہى لەگەلدا بكریت، ئەو كات دەبیت دان بەوہدا بنیين كە دادگايی كردنى سەددام و سەرانى بەعس لە سەر كۆكوژى و تاوانى ئەنفال و كيمياباران و قركردنى ميللەتى كورد و لەسیدارەدانیان ھەلە و تاوان بوو؛ چونكە ئەوان لەراستیدا قوربانين نەوہك تاوانبار، جا نازانم ھىچ ژيرێك ھەيە لە دونيا باوەر بەم قسەيە بكات؟!.

۸- ئەو كەسانەى بەلگە بەقەدە دەھيئنەوہ بۆ كردەوہ و ھەلۆيستە بەد و خراپەكانيان، با بۆ بەژدەوہندييە مادبيەكانى ژيانى دونيايشيان ھەر وا بىر بكەنەوہ و مامەلە بكەن، با بە شوپن پارە و بژيوى ژيان رانەكەن، با نەخوین و ھەولێ خویندەوارى و بەدەستھيئەتەى بڕوانامە نەدەن، با ھاوسەرگيرى نەكەن و ھەولێ خستەوہى منداڵ و وەچە نەدەن، با كە نەخۆش دەكەون سەردانى پزىشك نەكەن و ھەولێ چارەسەر نەدەن؛ چونكە ھەموو ئەوانە لە ناوچاوانيان نووسراوہ و ھەول و ماندوبوونى ئەوان ھىچ لە دەرەنجامەكان ناگۆریت. جا ئايا ھىچ كام لەوانە بۆ بەرژدەوہندييە دونياييەكانيان بەو شيوەيە مامەلە دەكەن؟! بەدلنایايەوہ نەخیر بەلكو بەپچەوانەوہ بۆ ئەو بابەتانە لەھەموو خەلك زياتر ھەول دەدەن و ھەلپە دەكەن، بەلام بۆ بابەتە شەرعییەكان دەیانەویت بەو پاساوانە خوڤان بپەرڤنەوہ.

۹- ئەگەر ئەم قسە و پاساوەى خەلكانى بەد وا بوايە ئەو كات دەبوو لە دواوژۇيش كاتێك لىپچينەوہيان لەگەل دەكریت و فرى دەدرينە دۆزدەخوہ ھەمان بەلگەو پاساويان بەھيئەتەوہ؛ بەلام ئەو درۆ و دەم گەرمى و بى شەرميەى ئەوان لە پالدى تاوانە بەد و خراپەكانيان بۆ لاى خواى گەورە تا ئەم ژيانە كەم و كورتەى دونيايان بڕ دەكات، ئەگەر نا پاش مردن خوڤان دان بەھەلە و تاوانەكانيان دەنن و ھۆكارى لارپوونەكەيان دەدەنە پال خوڤان و چيتر بواری درۆ و خۆدزینەوہيان لەبەرپرسیاريتى نامينیت. ھەر وەك خواى

گه وره له قورئاندا بۆمان باس دهکات کاتیک فریيان ددهنه دۆزه خه وه لیيان دهپرسیت ودهفه رمویت: ﴿أَلَمْ تَكُنْ آيَاتِي تُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ فَكُنْتُمْ بِهَا تُكَذِّبُونَ﴾^(١). واته: باشه له دونیا من پیغمه بهرانیکم بۆ رهوانه نه کردبوون تا په یامه کانی منتان پی رابگه یه نن؛ که چی ئیوه باوهرتان پی نه دههینان و به درۆتان دهخستنه وه. له وه لامدا چیت زاتی ئه وه ناکه ن درۆ بکه ن و دهزانن چیت درۆ دادیان نادات؛ بۆیه دان به تاوانه کانیاندا دهئین و دهئین: ﴿قَالُوا رَبَّنَا غَلَبَتْ عَلَيْنَا شِفُونُنَا وَكُنَّا قَوْمًا ضَالِّينَ رَبَّنَا أَخْرِجْنَا مِنْهَا فَإِنْ عُدْنَا فَإِنَّا ظَالِمُونَ﴾^(٢). واته: په روهردگارا به دبه ختی و چاره رهشیمان به سه رماندا زال بوون و خه لکانیکی گومراو سه رلشیواو بووین ته نها ئه م جاره مؤله تمان بدمری و بمانگیره وه دونیا به ئین بیت ئیت ره فه رمانی تۆ ده رناچین، خو ئه گه ره ده رچووین ئه وه دیاره ئیمه سته مکارین. خوی گه وره له وه لامدا پیان دمهفه رمویت: ﴿قَالَ اخْسَئُوا فِيهَا وَلَا تُكَلِّمُونِ إِنَّهُ كَانَ فَرِيقٌ مِّنْ عِبَادِي يَقُولُونَ رَبَّنَا آمَنَّا فَاغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الرَّاحِمِينَ فَاتَّخَذْتُمُوهُمْ سَخِرِيًّا حَتَّىٰ أَنْسَوْكُم لِنُكْرِي وَكُنْتُمْ مِنْهُمْ تَضْحَكُونَ﴾^(٣). واته: به رسوایی و سه رشوری له دۆزه خدا بمینه وه و هیچ دهنگتان لیوه نه یه ت، ئیوه له دونیا کاتیک خه لکانیکی پیاوچاک و روو له خواتان ده بینی له خوی گه وره ده پارانه وه و ده یانگوت؛ په رورددگارا ئیمه باوه رمان به تۆ هی ناوه له گونا هه کانه مان خو شبه و به زه بیته به حالماندا بیته وه و تۆ باشت رینی به به زه بییه کانی، ئیوه گالته و لاقرتیتان پی ده کردن و سه رقالتان به دزایه تی و سوکایه تی پیکردنی ئه وانه وه منی له بیر برده نه وه.

له دیمه نیکی تر دا خوی گه وره باس له وه دهکات کاتیک فریشته کان لیان ده پرسن و پیان ده ئین: ﴿كُلَّمَا أُلْقِيَ فِيهَا فَوْجٌ سَأَلَهُمْ خَزَنَتُهَا أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَذِيرٌ قَالُوا بَلَىٰ قَدْ جَاءَنَا نَذِيرٌ فَكَذَّبْنَا وَقُلْنَا مَا نَزَّلَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا فِي ضَلَالٍ كَبِيرٍ وَقَالُوا لَوْ كُنَّا نَسْمَعُ أَوْ نَعْقِلُ مَا كُنَّا فِي أَصْحَابِ السَّعِيرِ﴾^(٤). واته: هه ر کاتیک کۆمه لیک فری دهریته ئاگره وه فریشته کانی به رپرسی کاروباری دۆزه خیه کان لیان ده پرسن: باشه ئیوه بۆ خو تان تووشی

١ - سورة المؤمنون: الآية (١٠٥).

٢ - سورة المؤمنون: الآيتان (١٠٦ - ١٠٧).

٣ - سورة المؤمنون: الآيات (١٠٨ - ١١٠).

٤ - سورة الملك: الآيتان (٩ - ١٠).

ئەم رۆژە کرد؟ مەگەر لەدوونیا پێغەمبەرانىکتان بۆ رەوانە نەکرابوو، کە لە سزای ئەم رۆژە ئاگادارتان بکەنەوه؟! لەوهلامدا دەلێن: بەلێ پێغەمبەرمان بۆ رەوانە کرابوو، بەلام ئێمە باوەرمان پێ نەهێنان و گوتمان ئێوه راست ناکەن خۆى گەورە هیچ پەيامىكى بۆ ئێمە رەوانە نەکردوو و داواى هیچى لە ئێمە نەکردوو، ئێوه خەلکانىكى گومرا و سەر لێشواون کەباسى ئەو شتانە دەکەن. دواتر دان بە تاوانبارى و ستمكارى خۆياندا دەنێن و دەلێن: ئەگەر ئێمە عاقل بويانەيه وگويمان بۆ ئەوان بگرتايە و بەقسەى ئەوانمان بکردايە، ئاوا تووشى ئەم رۆژە نەدەبووین و دۆزەخى نەدەبووین. خۆى گەورە دەفەر مویت: ﴿فَاعْتَرَفُوا بِذَنبِهِمْ فَسُحْقًا لِأَصْحَابِ السَّعِيرِ﴾^(١). واتە: ئەو کات دان بەتاوان و هەلەکانياندا دەنێن کە هیچ سوودىكى بۆيان نايە و لەنازار و نارەحەتییەکانيان کەم ناکاتەوه، سەرشۆرى و چارەپەشى بۆ دۆزەخییەکان.

کەواتە بەرپێزان بەلگە هێنانەوه بەقەدەر بۆ خراپەکارى و بەدکارى ئەو پەرى ناحالێبوونە لە قەدەرى خۆى گەورە؛ چونکە وەك پێشتریش گوتمان خۆى گەورە هیچ کات داواى خراپەى لە ئێمە نەکردوو و بەخراپەيش رازى نايە؛ هەرچيش دەربارەى چارەنووسى ئێمە زانیویەتى و نووسیویەتى ئەوه تەنها لای خۆیەتى و هیچ کەس نایزانیت و ئەو نووسینەيش هیچ کاریگەرى لەسەر بریار و هەلەسوکەوتى ئێمە نايە و لەسەر ئەو نووسینەيش کەس پاداشت ناکات و کەسیش سزا نادات؛ بەلکو لەسەر ئەوهى ئێمە خۆمان لەژیانى رۆژانەماندا دەیکەین سزا و پاداشت وەردەگرین، هەر یەكەيشمان رێگەى باشە و خراپە دەازنین و توانای بژاردە و ئازادى کردنى هەردوکیشمان هەیه؛ بۆیە خۆمان سەرقلێ کارى باشە بکەین و ئەوهى خۆى گەورە فەرمانى پیکردووین ئەوه بکەین و خۆمان سەرقال نەکەین بەشتانێکەوه کە نایزانین و کاریگەرى لەسەرمان نايە و دلتیاش بین کە خۆى گەورە هێندەى بچوکتەرى گەردیلەى ئەو گەردوونە ستم لەکەس ناکات و ئەرك و ماندوو بوونى کەس بە فیرۆ نادات.

کۆتا خال کە گرنگە لێردا ئاماژەى پێ بکەین ئەوهیه کە پاساو هێنانەوه بە قەدەر تەنها بۆ ئەو بەلا و بەسەرھاتانە دروستن کە مرۆف دەستى نەبووه لە پێشەت و

دروستبوونياندا، وهك نهخوشي يان مردن، ئەمە ئەگەر سرووشتى بوون و دەستى كەسى تيدا نهبوو، خو ئەگەر دەستى كەسى تيدا هەبوو، ئەو كات ئەو كەسانە بەقەدەر دەستبوونيان لە كارەكەدا بەرپرسیارێتى شەرى و ياسايشيان دەكەوتە ئەستۆ، ئەگەر چى ئەو كەسانە خودى مرؤفەكان خویشيان بن، بۆ نموونە: كەسێك دەستى هەبێت لەنەخۆشكەوتنى خوێ يان كوشتنى خوێ ئەو كات بەرپرسیارە لەو كارەى هەر وهك چۆن بەرپرسیارە لەوێ كە ئەو كارەى بەرامبەر خەلكێكى تر كردبێت. ئەمەيش واتای ئەو رێسا شەرىيەپە كە دەلێت: (يحتج بالقدر في المصائب لا المعاتب). واتە: قەدەر دەكرێتە پاسا و بەلگە لە بەلا و بەسەرھاتەكاندا نەك لە هەلە و تاوانەكاندا.

ئامانچ له بوونی نارېحه تی و ئاسترنگرکاني ژيان

پاش ئه وهی له بهرهمه کانی باوهړېوون به قهزا و قهدهر به شیوه یه کی گشتی تیگه یشتین، له وانه یه ئه و پرسیاره له میښکی هر یه کی کماندا دروست بیت، که بۆچی قهدهرکان هه ندیکیان زۆر سخت و ئازار به خشن؟. وه ئامانچ له بوونی ئه و جوړه قهدهرانه و بهرهمه کانیان چین؟!.

له م پرگه یه دا قسه له سه ر ئامانچ و بهرهمه کانی قهدهره سه خته کان ده که ین که گرنگترینان نه مانه ن:

١- به لاو نارېحه تی و سه ختییه کانی ژيانی دنیا هوکاری گه یشتن به خو شیه هه می شه یی و راسته قینه کانی دواړوژ، له بهرام به ریشدا هه لپه و ئاره زووبازی دنیا هوکارن بۆ گه یشتن به ناخو شیه هه می شه یی و راسته قینه کانی دواړوژ.

ده بیت ئیمه ی مرؤف له وه تی بگه ین که خوی گه وه دنیا ی بۆ مانه وه و چیژ و چه وانه وه دروست نه کردووه؛ به لکو وهک پېشتریش گوتمان بۆ تاقیکردنه وهی مرؤقه کان دروستی کردووه، سروشتی تاقیکردنه وهیش وایه که پېویستی به ماندوبوون و خوړاگری و گوپرایه لی و شه ونخونی هه یه و هر کهس توانی له دنیا پابه ند بیت به فهرمان و سنوورده کانی خوی گه ورده و بهرگه ی سه ختییه کانی ژيان بگریت و جله وی چه ز و ئاره زووه کانی خوی بکات، نه و که سه گره و ده باته وه و له ژيانیکه هه می شه یی و راسته قینه دا پاداشتی سه رجه م کرده وه کانی وهرده گریت و به خو شیه کانی ژيان دهکات، هه رکه سی ش له دنیا بی دلی خوی نه کات و خوی راده ستی چه ز و ئاره زووه کانی بکات نه وه له دواړوژدا باجی سه رکی شیه کانی خوی ده دات و بۆ هه تا هه تایه خوی تووشی ئازار و مه ی نه تی دهکات.

که واته نه وهی ئیمه ی مرؤف به پرووکه ش ده یبنین له دنیا پیچه وانه که ی راسته و خو شیه راسته قینه کانی دواړوژ له رپی ناخو شیه کانی دنیا وه ده ست ده که ون، وه ناخو شی و سه ختییه کانی قیامه ت له رپی خو شیه کانی دنیا وه ده ست ده که ون، هر وهک پیغه مبه ری

خو ﷺ دهفه رموئیت: **{حُفَّتِ الْجَنَّةُ بِالْمَكَارِهِ، وَحُفَّتِ النَّارُ بِالشَّهَوَاتِ}**^(١). واته: بههشت بهناخوئی و نارحهتی دهوره دراوه و دۆزخیش به خوئی و ناردهزووبازی.

جگه له دواپۆزیش زۆر کات ئهو خوئییهانی دنیا که خویمان بهدویدا وێلین ههر له دونیایش دهبنه هۆکاری زۆر بهلا و نارحهتی که بهسهرمان دیت، ههر بۆ نمونه زۆربهی نهخوئی و ناخوئییهکانی دنیا لیکهوتهی ئهو خواردن و پاره و پۆشاک و پۆست و ناردهزووه سیکسی و ویستانهی ترن که خویمان کردومانته ئامانجی ژیاومان و بهدویدا وێلین و ههلهیهی بۆ دهکهین و تهمهنی خویمانی بۆ تهرخان دهکهین و سنوورهکانی خوی گهورهی له پیناودا دهسکینین.

٢- خوی گهوره دهیهوئیت له ههموو روویهکهوه و لهههموو بارودۆخیکدا باوهری مروّف تاقی بکاتهوه؛ ههر وهک خوی گهوره خوی دهفه رموئیت: **﴿وَنَبْلُوكُمْ بِالشَّرِّ وَالْخَيْرِ فِتْنَةً وَإِلَيْنَا تُرْجَعُونَ﴾**^(٢). واته: له پێی خوئی و ناخوئییهکانهوه تاقیتان دهکهینهوه و سههرنجام هیچیان تا سههر نین و ههر دووکیان دهبرپینهوه و بۆ لای ئیمه دهگهڕینهوه. چونکه ئاساییه مروّف لهکاتی بهخشیدا سوپاسگوزار بێت و ئهوه ئهرکیکی قورس نییه؛ بهلام ئایا دهتوانیت لهکاتی بهلاو نارحهتییهکاندا خۆراگر بێت، ئهوه پرسیاره سهختهکهیه و ئهوه جهوههر و ناوهرۆکی مروّفهکان دهردهخات؛ ههر بۆیه خوی گهوره زۆر جار لهو پێیهوه مروّفهکان تاقی دهکاتهوه.

٣- بههیزکردنی لایهنی دهروونی خهڵکانی باوهردار و راهینانیانه لهسههر خۆراگری و بهرگهگرتن لهبهردهم ناخوئییهکانی دنیا و ئارامگری لهبهردهم فهرمانهکانی خوی گهوره، تا له ئاست ههلگرتنی پهيامی خوی گهوره و جیبهجیکردنی حوکم و فهرمانه شههرییهکانیدا بن.

ههر بۆیهیشه که پێغه مبههران له ههموو کس سهختتر تاقیکراونهتهوه له دنیا، رۆژێک پیاوێک له پێغه مبههری خو ﷺ دهپرسیت: ئهی پێغه مبههری خو ﷺ چ خهڵکانێک زۆر بهقورسی تاقیکراونهتهوه له دنیا و تووشی نارحهتی بوون، ئهویش لهوهلامدا

١ - مسلم، صحیح مسلم، ج، ٤، کتاب (٥١) الجنة وصفة نعيمها وأهلها، رقم الحديث (٢٨٢٢)، ص ٢١٧٤.

٢ - سورة الأنبياء: الآية (٣٥).

ددهرمویت: **{الْأَنْبِيَاءُ، ثُمَّ الْأَمْثَلُ فَالْأَمْثَلُ، يُبْتَلَى الْعَبْدُ عَلَى حَسَبِ دِينِهِ، فَإِنْ كَانَ فِي دِينِهِ صُلْبًا، اشْتَدَّ بَلَاؤُهُ، وَإِنْ كَانَ فِي دِينِهِ رِقَّةً، ابْتُلِيَ عَلَى حَسَبِ دِينِهِ، فَمَا يَبْرَحُ الْبَلَاءُ بِالْعَبْدِ، حَتَّى يَتْرُكَهُ يَمْشِي عَلَى الْأَرْضِ، وَمَا عَلَيْهِ مِنْ خَطِيئَةٍ}**^(١). واته: پیغه مبهران له هه موو کهس زورتر تافیکراونه ته وه و له هه موو خه لکیش زیاتر تووشی نارپه حتی بوون، دواتر نهو که سانهی که وهک پیغه مبهران وان له باوه پرداری وا خواناسیدا، وه مروّف له قهدهر باوه و دینداریه کهی خوئی تاقی دهکریته وه، نه گهر باوه رکهی پته و دامه زراو بوو تافیکردنه وه کانی قورستر ده بیت، وه نه گهر باوه رکهی پته و نه بوو له قهدهر باوه رکهی خوئی تاقی دهکریته وه، وه مروّفی باوه پردار به رده وام تاقی دهکریته وه و تووشی نارپه حتی ده بیت، تا له هه موو تاوانه کانی پاک ده بیت وه به شیوهیه که که به زه ویدا ده روات هیچ گونا و تاوانیکی پیوه نه ماوه.

٤- هه ندیک به ها و په رستش ههیه ته نها له پئی نارپه حتی و سهختیه کانه وه دهرده کهون و جپه جی دهن و ههست پی دهکرین، هه وهک ئارامگری و پارانه وه و نزا کردن که نه مانه هه موویان به شیکن له په رستش و له کاتی سهختیه کاند دهرده کهون و مروّف په نایان پی ده بات.

٥- به دهسته ینانی رهمانه ندی خوی گه وره و دابه زینی سوز و میهره بانی بو سهر دل و دهر وونی بهنده دهرده دار و گرفتارمکانی و بهرز کردنه وهی پله و پاداشتیان لای خوی گه وره، که نه گهر نهو تافیکردنه وه و نارپه حتی یانه نه بووایه به دهسته ینانی نهو پله و پاداشتانه مه حال بوون. هه وهک خوئی ددهرمویت: **{وَلَنَبْلُوَنَّكُمْ بِشَيْءٍ مِنَ الْخَوْفِ وَالْجُوعِ وَنَقْصٍ مِنَ الْأَمْوَالِ وَالْأَنْفُسِ وَالثَّمَرَاتِ وَبَشِّرِ الصَّابِرِينَ الَّذِينَ إِذَا أَصَابَتْهُمُ مُصِيبَةٌ قَالُوا إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاغِبُونَ أُولَئِكَ عَلَيْهِمْ صَلَوَاتٌ مِنْ رَبِّهِمْ وَرَحْمَةٌ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُهْتَدُونَ}**^(٢). واته: ئیمه به ترس و برسیتی و هه ژاری و مردنی خو شه ویستان و زانی مال و داهات تاقیتان ده کهینه وه و مژده بدن به ئارامگران، نه وانهی کاتیک تووشی به لا و

١ - ابن ماجة (محمد بن یزید القزوينی)، سنن ابن ماجة، ج ٢، دار إحياء الكتب العربية، بیروت، ط فیصل عیسی البابی الحلبي تحقیق: محمد فؤاد عبد الباقي، رقم الحديث (٤٠٢٣)، ص ١٣٣٤. وقال الألباني في تخريجه: حديث حسن صحيح.

٢ - سورة البقرة: الآيات (١٥٥-١٥٧).

نارهحه تيبهك دهن دهلين: ئيمه مولكى خواى گه ورهين و بۆ لاي ئه ويش دهگه رپينه وه، ئه وانه سۆز و بهزه يى وميهره بانى خواى گه ورهيان به سه ردا ده باريت وه ئه وانه خواناسى راس ته قينه ن.

ههر بۆيه هيچ نه خو شى و ناخو شيه كى مرو فى باوه ردا له دونيا بى پاداشت نيه و ناروات، ههر وهك پيغه مبه رى خوا ﷺ ده فهر مويت: **{مَا مِنْ مُصِيبَةٍ تُصِيبُ الْمُسْلِمَ إِلَّا كَفَّرَ اللَّهُ بِهَا عَنْهُ، حَتَّى الشُّوْكَةِ يُشَاكَّهَا}**^(١). واته: هيچ به لا و ناخو شيه ك تووشى موسو لمان نابيت ئيلا خواى گه وره ده يكا ته مايه ي ليخو شبوونى تا وانه كانى، ته نانه ت ئه گه ر درك يك بجيت به له شيدا خواى گه وره ده يكا ت به مايه ي ليخو شبوونى تا وانه كانى.

ئهم ميهره بانى و به خشانه ته نها بۆ ده رده دار و زينليكه وتوو ده كان نيه؛ به لكو سه رجهم ئه و كه سانه يش ده گري ته وه كه هاوكارى و ده ستبارى ئه و جو ره كه سانه ده كه ن و سه ردانىان ده كه ن و له حال و گو زه رانايان ده پرس نه وه.

٦- خواى گه وره له رپى ئه و قه ده رانه وه كه به سه ر خو مان يان خه لكانيكى تر دى ن ناز و نيمه ت و به خشه كانى خويمان بير ده خاته وه؛ چونكه ئيمه زور كات به هو ي سه رقالى دونيا وه زور يك له نيمه ته كانى خواى گه وره له بير ده كه ين، ئه و كات ئه و قه ده رانه دى ن و نيمه ته كانمان بير ده خه نه وه، بۆ نموونه تا نه خو ش نه كه وين نيمه ته لى له شسا غيمان بير ناكه و يته و هه ست به قه در و به هاكه ي ناكه ين، تا هه زار نه كه وين هه ست به نيمه ته ي پاره و ده و له تدارى ناكه ين، تا كه م ئه ندام يك نه بينين قه درى ئه ندامه كانى جه سته ي خو مان نازانين؛ بۆيه ئه و قه ده رانه هه ميشه زهنگى يادخسته نه وه ي نيمه ته كانى خواى گه وره ن بۆ ئيمه تا هه ستىان بى بكه ين و سوپاسى خواى گه وره يان له سه ر بكه ين.

٧- به ناگا هينا نه وه ي مرو فقه كان و دروست كردنى هه ستى به خو دا چوونه وه له ناخياندا؛ چونكه ئه گه ر مرو ف له دونيا به رده وام له خو شى و ده و له مه ندى و ته ندروستى لا وى و سه ركه وتندا بيت، ئه و كات به دلنيا ييه وه تووشى لوتبه رزى و له خو با يبوون و خو له بير كردن ده بيت و جله و بۆ ويست و ناره زوو ده كانى شل ده كات؛ بۆيه خواى گه وره رپكه ي

١ - البخاري، صحيح البخاري، ج٧، كتاب (٧٥) المرضى، باب (١) ماجاء في كفارة المرض، رقم الحديث (٥٦٤٠)، ص١١٤. مسلم، صحيح مسلم، ج٤، كتاب (٤٥) البر والصلة والآداب، باب (١٤) ثواب المؤمن فيما يصيبه من مرض، أو حزن أو نحو ذلك، حتى الشوكة يشاكها، رقم الحديث (٢٥٧٢)، ص١٩٩٠.

ئەوې پى نادات و ناو بەناو لەرپى ئەو ناخۆشى و نەخۆشى و ھەلدىرانەو ە مرؤف بە ھۆش خۆى دەھىنئىتەو ە ھەستى بەبى دەسەلاتى و لاوازى خۆى پى دەكات و لەژەنگ و ژارى ئەو خوو ەد و ناپەسەندانە پاكى دەكاتەو ە.

بۆيە قەدەر ھەندىك جار زلەى مېھربانى خۆى گەورەيە و لەو رپئەو ە خۆى گەورە مرؤفەكان بە ئاگا دىنئىتەو ە و لە گىژاوى تاوان و سەركىشى و سەرلېشىواوى رزگارىان دەكات و دەيانگىرپتەو ە.

ئىمە خەلگمانىگمان ھەن ھەزاران وتار ئامۇژگارى بە ئاگايان ناھىنئىت و چاكيان ناكات، بەلام يەك زلەى مېھربانى خۆى گەورە لەرپى نەخۆشى يان زيانىك يان مردنى خۆشەويستىكەو ە تەواو بە ئاگايان دەھىنئىتەو ە و لەخەوى غەفلەت خەبەريان دەكاتەو ە.

پزىشكىكى ئەمەرىكى ھەيە ناوى (لۆرانس بى براون) ە ئەم پياو ە لەھىزى ئاسمانى ئەمريكا كارى كردو ە و لەخىزانىكى مەسىحى پرۆتستانت مەزھەبدا گەورە بوو؛ بەلام خۆى كەسىكى بى باو ە و مولحيد بوو ە و باو ەرى بەبوونى خۆى گەورە و ھىچ ئاينىك نەبوو، پاش موسوئلمانبوونى لەبەرنامەيەكدا ھۆكارى موسوئلمانبوونى خۆى دەگىرپتەو ە و دەلئىت: ھەمووان ئەو راستىيە دەزانن كە من سەرەتا كەسىكى بى باو ە و ئاتايست بووم و لەوانەيە زۆر كەس ئەو پرسیارە بكەن كەمن چۆن موسوئلمان بووم؟! و چۆن ئەو وەرچەرخانە گەورەيە لە بىروباو ەرمدا روويدا؟.

دەلئىت: چىرۆكەكە دەگەرپتەو ە بۆ سالى (١٩٩٠) و پيش ئەو بەروارە من ھاوئلتىيەكى ئەمريكى نمونەيى بووم و باو ەرم بەو بىردۆزەيە ھەبوو كە دەلئىت ھەر مرؤفك بە ھاوسەنگى بژى ئەو كەسە گرەو دەباتەو ە، تا سالى (١٩٩٠) كە كچى دوو ەممان بوو، (١٠) مانگ پيش ئەو بەروارە كچى يەكەممان بوو كە ناوى كرىستىنايە، من خۆم پزىشكەم شتىكەم لەم مندا ە بىنى ھەرگىز لەھىچ مندا ىكى ترم نەبىنيو ە و نەبىستوو ە، ئەم مندا ە ھەر يەكەم رۆژ كە لەدايك بوو دەيتوانى لەسەر پىكانى خۆى بوەستىت، كە بەرزم دەكردو ە و رامدەگرت بەپپو ە دەو ەستا كە نەدەبوو بتوانىت ئەو كارە بكات، دەلئىت من بىرم بەلاى ئەو ەدا نەدەچوو كە ئەمە موعجىزەيە و خۆى گەورە نىشانى منى دەدات؛ بەلكو ھەر وەك شتىكى ناسروشتى دەھاتە پيش چاوم و لە پەيامەكەى خۆى گەورە نەگەيشتم؛ بۆيە

پيويست بوو جاريكى تر په يامه كه م بۆ دووباره بكاته وه؛ به لام په يامى دووهم به شيو ديه كي زۆر جياواز تر بوو.

پاش (١٠) مانگ لهو بهر واره و له سالى (١٩٩٠) دا كچيكي ترمان بوو ناومان نا هانا، هانا هر كه له دايك بوو له نه خوشخانه براهه يه كه ي چاوديري وردى تايبهت به مندا لاني تازه له دايك بوو، سهرتا به منيان نه گوت چي رويداوه و بۆچي ئهو كارهيان كردووه، هر چه نده من خۆم پزيشك بووم و لهو نه خوشخانه يه كارم ده كرد كه نه خوشخانه ي زانكو ي (جوړج واشنتون) بوو، كه يه كي كه له به ناوبانگ ترين نه خوشخانه كانى ئه مريكا و ئهو نه خوشخانه يه يه كه كاتيک (رؤنالد ريغان) ي سهرؤكي ئه مريكا ته قه ي ليكرا براهه ئهو نه خوشخانه يه بۆ چاره سهر؛ بۆيه رپي تى نه ده چوو هيچ هه له يه كي پزيشكي روويدا بى ت و خزمه تگوزاريه پزيشكيه كان له بلن دتريني ناستدا بوو.

دواتر بۆم دهر كه وت كچه كه م كاتى له دايك بوون شين هه لگه راوه بۆيه براو ته ئهو يه كه يه و ئه مه يش زۆر ترساندمى، كه چوم مندا له كه م بينى له يه كه ي چاوديري ورد بينيم له سنگى به ره وخوار تا سهرى په نجه كانى پي شين هه لگه راوه، تاكه شتيك كه پي وه سف بكرى ت ئه وه يه كه وهك ئهو كانزايه ي دهمانچه ي لى دروست ده كرى ت ته واو شين هه لگه را بوو، زۆرىك له وانه ي له بوارى پزيشكي دا شار دزان له و اتاي ئه وه تى ده گهن، ته نانه ت ئه وانه يش كه له بوارى پزيشكي دا شار دزايان نييه هر دهمان ئه وه ناسرو شتيه به لام نازان هوكاره كي چيه، كاتيک سهرى شاده ماركانى قولى كه سيكي وهك من سپي پيست ده كه يت، ده بينيت شاده ماركان شين، هوكارى ئه مه يش بۆ ئه وه ده گه رپي ته وه كه ئه گه ر خو ين ئوكسجينى تي دا بى ت رهنگى سووره؛ به لام كاتيک ئوكسجينى تي دا ناميني ت شين هه لده گه رپي ت، رهنگى كچه كه ي من بهو شيو ديه بوو، پشكنينه پزيشكيه كان دهر يان خست كه شاده ماركانى دلى ته سكبوونه و ديان تي دا يه، ئهو ته سكبوونه وه يه يش له شو يني كدا يه كه زۆر جى مه ترسيه، كچه كه م له ليوارى مه رگدا بوو وه به هياوشى ده خنكا، من خۆم وهك پزيشكيك دهمزانى ئه وه و اتاي چيه و پيويسته چي بۆ بكرى ت، من له ده يه ها نه شته رگه رى كردنه وه ي سنگ و دلدا به شداريم كردووه و دهمزانى كه پيويسته نه شته رگه رى كردنه وه ي سنگى بۆ بكرى ت و ئهو دهمارانه ي بگور درى ت و بهم نه شته رگه ريه ش حالى كچه كه م باش نابى ت؛ چونكه هه موو

جاریك بهیپی گه وره بوون و گه شه کردنی جهستهی دهبیت دیسان نهشته رگه ری بۆ بکریته وه و ئەو دهمارانه دیسان بگۆر دیننه وه. سهره پای ئەوه دیش ئەو دهمارانه پاش ماوهیه کی کهم له کار دهکهون و کچکه م بۆ چهند سالیکی کهم دهژی و له کۆتاییدا ههر دهمریت، ئەمه ئەو تهکنه لۆجیایه بوو که (۲۰) سال له مه و پیش بهردهست بوو وه من و ههموو ئەو پزیشکانه دیش لهوئ بووین دهمانزانی.

دهمانزانی ئەم مندالهی که ته مه نی که متر له یهک رۆژه بههوی که می ئۆکسجین و خنکانه وه گیان له دهدهست دهدهات و ئیمه دیش جگه له سهیر کردن شتیکی ترمان پی ناکریت، پزیشکی پسپۆری نهشته رگه ری دلئ مندا لانیان هینایه سهر له (واشتۆن دی سی) یه وه، که ئەو هات من ناچار بووم شوینه که جی بهیلم؛ چونکه خۆم پی نه دهگیرا و نه مده توانی سهیری ئەو دیمه نه بکه م، بۆیه یه که ی چاودیری وردم به جی هیشت و چوومه ژوریکی تر که جی نوێژ کردن بوو، وه من پیشت هر هیه کاتیکی نوێژم نه کردبوو، به دریزی ته مه نه م من خه ریکی ئیش و کار بووم و ههر کات شتیکم ویستبیت هه ولم بۆ داوه و زانیومه چۆن به دهدهستی بهیلم، له ژیاندا تووشی هیه پشها تیک نه بووم که ههست بکه م دهسته وستان و تهواو بی چاره م له بهرده مهیدا تا په نا بۆ هیه که سیکی تر بهرم.

له وانه یه خه لکانیک وا بزانی که من له رپگه ی مه سیحیه ته وه ئیسلامم دۆزیوه ته وه، به لام ئەمه راست نییه، من ههر گیز له ژیاندا مه سیحی نه بووم، من ئاتایست و بی دین بووم، من له گه ل بۆچونی ئەوانه بووم که باوهریان به بوونی خوا نه بوو، وه بهرده وامیش هه ولئ ئەوه م داوه که خه لکی له بیرى خواناسی دوور بخه مه وه، به لام ئەو ژووره ی که من تی چووم ژووری تایبته به نوێژ کردن بوو، ژووره که نه خاجی تیدا بوو وه نه هیه په یکه ریکیشی تیدا بوو وه نه هیه هیمایه کی ئاینیشی تیدا بوو، له و کاته دا ههستم کرد که ئەمه شوینیکی گونجاوه بۆ ئەوه ی نوێژ بکه م، به لام بههوی ئەوه ی من ئاتایست بووم زانیارییه کی ئەوتۆم دهر باره ی نوێژ کردن نه بوو، بۆیه گوتم: خودایه ئەگه ر ههیت، ئەمه له کاتیکی که من به دریزی ته مه نه م باوهرم به بوونی خودا نه بوو، به لام له و ساته وه خته دا ههستم کردو زانیم که من هیه م پی ناکریت و شتیکیش له و جیهانه به هیژ و پشکه و تووه دا نییه بتوانیت به هانای کچه که مه وه بیت، وه دهمزانی که تاکه هیژیک

بتوانیت بههانی کچهکه موه بیت هیزی خوی گه وریه نه گهر بوونی هه بیت، بویه تاکه ریگه یه که له بهرده ممد بوو نه و بوو نوێژ بکه م و بلیم: خویه هه رچه نده دلنیا نیم له و دی که ههیت یان نا به لام نه گهر ههیت زور پیویستم به یارمه تی و هاوکاری تویه، وه به لئینیکم به خوا دا نه گهر بههانی کچهکه موه بیت و ریگه ی راستم نیشان بدات نه و ریگه یه ی خوی پی رازییه، نه وه من ده یه رستم. قسه کانی خوم به وردی له بیر، داوام لی کرد رینمووییم بکات بو نه و ناینه ی که خوی پی رازییه تا شوینی بکه وم.

ده لیت: نزیکه ی (۱۵) خوله ک به م شیوه یه له خودا پارامه وه، پاشان جوومه وه بو ژووری کچهکه م تا بزنام چی به سهر هاتوو، که جووم بینیم پزیشکه کان له ده وری کو بوونه ته وه، وه ک چون تیمیکی دوو گوئی کو دهنه وه، که من نه وانم به و شیوه یه بین نه وانیش هه ستیان به گهرانه وه ی من کرد و سه ریان به رز کرده وه و سه ریان کردم، ههستم کرد شتیک روویداوه و روخساری پزیشکه کان ته واو گوپاوه. پزیشکه پسپوره که ی بواری نه شته رگه ری دلی مندا لان پی گوتم: کچه که ت باری ته ندروستی به ره و باشی جووه، دهستی کرد به باسی بواری زانستی دل و رولی ده ماره کان و حاله تی کچه که و نه خوشییه که ی و نه و گوپانکاری بانه ی روپان داوه، سهیری ده مو و چای پزیشکه کانی چوارده ورم ده کرد ههستم ده کرد نه وانیش نازانن چی روویداوه و نه وانیش وه ک من هیچ ته فسیریکیان بو حاله ته که نه بوو، وه روونکردنه وه ی نه و پزیشکه پسپوره شیان پی لژیکی نه بوو، من بو یه که م جار بوو به دل نوێژم بو خوی گه وه کرد، وه سووریش ده مزانی نه وه ئیشی خوی گه وه و خواکه ی منه، پشکنینه کانی پی شوو باسیان له ژیانیکی که م و کورتی مروفتیکی نائاسایی ده کرد؛ به لام پشکنینه کانی ئیستا باس له ژیانی مروفتیکی ئاسایی ده که ن، به بی نه وه ی هیچ نه شته رگه ری یان چاره سه ریه کی بو کرابیت.

له راستیدا نه م سال که گهرامه وه زانکو و پاش نه وه ی نه و موعجیزه یه م بین ههستم کرد به وه ی که من به لئینیکم داوه به خوی گه وه و نه گهر به لئینه که م نه به مه سه ر شایه نی نه وه م سزا بدریم و نه مده ویست بمرم به ر له وه ی به لئینه که م به رمه سه ر، بویه دهستم کرد به گهران و خویندنه وه ی په رتووکی ناینه جیاوازه کان هه ر له بوزایی و تاوی و مانه وه ی و شه نته وه ی و کیدا و هندوسی و مه سیحی و یه هودی، ده گهرام به شوین ئایینی یه کتا په رستیدا،

له کۆتايي گهړان به شوين ههر ئاينيكدا دهگهيشتمه ئه و دهره نجامي که ئه مه ئه و ئايني
 يه کتا په رستيه نيه که من دمه ویت؛ بويه کاتيکي زورم پي نه چوو له وه لاناني ئايني
 بوزي و تاوي هندوسي تاگهيشتمه سهر يه هوديه، که گهيشتمه سهر يه هوديه ههستم
 کرد له وانه ي پيشو باشتره و ههنديک شتي لوزيکي تيديا، به لام ههنديک شتي تري تيدا
 بوو که جي باور پيکردن نه بوو، ههنديک شتي دژ به يه کم دهيني له نيويديا، له ويوه زانيم
 که باس له هاتني سي پيغمبر دهکات و ئه و پرسيارم بۆ دروستبوو که باشه ئه گهر
 يه کيک له و پيغمبرانه يه حياي مەعمەدان بيت و دووهميان عيساي کورې مەريەم بيت
 سهلامی خوايان لي بيت ئه ي سيهه ميان کييه؛ بويه بريارم دا دهست بکه م به خویندنه وه
 له سهر ئايني مەسيحيه و پاش گهړان و خویندنه و ميه کي زور بۆ سهرجه م په رتووک و
 قوتابخانه کاني له نيوان هه مووياندا دوودل بووم و له کۆتاييدا وه لامی راستم لای هيچيان
 دهست نه کهوت، دهچووم بۆ لای قه شهکان و زور شتم دهکرد که له کتيبه کانه وه فير بوبووم و
 زوريک له مەسيحيه کان نه يانده کرد، ببورن من نامه ویت تانه له و مەسيحيانه بدهم که
 باور يان به ئاينه که يان هه يه؛ به لام ئه وه ي راستيه ئه وه يه که زوريک له مەسيحيه کان
 شوين ئاينه که يان که وتوون به يي به دوا داچوون و ليکدانه وه و هه لسه نگاندين، من ئه ودم له
 ئينجیلدا دوزيه وه که مەسيح خوی ده لیت من کورې مروقم، سهر داني زور کلّيسا و پياواني
 ئاينيم کرد و ليم پرسين: مەسيح که خوی ده لیت من کورې مروقم ئيه بۆ ده لّين کورې
 خوايه، مەسيح خوی ده لیت: خوی گه وره تاک و ته نهايه، و ئه م گۆشه يه ي ئيه باسي
 ده که ن له هيچ ئينجیلدا نه هاتووه و ئه وه ي هه يه له ئينجيله نوپکاندا دهستکاری کراوه و
 دهقه راسته قينه کان نين، نابينيت هيچ ئينجیلیکي دهست نوس باس له باوک و کور و
 رۆحی پيرۆز بکات و دواتريش بلّيت ئه و سيانه ههر يه کن، شتي له و جوړه له ئينجیلدا
 بووني نيه و ليکۆله ره هاوچه رخه کان ده لّين ئه وانه هه مووی دروستکراون، ويستم وه لامی
 ئه و پرسيارانه م دهست بکه ویت به لام له هيچ شوينیک و لای هيچ کهس دهستم نه کهوت،
 ههستم کرد به وه ي ئيستا زور له جاران سهر لي شيواو و گومراترم، باورم هه بوو به وه ي که
 مەسيح پيغمبره وه خوی گه وره زاتيکي تاک و ته نهايه وه په يوه ندي نيوان به نده و
 خدا راسته وخويه و پيوستې به نيوه ندگير و واسيته نيه، وه باورم به وه هه بوو که ئيمه

خۇمان بەرپرسين لەکرده وەکانی خۇمان و کەس لەسەر کردەوێ کەس لێیچینەوێ لەگەڵ ناکرێت، باوەرم بەهەموو پێنمایەکانی مەسیح هەبوو بەلام ئەوانەى ئەو دەلیلت زۆر لەو جیاوازیووە کە لەکەنيسەکاندا پەپرەو دەکرا، وە کەس نەبوو ھۆکاری ئەو جیاوازییەم بۆ پروون بکاتەو، بەدریژایی دوو ساڵ گەپام وەلامی راستم دەست نەکەوت؛ وە کۆتا شت کەمرۆفی رۆئاوا لە ئەمریکا بیرى لێ بکاتەو ئیسلاام، وە من نەگەشتمە دەرەنجام تا ئیسلاام و موحەممەد ﷺ ناسی و پاش ئەو هەموو شتەکانم بۆ پروون بوویەو و وەلامی هەموو پرسیارەکانم دەست کەوت، ھەر لەو سێ پێغەمبەرێ کەکاتی خۆی لە تەوراتدا باس کرابوون کە یەکەمیان یەحیای مەعمەدانە و دووەمیان عیسای کورێ مەریەمە، ئەى سێھەمیان کێیە؟! موحەممەدى پێغەمبەرى ئیسلاام ﷺ . ئیتر هەموو شتەکانی تر لای من پروون بوونەو و وەلامەکانیم وەرگرت، زانیم کە هەموو پێغەمبەران مەرۆف بوون و هەموو مەرۆفیکیش خۆی راستەوخۆ بەرپرسە لە کردەوکانی و شتيك نیه پێی بگوتریت قەشەيەك لەبەردەمیدا دان بەتاوانەکاندا بنییت تا بۆت چارەسەر بکات، دامەزراوى بیروباوەرم لە زنجیرەى پێغەمبەرایەتى دۆزیەو، ھەر ئەو ش ھۆکاری ھیدایەتەم بوو بۆ ئیسلاام، ئیستا ئەو پزیشکە بەرپزە بانگخوایێکی گەورەى موسوڵمانە^(۱) .

جا سەرنج بدەن بەرپزان ئەگەر ئەو پیاوێ کچەکەى نەخۆش نەکەوتایە و بەو شێوێ سەختە تاقى نەکرایەتەو، ئەو کات ھەتا دەمرد ھەر بەگومرایی وسەرلێشیواوی و دوور لەخوای گەورە ژيانى بەرپ دەکرد و دەمرد؛ بەلام ناخۆشى و نەخۆشى کچەکەى ئەوى بە ناگا ھینایەو و لە گێژاوى کوفر و سزای دواوژۆ رزگاری کرد.

۱ - ئەم قسانەى د. براون لەبەرنامەيەکدا ھاتوو بەناونیشانی (گەيشتم بەئیسلاام) کە ئەمە بەستەرەکەيتی:

<https://www.youtube.com/watch?v=°Gr°٤pYc٣Ak>

هەر باوه کانی تیگريشتن له بابەتی قهزا و قهدهر

ئەوێ باسمان کرد تیگريشتنی دروست بوو له بابەتەکانی قهزا و قهدهر که بەلگه شه‌رعییه‌کان پشت‌پراستی ده‌کهنه‌وه؛ به‌لام به‌داخه‌وه له به‌ر ئالۆزی بابەتەکه‌ خه‌لکانیکی زۆر تییدا که‌وتونه‌ته‌ هه‌له‌وه؛ بۆیه هه‌ول ده‌دهین لێردها تیشک بخه‌ینه سه‌ر دیارترینی ئەو هه‌له‌ باوانه‌ی خه‌لکی له بابەتی قهدهردها تی کەوتون که بریتین له:

یه‌که‌م: خۆ به‌دهسته‌وه‌دان و واز هێنان له به‌کارهێنانی هۆکاره‌کان: خه‌لکانیکی زۆر هه‌ن که باس له بابەتی قهدهر ده‌کهن وا تی ده‌گهن که چاره‌نووسی مرۆف و هه‌رچی په‌یوه‌ندی به‌ ژيانی دونیا و دوا‌پۆژه‌وه هه‌یه هه‌مووی برپاری له‌باره‌وه دراوه و برپاوه‌ته‌وه، ئیتر کرده‌وی مرۆف هه‌یج کاریگه‌ری له‌سه‌ر ئا‌راسته‌کردنی ر‌ووداوه‌کان نییه و هه‌یج له‌بابەتی قهدهر نا‌گۆرێت.

ئهم بۆ‌چوونه‌یش سه‌ر له‌به‌ری هه‌له‌یه و پێچه‌وانه‌ی سه‌رحه‌م ئەو ده‌قه شه‌رعیانه‌یه که فه‌رمان به‌ کارکردن و هه‌ول‌دان ده‌دات و فه‌رمان به‌ گرتنه‌به‌ری هۆکاره‌کان ده‌دات بۆ گه‌یشتن به‌ ئامانجه‌کان و جه‌خت له‌سه‌ر ئەوه ده‌کاته‌وه که مرۆف خۆی به‌رپرسیاره له دیاریکردنی چاره‌نووسی خۆی و هه‌یج شتێک بێ هه‌ول و ماندوو‌بوونی مرۆف خۆی به‌ده‌ست نایه‌ت.

هه‌ر بۆیه خ‌وای گه‌وره لهم گه‌ردوونه‌دا سیسته‌م و یاسایه‌کی داناوه پێی ده‌گوت‌ریت **(قانون السببية)** واته یاسای هۆکار و ده‌ره‌نجام، ئهم یاسایه بریتیه له په‌یوه‌ستبوونی دووشت پێکه‌وه له بوون و نه‌بووندا، که یه‌کێکیان پێش ئەوی تریان ر‌وو ده‌دات و به یه‌که‌میان ده‌گوت‌ریت: هۆکارو به‌وی تر ده‌گوت‌ریت: ده‌ره‌نجام، ئهم یاسایه فێرمان ده‌کات که هه‌رچی لهم گه‌ردوونه‌دا هه‌یه و ده‌گوزه‌ریت، هۆکار و ر‌یکار و ده‌ره‌نجامی خۆی هه‌یه؛ بۆیه هه‌ر که‌س بیه‌وێت به‌هه‌ر ئامانجێک بگات باش بێت، یان خراب، خ‌وای گه‌وره هۆکاره‌کانی نیشان داوه و ده‌توانیت له‌رپێ ئەو هۆکارانه‌وه به‌ ئامانجه‌کانی بگات.

دانانى ئەم ياسايە يەككە لە نىعمەتەكانى خاى گەورە و ئەگەر ئەم ياسايە نەبوايە، ئەو كات ھەموو شتەكان لە خۆيانەو و بەبى ھىچ پېشەككە روويان دەدا و مرؤف نەيدەزانى چۆن و لەج رېگەيەكەو بە ئامانجەكانى بگات و ئەو كاتيش عەقل و ژيرى مرؤف بەھايەكى ئەوتۆى نەدەبوو، بەلكو مرؤفەكان دەبوو وەك پەرى دەم با، خۆيان بەدایەتە دەستى رووداوەكان، بەلام خاى گەورە لوتفى لەگەل کردوون و سەرەراى ئەوئى ژيرى پېداون بۆ ھەرشتىكىش ياساو رېساي تايبەتى بۆ داناون و فيرىشى کردوون، كە لەرپى ئەو ياسايەنەو بە ئامانجەكانيان دەگەن و لە قەدەرى بەردەستبوونى ھۆکارەكانيش، ئامانجەكان بەرجەستە دەبن.

ھۆکار و دەرەنجامەكانيش، لەرووى پەيوەستبوونيان بەيەكەو دەبن بەسە بەشەو:

۱- پەيوەستبوونى تەواو لەنيوان ھۆکار و دەرەنجامەكاندا، بەشيوەيەك كە مەحالە لێك بترازيڤ: وەك پەيوەستبوونى نيوان كەردەوئى چاكە و بەدەستھيئانى بەھەشت، بە پېچەوانەيشەو پەيوەستبوونى نيوان كەردەوئى خراپە و بەدەستھيئانى دۆزەخ، يان وەك بوونى خواردن و ھەناسەدان بۆ بەردەواميى ژيان، ئەم جۆرە ھۆكارانە و پەيوەستبوونيان بەدەرەنجامەكانەو ھەتمين و مرؤف بەھىچ شيوەيەك ناتواني وازيان لى بەھيئيت.

۲- پەيوەستبوونىك كە گومان دەكرىت ئەو ھۆكارانە بەو دەرەنجامانەمان بگەيەنن: بۆ نموونە: بەكارھيئانى دەرمان بۆ چارەسەر كە زۆر جار نەخۆشەكان بەكارى دەھيئن، بەلام مەرج نىيە پى چاك ببەنەو، يان رېگاكاني رزق و پارە پەيداكردن كە زۆر جار مرؤفەكان دميانگرنە بەر، بەلام ھەندىك جار نەك ھەر ھىچيان لى دەست ناكەويٹ، بگرە بەپېچەوانەو زيانيان لە قازانجيان زياترە.

بۆچوونى پەسەند سەبارەت بەم جۆرەشيان ئەوئى، كە دەبىت مرؤف ھەولى بۆ بدات و خۆى بۆ ماندو بكات، ئەگەر نا ھەر زيانىكى لى بكەويٹ بەھوى وازلېھيئانيەو ھەر تاوانبار دەبىت.

۳- ئەم بەشەيان پەيوەستبوونەكەيان وەھمىيە و خەلكى خۆى بۆى دروستكردووە، ئەگينا بنەمايەكى شەرى نىيە، وەك: شوومى ھەندىك لە شتەكان، يان ھەلواسينى موتومورو و نالى ئەسپ و شاخى ئازەل و نوشتەى جادوگەران بۆ گەشتن بە ئامرازەكان،

يان گلدانه وى ددر و به لاكان، كه نه مانه هيچيان به لگه ي شهرعيان له سهر نيه و مروقه كان خويان دايان ناوه.

نهم به شه پيچه وانه ي دهقه شهرعيه كانه و نيشانه ي لاوازي باوهره و هيچ بوونيك، يان كاريگه ريه كي نه وتويشي نيه له سهر رووداوه كان و حرامه مروف په نايان پي ببات، يان تهنانه ت باوهرپيشيان پي بكات^(۱).

نهم بابته ي نيمه قسه ي له سهر دهكه ين كه بابته ي قهدهر و دياريكردني چارهنووسي مروقه كانه دهچنه خانه ي به شي يه كه موه و مروف خو ي له ربي كار و كرده و ه كانيه و ه برپار له چارهنووسي خو ي ددات و نهم هوكار و دهره نجامانه دووانه يه كي ليك دانه پراون؛ ههر بويه له هيچ دهقيكي شهرعيديا نه هاتوه كه نيمه پالي لي بدهينه و وومان بدهينه دهست نه و قهدهري بو مان ديارى كراوه و واز له هوكاره كان بهينين؛ به لكو كوي دهقه شهرعيه كان جهخت له سهر كار كردني مروقه كان و گرته بهري هوكاره كان دهكه نه و به شيو ميه كه هيچ شتيك به مروف نابري ت و نادري ت جگه له وه نه بيت كه خو ي هه ولي بو داوه و نهركي له پيناويدا كي شاوه.

نمونه ي نه و دهقانه ي ش له قورئان و فهرموده دا زورن له وانه:

خو اي گه و ره دهفه رموي ت: ﴿وَقُلْ اَعْمَلُوا فَيَسِّرَ لَّاهُ عَمَلَكُمْ وَرَسُولُهُ وَالْمُؤْمِنُونَ وَسَتُرَدُّونَ اِلَىٰ عَالَمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ﴾^(۲). واته: پييان بلي با نه وان سهرقالي كار و كرده وى خويان بن، ههرچي دهكه ن بيكه ن نازادن، خو اي گه و ره و پيغه مبه ر ﷺ و بروداران كرده و ه كانيان دهبينن و دواتريش نه وانه دهكه رينه و ه لاي خو اي گه و ره و پاداشتي كرده و ه كانيان له و و رده گرن.

وه دهفه رموي ت: ﴿كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ رَهِيْنَةٌ﴾^(۳). ﴿كُلُّ اَمْرٍ بِمَا كَسَبَ رَهِيْنٌ﴾^(۴).

واته: هه موو مروفيك چارهنووسي په يوه سته به كار و كرده و ه كانى خو يه و ه.

۱ - خالد موحه ممد سالتج، كرده و ه كانى دل، كتيبخانه ي گه شه، سليمانى، چاپى دووهم، ۲۰۲۲، ل ۲۲۷ - ۲۲۷.

۲ - سورة التوبة: الآية (۱۰۵).

۳ - سورة المدثر: الآية (۳۸).

۴ - سورة الطور: الآية (۲۱).

وه دهفه رمویت: ﴿أَلَا تَرَوْا وَازِرَةً وَزَرَ أُخْرَىٰ وَأَنْ لَّيْسَ لِلْإِنْسَانِ إِلَّا مَا سَعَىٰ وَأَنَّ سَعْيَهُ سَوْفَ يُرَىٰ﴾^(۱). واته: هیج که سیک باجی هه لهی هیج که سیک تر نادات و که سیش له بری که س سزا نادریت، وه مروف تهنها له کرده و دهکانی خوئی بهرپرسه و سزا و پاداشتی کرده و دهکانی خوئی و مرده گریتته وه.

ههر بویه تیگه یشتنی دروست له قهدهر مروفی بروادار فییری نه وه دهکات که هاوسه ننگانه مامه له له گهل پرسی پشت بهستن به خوی گه و ره و کارکردن به هوکاره کان بکات و زیاده روی له هیج کام له و دوو پرسه دا نه کات و هیچیان پشت گوئی نه خات؛ چونکه ههر لاسه نگییه که له مامه له کردن له گهل نه و پرسه دا مروف تووشی دهبه ها تهنگه شهی شهرعی و لوژیکی دهکات و دووور نییه چاره نووسی دنیا و دواړوژیکی بخاته مه ترسییه وه.

که واته له نیسلامدا شتیک نییه به ناوی پالدا نه وه و پشت بهستن؛ به لکو نه وهی ههیه بریتیه له هه و لدان و کارکردن له پیناو گه یشتن به ئامانجه کان و پاشان پشت بهستن به خوی گه و ره و پارانه وه له سهر نه وهی که ته و فیک و هیدایهت و توانامان پی بدات له و پینا و ده، ئامانجه کانیش چهند گه و ره بن پیویسته هه و ل و ماندو و بوونه کانیش هیندهی ئامانجه کانمان گه و ره بن. به تایبهتی ئامانجهی دواړوژ و به دهسته پینانی به ههشت که ئامانجهی سهره کی دروست بوونی مروقه کانه.

دووم: واز هینان له نزا ا پارانه وه له خوی گه و ره، به بیانوی نه وهی که خوی گه و ره خوئی باستر حالی بهنده که ی دزانی و پیویست ناکات تو بوی باس بکهیت یان داوی لی بکهیت، بو پشتیوانی کردنی نه م بوچوونه یشیان به لکه به و قسهیه دهیننه وه که گوایه پیغه مبه ر ئیبراهیم سهلامی خوی له سهر بیت کاتیک فری دراو ته ناگره وه و جبریل پی فهرمو وه بو داوا له خوی گه و ره ناکهیت بیت به هاناته وه، له وه لامدا فهرموویه تی: (حسبه من سؤالی علمه بحالی)^(۲). واته: ئاگایی و زانایی خوئی به حالی من؛ جیی داوا و پارانه وهی من ده گریتته وه، بویه پیویست ناکات داوی لی بکه م.

۱ - سورة النجم: الآيات (۲۸-۴۰).

۲ - الصنعاني (محمد بن إسماعيل بن صلاح)، التخبير لإيضاح معاني التيسير، ج ۴، مكتبة الرشد، الرياض، ط ۱، ۱۴۳۳ هـ - ۲۰۱۲ م، تحقيق وتعليق: محمد صبحي بن حسن، ص ۴۶.

ئەم وتەیه هیچ بنەمایەکی شەری و زانستی نییه و قسە ی هەلبەستراوە بەم بەلگانه‌ی لای خوارەوه:

۱- ئەم جوۆره قسانه له پله‌ی به‌رزی پی‌خه‌مبه‌رایه‌تی ئیبراهیم ناوه‌شیت‌ه‌وه و پی‌چه‌وانه‌ی ئەو هه‌لوێستانه‌ی تری ئیبراهیم که‌ خ‌وای گه‌وره له‌ قورئاندا با‌سی ده‌کات و تییدا ئیبراهیم له‌ خ‌وای گه‌وره پاراوه‌ته‌وه و نزای کردووه له‌ چه‌ند وێستگه و بۆنه‌یه‌کدا که‌زۆر له‌و وێستگه‌یه ئاسایی تر و ئاسانتر بوون له‌وانه: ﴿رَبِّ اجْعَلْ هَذَا بَلَدًا آمِنًا وَارْزُقْ أَهْلَهُ مِنَ الثَّمَرَاتِ مَنْ آمَنَ مِنْهُمْ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ﴾^(۱). ﴿وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ اجْعَلْ هَذَا الْبَلَدَ آمِنًا وَاجْنُبْنِي وَبَنِيَّ أَنْ نَعْبُدَ الْأَصْنَامَ (۳۵) رَبِّ إِنَّهُمْ أَضَلُّنَّ كَثِيرًا مِّنَ النَّاسِ فَمَنْ تَبِعَنِي فَإِنَّهُ مِنِّي وَمَنْ عَصَانِي فَإِنَّكَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ (۳۶) رَبَّنَا إِنِّي أَسْكَنْتُ مِنْ ذُرِّيَّتِي بُوَادٍ غَيْرِ ذِي زَرْعٍ عِنْدَ بَيْتِكَ الْمُحَرَّمِ رَبَّنَا لِيُقِيمُوا الصَّلَاةَ فَاجْعَلْ أَفْنِدَةً مِّنَ النَّاسِ تَهْوِي إِلَيْهِمْ وَارْزُقْهُمْ مِنَ الثَّمَرَاتِ لَعَلَّهُمْ يَشْكُرُونَ (۳۷) رَبَّنَا إِنَّكَ تَعْلَمُ مَا نُخْفِي وَمَا نُعْلِنُ وَمَا يَخْفَى عَلَى اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ (۳۸) الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي وَهَبَ لِي عَلَى الْكِبَرِ إِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ إِنَّ رَبِّي لَسَمِيعُ الدُّعَاءِ (۳۹) رَبِّ اجْعَلْنِي مُقِيمَ الصَّلَاةِ وَمِنْ ذُرِّيَّتِي رَبَّنَا وَتَقَبَّلْ دُعَاءِ (۴۰) رَبَّنَا اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَلِلْمُؤْمِنِينَ يَوْمَ يَقُومُ الْحِسَابُ (۴۱) رَبَّنَا إِنِّي أَسْكَنْتُ مِنْ ذُرِّيَّتِي بُوَادٍ غَيْرِ ذِي زَرْعٍ عِنْدَ بَيْتِكَ الْمُحَرَّمِ رَبَّنَا لِيُقِيمُوا الصَّلَاةَ فَاجْعَلْ أَفْنِدَةً مِّنَ النَّاسِ تَهْوِي إِلَيْهِمْ وَارْزُقْهُمْ مِنَ الثَّمَرَاتِ لَعَلَّهُمْ يَشْكُرُونَ﴾^(۲). ﴿رَبِّ هَبْ لِي حُكْمًا وَأَلْحِقْنِي بِالصَّالِحِينَ وَاجْعَلْنِي مِنْ وَرَثَةِ جَنَّةِ النَّعِيمِ وَاعْفُرْ لِأَبِي إِنَّهُ كَانَ مِنَ الضَّالِّينَ وَلَا تُخْزِنِي يَوْمَ يُبْعَثُونَ يَوْمَ لَا يَنْفَعُ مَالٌ وَلَا بَنُونَ إِلَّا مَنْ أَتَى اللَّهَ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ﴾^(۳). ئەمانه و چه‌ندین نزای تری ئیبراهیم هه‌ن له‌ قورئاندا و تییدا ئیبراهیم به‌و به‌ری ملکه‌چی و هه‌ستی به‌ندایه‌تییه‌وه له‌ خ‌وای گه‌وره ده‌پا‌رێته‌وه و پی‌ویستییه‌کانی خ‌وای ده‌خاته‌ روو.

۲- ئەم قسەیه پی‌چه‌وانه‌ی هه‌لوێستی سه‌رجه‌م پی‌خه‌مبه‌رانه هه‌ر له‌ ئاده‌مه‌وه هه‌تا ده‌گاته پی‌خه‌مبه‌ری خ‌ۆمان دروود و سه‌لامی خ‌وای گه‌وره‌یان له‌سه‌ر بێت که‌ خ‌وای گه‌وره له‌

۱ - سورة البقرة: الآية (۱۲۶).

۲ - سورة إبراهيم: الآيات (۲۵-۴۱).

۳ - سورة الشعراء: الآيات (۸۲-۸۷).

قورئاندا باسی نزا و پارانه وه گانیان دهکات، لهوانه: ئادهم سهلامی خوی له سهر بیت کاتیک دهفه رمویت: ﴿رَبَّنَا ظَلَمْنَا أَنْفُسَنَا وَإِنْ لَمْ تَغْفِرْ لَنَا وَتَرْحَمْنَا لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾^(۱). وه نوح سهلامی خوی له سهر بیت کاتیک دهفه رمویت: ﴿رَبِّ اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَلِمَنْ دَخَلَ بَيْتِي مُؤْمِنًا وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَلَا تَزِدِ الظَّالِمِينَ إِلَّا تَبَارًا﴾^(۲).

۳- ئەم وتهیه پیچه وانهی دهقی قورئانه که فه رمان به نزاو پارانه وه دهکات وهه ره شه لهو که سانه دهکات که لوت به رزی دهکن له ئاست نزاو پارانه وه و دهفه رمویت: ﴿وَقَالَ رَبُّكُمْ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِي سَيَدْخُلُونَ جَهَنَّمَ دَاخِرِينَ﴾^(۳). واته: پهروه ر دگارتان فه رمانی کردو وه به وهی داوام لی بکه و لیم بیارینه وه دیم به دم داوا کانتانه وه نه وانهی لوت به رزی دهکن له ئاست نزا و پارانه وه له من نه وانه ده چنه دۆزه وه و به ناگر سزایان ددهم.

۴- نزاو پارانه وه کوکاری زوړیک له واتا کانی په رسته شه؛ هر بویه پیغه مبه ری خوا ﷺ دهفه رمویت: {الدُّعَاءُ هُوَ الْعِبَادَةُ}^(۴). واته: نزا و پارانه وه خودی په رسته شه؛ چونکه کاتیک مروّف له خوی گه وه دهپارینه وه، واته دان به بوون و گه وهی و دهسه لات و به خشندهی و میهره بانی و دانایی و به ناگایی خوی گه ورده دهنیت، له بهرام به ریشدا دان به به ندایه تی و بی دهسه لات و پیویستی به رده وامی خوی به خوی گه ورده دهنیت. هر بویه خوی گه وه پپی خۆشه به رده وام به نده کانی لی بیارینه وه و دهستی نزاو بو نه و به رز بکه نه وه هر وهك شاعیر ده لیت:

لا تسألن بنيَّ آدم حاجةً وسل الذي أبوابه لا تحجبُ
الله يغضبُ إن تركت سؤاله وبنيَّ آدم حين يسأل يغضبُ

۱ - سورة الأعراف: الآية (۲۳).

۲ - سورة نوح: الآية (۲۸).

۳ - سورة غافر: الآية (۶۰).

۴ - أبو داود، سنن أبي داود، ج ۲، باب الدعاء، رقم الحديث (۱۴۷۹)، ص ۶۰۲. وقال شعيب الأرناؤوط في تخريجه: إسناده صحيح. ابن ماجه، سنن ابن ماجه، ج ۲، رقم الحديث (۳۸۲۸)، ص ۱۲۵۸. وقال الألباني في تخريجه: إسناده صحيح. الترمذي، سنن الترمذي، ج ۵، رقم الحديث (۲۹۶۹)، ص ۲۱۱. وقال الشيخ أحمد محمد شاكر في تخريجه: هذا حديث حسن صحيح.

واته: داواى هيچ پښويستبیه کت له هيچ ئادهميزادېک مه که؛ به لکو هميشه داوا له و کسه بکه که هميشه درگای کراوډيه و هرگيز درگای به پرووی به نندهگانيدا داناخات، خواى گه وړه توره ده بېت نه گهر داواى لى نه که یت و لى نه پارېته وده، که چى ئادهميزاد کاتيک داواى لى ده که یت تووړه ده بېت.

۵- پالېشت به و به لگانه ی باسما ن کرد زانایان ده لى ن نه و قسه یی دراوته پال ئیبراهیم پیغه مبه ر دروود و سه لامى خواى گه وړه له سر هر لېه ستر او و هيچ بنه مایه کی زانستی نییه، ئیبن ته میه درباری نه و قسه یی ده لى ت: (قوله: حسبي من سؤالي علمه بحالي كلام باطل، خلاف ما ذكره الله عن إبراهيم الخليل وغيره من الأنبياء، من دعائهم لله، ومسألتهم إياه، وهو خلاف ما أمر الله به عباده من سؤالهم له صلاح الدنيا والآخرة).^(۱) واته: وتی ناگایى و زانایى خو ی به حالى من؛ جی داوا و پارانه ودى من ده گریته وده، بویه پښويست ناکات داواى لى بکه م، وته یه کی پوچ و بى بنه مایه، وه پیچه وانه ی نه وده یه که خواى گه وړه له ئیبراهیم و پیغه مبه رانی تر وده ده گریته وده و باسی کردو وده، که دوعایان کردو وده و له خواى گه وړه پاراونه ته وده، وه پیچه وانه ی نه وده یه که خواى گه وړه فهرمانی به به ننده گانی کردو وده که هر چی باشه بؤ دنیا و دواړو ژيان له خواى گه وړه داوا بکه ن. شیخ نه لبانیس له و باره یه وده ده لى ت: (هذا الحديث لا أصل له؛ أورد بعضهم من قول إبراهيم عليه الصلاة والسلام وهو من الإسرائيليات، ولا أصل له في المرفوع)^(۲). واته: نه و قسه یه هيچ بنه مایه کی نییه، هه ندیک ده یده نه پال ئیبراهیم پیغه مبه ر درودی خواى له سر له کاتیدا نه وده قسه ی جوله که و مه سیحیه گانه و هيچ په یوه نديیه که ی به فهرمو وده وده نییه.

۱- يان وهك نه ودى له هه نديك له په رگيرانى بيرى ته سه و و فوه گيردراو ته وده که گوايه گوتويانه: (سؤالك منه - يعني الله تعالى - اتهام له). واته: نه گهر داوا له خواى گه وړه بکه یت و لى بپارېته وده، نه وده وهك نه وده وایه تومه تی بى ناگایى بده یته پال. شیخ نه لبانی له باره ی نه وده بابته وده ده لى ت: (فجهلوا أن دعاء العبد لربه تعالى ليس من باب إعلامه بحاجته إليه

۱ - ابن تیمیة، مجموع الفتاوى، ج ۸، ص ۵۳۹.

۲ - الألباني (أبو عبد الرحمن محمد ناصر الدين)، السلسلة الضعيفة، ج ۱، مكتبة المعارف للنشر والتوزيع، الرياض، ط ۱، ص ۷۴.

سبحانه وتعالی وانما من باب إظهار عبوديته وحاجته إليه^(۱). واته: ئهوانه نهفامن و نازانن که پارانهوهی بهنده له خوای گهوره بۆ ئهوه نییه که خوای گهوره به پئووستیه کهی بزانیته؛ به لکو بۆ دهرخستنی ملکه چی به ندایه تی و پئووستی به رده وامی ئه مه به خوای گهوره.

هر بویه پئووسته مرؤف بۆ پرکردنه وهی پئووستیه کانی و به دی هینانی ئاواته کانی بهر له ههر کهس روو له دهرگای خوای گهوره بنیت و داوا لهو بکات و له ناخی دلپیه وه لیی بپارپته وه و باوه ری ته و اویشی به وه هه بیته که خوای گهوره به شیوه یه که له شیوه کان دیت به دهمیه وه و وه لامی داواکانی دهداته وه و زیاد له وهیش پاداشتی نزا و پارانه وه کانی دهداته وه.

سپیه م: یه کیکی تر له وه هه لانه ی له ناو خه لکیدا باوه له بابته تی قهدهردا نزایه که خه لکیک دهقیان پئوه گرتوو و ده لئین: (اللهم إني لا أسألك رد القضاء ولكنني أسألك اللطف فيه). واته: خواجه گیان داوای ره تکردنه وهی قهدهرت لی ناکه م به لکو داوای ئه ومت لی ده که م که به زه میت پیمدا بیته وه له کاتی جپیه جی کردنیدا.

ئهم وتهیه ش دیسان هیچ بنه مایه کی شه رعی و زانستی نییه و پپچه وانیه ئه وه ده ق و بنه ما شه رعیه نه یه که فه رمان به نزا و پارانه وه ده کات بۆ گوپینی ئه وه قهدهر و نه هاهمه تیانه ی که زیان به مرؤف ده گیه نن و بارقورسی بۆ ژبانی دروست ده که ن، له وانه:

خوای گهوره خوی له قورئاندا فیرمان ده کات لیی بپارپینه وه و بلئین: ﴿رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْ عَلَيْنَا إَصْرًا كَمَا حَمَلْتَهُ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِنَا رَبَّنَا وَلَا تُحَمِّلْنَا مَا لَا طَاقَةَ لَنَا بِهِ﴾^(۲).

واته: پهروه ردارا داوای شتی که مان لی نه که یته و ئه رکیکمان پی نه سپیریت و به شتی که تاقیمان نه که یته وه که قورس بیت له سه رمان و به زه حمهت بۆمان جپیه جی بکریت یان به رگه ی نه گرین، وه که ئه وهی له نه ته وه کانی پپش ئیمهت داوا کردبوو یان خه لکانیکی تری پی تاقی کردۆته وه.

۱ - الألباني (أبو عبد الرحمن محمد ناصر الدين)، سلسلة الأحاديث الصحيحة وشيء من فقهها وفوائدها، ج ٦، مكتبة المعارف للنشر والتوزيع، الرياض، ط ١، ص ٣٣٦.

۲ - سورة البقرة: الآية (٢٨٦).

همروهها بپارپینهوه و بلّین: ﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ، مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ﴾^(۱). واته: بلّی پهنا پهنا نه گرم به پهرومردگاری بهره بهیان له شهړ و خراپه و زیانی همموو دروستکراوه کانی.

وه له ژیر روښنایی نهو دمقانه دا پیغه مبهری خوا ﷺ بهردهوام له نزاکانیدا: ﴿كَانَ يَتَعَوَّذُ مِنْ جَهْدِ الْبَلَاءِ، وَدَرْكِ الشَّقَاءِ، وَسُوءِ الْقَضَاءِ، وَشَمَاتَةِ الْأَعْدَاءِ﴾^(۲). واته: پهناى به خواى گه وړه دهگرت له ههر به لا و نارپه حه تییه کی تاقهت پروکینه ر، یان ههر به دبېختی و چاره نووسیکی خراپ، یان له ههر قهدهریکی زیان به خش و نازار دهر، یان ههر کاریک یان قهدهریک که دوژمنمان پی خوش بکات.

پیشهوا بوخاریش له صه حیه که پیدا دمر وازهیه ک بو ئهم بابته ته ترخان دهکات له ژیر ناو نیشانی: (التعوذ من جهد البلاء). واته: پهناى به خواى گه وړه گرتن له ههر به لا و نارپه حه تییه کی تاقهت پروکینه ر.

بویه هه له یه مروّف خوۍ رادهستی پی شهاته کانی ژیان بکات و دهسته وستان بیت له ئاستیاندا؛ به لکو پیویسته همیشه نه ودهی له یاد بیت که خوایه کی گه وړه و به توانا و به به زه یی هه یه دهگریت پهناى پی ببریت و داواى لی بگریت که قهدهره کانی ژیانى بو بگوړیت و نارپه حه تییه کانی لی لایدات و ئهمه پش هیچ ناشه رعیه کی تیدا نییه و بگره ریى تی دهجیت خواى گه وړه داواکه ی جپه جی بکات و نهو به لایه ی لی لا بدات، ههر وهک پیغه مبهری خوا ﷺ دمه رمویت: ﴿وَلَا يَرُدُّ الْقَدَرَ إِلَّا الدُّعَاءُ﴾^(۳). واته: تنها نزا و پارپنه وه توانای رهنکرده وهی قهدهری هه یه.

چواره م: به لّین دانا و برپاردان و برپاندنه وهی رووداو و پی شهاته کان به بی گه پانه وه بو ویست و خواستی خواى گه وړه، وهک نه ودهی زوړیک له خه لکی روژانه که پلان بو کاره کانی داهه توو داهه نیی ده لّین: ئاوها و ئاوها ده که یین به بی نه ودهی بلّین (ان شاء الله) یان

۱ - سورة الفلق: الآيتان (۱-۲).

۲ - البخاري، صحيح البخاري، ج ۸، كتاب (۸۰) الدعوات، باب التعوذ من جهد البلاء، رقم الحديث (۶۳۴۷)، ص ۷۵. مسلم، صحيح مسلم، ج ۴، كتاب (۴۸) الذكر والدعاء والتوبة والإستغفار، باب (۱۶) في التعوذ من سوء القضاء ودرك الشقاء وغيره، رقم الحديث (۲۷۰۷)، ص ۲۰۸۰.

۳ - ابن ماجه، سنن ابن ماجه، ج ۱، رقم الحديث (۹۰)، ص ۳۵. الترمذي، سنن الترمذي، ج ۴، رقم الحديث (۲۱۳۹)، ص ۴۴۸. وقال الألباني في تخريجہ: حديث حسن.

ئەگەر ویستی خوای گه‌وره‌ی له‌سه‌ر بێت، دیاره که ئه‌مه‌یش هه‌له‌یه و قسه‌یه‌کی ناپه‌سه‌نده له‌ ڕووی شه‌ره‌وه؛ چونکه داهاتوو نادیاره و ئاراسته‌ی ڕووداوه‌کانی له‌ده‌ست خوای گه‌وره‌دایه؛ بۆیه گرنگه‌ ڕوؤف هه‌ر کار یان به‌رنامه‌یه‌کی بۆ داهاتوو هه‌بێت، وابه‌سته‌ی ویستی خوای گه‌وره‌ بکات و بڵێت: ئەگەر خوای گه‌وره‌ بیه‌وێت و ویستی ئه‌وی له‌سه‌ر بێت. خوای گه‌وره‌ به‌ڕوونی باس له‌م هه‌له‌یه ده‌کات و به‌ پی‌غه‌مبه‌ری خوا ﷺ ده‌فه‌رموێت: **﴿وَلَا تَقُولَنَّ لِشَيْءٍ إِنِّي فَاعِلٌ ذَلِكَ عَبْدًا إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ وَادْكُرْ رَبَّكَ إِذَا نَسِيتَ﴾** ^(۱). واته‌: هه‌ج کاتی‌ک و بۆ هه‌ج کاری‌ک مه‌لێ سبه‌ی ئاوها ده‌که‌م و ئاوها ده‌که‌م، ئیلا بلی ئەگەر ویستی خوای گه‌وره‌ی له‌سه‌ر بێت. ئەگه‌ریش سه‌ره‌تا بیرت چوو و بڵێیت هه‌ر کات بیرت که‌وته‌وه‌ بیلێ و بلی: **إِنْ شَاءَ اللَّهُ** یان ئەگەر ویستی خوای گه‌وره‌ی له‌سه‌ر بێت ئه‌و کاره‌ ده‌که‌م.

هۆکاری هاتنه‌ خواره‌وه‌ی ئه‌م نایه‌تانه‌ ئه‌وه‌ بوو شانیدی‌کی قورپه‌ش هاتنه‌ خزمه‌ت پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ و کۆمه‌لێک په‌رسیاریان لێکرد، پی‌غه‌مبه‌ری خوا ﷺ فه‌رمووی: سبه‌ی وه‌لامتان ده‌ده‌مه‌وه، بێ ئه‌وه‌ی بڵێت **إِنْ شَاءَ اللَّهُ** یان ئەگەر ویستی خوای گه‌وره‌ی له‌سه‌ر بێت؛ چونکه‌ پشت ئه‌ستور بوو به‌وه‌ی خوای گه‌وره‌ وه‌لامی په‌رسیاره‌کانی پێ ده‌لێت، به‌لام خوای گه‌وره‌ هه‌چی ده‌رباره‌ی وه‌لامی په‌رسیاره‌کان پێ نه‌گوت، تا به‌لێنه‌که‌ی به‌سه‌رچوو دواتر خوای گه‌وره‌ وه‌لامی په‌رسیاره‌کانی پێ گوت و ئه‌و سه‌رنجه‌شی پێ دا، که‌ جاری‌کی تر شتی وا دووباره‌ نه‌کاته‌وه‌.

بۆیه گرنگه‌ هه‌ر کات باسی کاری‌ک یان به‌لێنی‌کمان کرد له‌داهاتوودا هه‌میشه‌ وابه‌سته‌ی ویست و خواستی خوای گه‌وره‌ی بکه‌ین و هه‌رگیز نه‌لێین واده‌که‌ین و وا ده‌بێت. **پێنجه‌م:** خوايه‌تی کردن به‌سه‌ر خوای گه‌وره‌وه‌ و په‌ریاردان له‌شتانی‌ک که‌ ته‌نها به‌ده‌ستی خوای گه‌وره‌یه‌ و ئه‌و توانای په‌ریاردانی له‌سه‌ریان هه‌یه، وه‌ک ئه‌وه‌ی به‌که‌سی‌ک بڵێیت: خوای گه‌وره‌ لێت خۆش نابێت، یان ناتخاته‌ به‌هه‌شت، یان ئه‌وه‌ت بۆ ناکات، یان ئه‌وه‌ت پێ نادات. چونکه‌ په‌ریاردان ده‌رباره‌ی ئه‌م شتانه‌ ته‌نها له‌ده‌ستی خوای گه‌وره‌دایه‌ و له‌که‌س قبول ناکات له‌ هه‌ج بارودۆخی‌کدا و به‌هه‌ج پاساوێک خوايه‌تی به‌سه‌ره‌وه‌ بکات.

ددربارهی ئهم بابته پیغه مبهری خوا ﷺ به سهرهاتیکمان بؤ دهگیرپته وه و دهغه رمویت: **{كَانَ فِي بَنِي إِسْرَائِيلَ رَجُلَانِ، كَانَ أَحَدُهُمَا مُجْتَهِدًا فِي الْعِبَادَةِ، وَكَانَ الْآخَرُ مُسْرِفًا عَلَى نَفْسِهِ، فَكَانَا مُتَاَخِيِبَيْنِ، فَكَانَ الْمُجْتَهِدُ لَا يَزَالُ يَرَى الْآخَرَ عَلَى ذَنْبٍ، فَيَقُولُ: يَا هَذَا، أَقْصِرْ. فَيَقُولُ: خَلْنِي وَرَبِّي، أَبِغْتِ عَلَى رَقِيبًا! قَالَ: إِلَى أَنْ رَأَاهُ يَوْمًا عَلَى ذَنْبٍ اسْتَغْظَمَهُ، فَقَالَ لَهُ: وَيْحَكَ، أَقْصِرْ. قَالَ: خَلْنِي وَرَبِّي، أَبِغْتِ عَلَى رَقِيبًا!، قَالَ: " فَقَالَ: وَاللَّهِ لَا يَغْفِرُ اللَّهُ لَكَ، أَوْ لَا يُدْخِلُكَ اللَّهُ الْجَنَّةَ أَبَدًا. قَالَ أَحَدُهُمَا، قَالَ: فَبَعَثَ اللَّهُ إِلَيْهِمَا مَلَكًا، فَفَبَضَّ أَرْوَاحَهُمَا، وَاجْتَمَعَا عِنْدَهُ، فَقَالَ لِلْمُذْنِبِ: اذْهَبْ فَادْخُلِ الْجَنَّةَ بِرَحْمَتِي. وَقَالَ لِلْآخَرِ: أَكُنْتَ بِي عَالِمًا، أَكُنْتُ عَلَى مَا فِي يَدَي قَادِرًا، اذْهَبُوا بِهِ إِلَى النَّارِ }^(۱)**. واته: دوو پیاو له بهنی ئیسرائیل هاوړئ بوون یه کیکیان زوړ که سیکی باش و دیندار بوو، نهوی تریان پیچه وانهی ئهم که سیکی که مته رخه م و خراب بوو، هاوړئ باشه که بهردهوام ناموژگاری هاوړئ خراپه کهی دهکرد و سهرزمنشتی دهکرد تا دهست له خراپه هه لږگړیت، خراپه کهیش بهردهوام دهیگوت: خوی گه وره زوړ به به زه یی و تو له بهینی من و خوی گه وره گهړئ وقسه ی تیدا مه که، خو خوی گه وره تو ی نه ناروده تا چاودیر بیت به سهر منه وه؟! تا روژیکیان هاوړئ باشه که بینی وای دیسان هاوړیکه ی سهرقالی خراپه یه وچوو بؤ لای کردی بهه را وپی گوت: تو له خوی گه وره ناترسیت، تا که ی دهست له خراپه هه لږگړیت؟! هاوړئ خراپه کهیشی دیسان پی گوت: لیم گهړئ بؤ خوی گه وره و بمدهره دهست نه و، خو خوی گه وره تو ی نه ناروده تا چاودیر بیت به سهر منه وه؟!.. هاوړئ باشه کهیش تو وره بوو پی گوت: بؤ ناشیت به ته ما بیت خوی گه وره لیت خو ش بیت؟!، وه لاهی خوی گه وره هه رگیز لیت خو ش نابیت و هه رگیز ناتخاته بهه شته وه. پیغه مبهری خوا ﷺ فهرمووی: خوی گه وره فریشته یه کی نارد گیانی هه ردو وکیانی کی شا و لای خوی کو ی کردنه وه و به هاوړئ خراپه که ی فهرموو: به سوزو به زه یی خو م بیبه ن بؤ بهه شت - و خوی گه وره به هو ی نه و گومانه باشه ی بهرام بهر خوی گه وره هه بیبوو لی خو ش بوو- پاشان رووی کرده هاوړئ باشه که ی وپی فهرموو: چو ن سویندت خوارد که من

۱ - أبو داود، سنن أبي داود، ج ۷، ص ۲۶۲. وصححه الألباني في صحيح الجامع، ج ۲، ص ۸۲۱، رقم الحديث (۴۴۵۵).

لهو پياوه خوښ نابم؟! بۇ تۆ وردهكارى برپارهكانى من دزمانيت؟!، يان ليخوشبوونى من بهدهستى تۆيه؟! ، پاشان فهرمىنى كرد بيبه بۇ دۆزهخ.

ئەبو هورميرە كه فەرموودەكەمان بۇ دەگيرپتەوه دهليت: (فَوَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ، لَتَكَلَّمَ بِكَلِمَةٍ اَوْ يَبْقَتْ دُنْيَاهُ وَاٰخِرَتُهُ)^(۱). واتە: بهو كهسهى گيانى منى بهدهسته ئەو پياو باشه قسهيهكى كرد دونياو دواړوژى خوځى پى فەوتاند.

بۆيه گرنگه ئاگامان لهخۆمان بېت و سنووردهكانى خۆمان بزائين و قسه لهسەر بابەتيك نهكهيت كه پهيوهندى بهدهسهلاتى خواى گهوره وه و قهدهره نهپنى و شاراوهدكانى ئەوه وه ههيه.

شه شه م: ږمخنه گرتن و دمربرپنى نارەزايى له قهدهر و برپارهكانى خواى گهوره: ههنديك جار كه خواى گهوره بهندهكانى به كۆسپ يان نارەحه تيبهك تاقى دهكاتوه، بهندهكان لهبرى ئارام گرتن و يادكهوتنه وهى كه ئەمه تافيكردنه وهى خواى گهوره هيه و مەبهست لى ههلهسهنگاندنى باوهږى ئەوان و ږيژه دیندارى و خواناسيانه، ههنديك لهو خهلكانه دهكهونه گلهى و گازنده و ږمخنه گرتن له فهرمانهكانى خواى گهوره و دمربرپنى نارەزايى به وهى كه ئەوان شاپهينى ئەوه نهبوون كه بهسهریان هاتووه، يان بۇ خواى گهوره ههر ئەوانى لهبیره، يان كهس نهبوو لهوان خراپتر بېت تا ئەوهيان بهسەر بېت، يان شين و واوهيلا دهكهن و لهخۆيان ددهن و يهخهيان دادهږن و قژ دهرن و دهموچاوى خۆيان بريندار دهكهن و پوښاكى ږمخ لهبهر دهكهن و بۇ ماوهيهكى زوړ خۆيان تازى بار دهكهن، يان ههنديك شت لهسەر خۆيان حهرام دهكهن، كه هه موو ئەمانه دهچنه خانەى نارەزايه تيبه وه و ئەم كارانه له مروقى باوهږدار ناوهشپته وه، له برى ئەوه پيوسته مروقى باوهږدار خۆږاگر و ئارامگر بېت لهبهر بارى خواى گهوره دا و خۆشه ويستى و فهرمىنى خواى گهوره ى لا لهسەر و هه موو شتيكه وه بېت و له خوښى و ناخوشيدا ملكه چى فهرمانهكانى بېت و بزائيت خوښى و ناخوشيهكانى ژيان تافيكردنه وهى خواى گهوره ن و هيچيان تا سهر نين.

حهوته م: سهركونه كردنى خود يان خه لكانى تر له سهر ئه و به لا و ناره حه تيانهى دینه پيش و خو دمه رده دل كردن له سهر ئه وهى كه نه گهر من ئه و كارهم نه كرده يان فلان كهس ئه و كارهى نه كرده يان ئه و به لايه يان ئه و رووداوه رووى نه ددها؛ كه ئه م جوړه قسانه جگه له خه فته و مانه وه له رابووردويه كى تالدا سووديكيان نيه؛ چونكه رووداوه كه تازه روويداوه و تى په پړوه نيتتر سهركونه كردن سوودى نيه، راسته گرنگه پاش هه موو رووداوه و زيانك مروف به خويدا بچيته وه و سوود له هه لكانى رابووردوى وهرگرېت و هه ول بدات دووباره يان نه كاته وه تا بهر به پيشهاته خراپه كان بگرېت؛ به لام دنيا بين له وهى كه ئه وهى روويداوه گهرانه وهى مه حاله.

بويه خوى گه وړه له قورئاندا ئه م جوړه هه لوپستانه ددهاته پال خه لكانى دووړوو و موناقيق نهك باومردار و له سهر ئه و هه لوپستانه يشيان سهركونه يان دهكات و بهرپه رچى قسه و گومانه كانيان ددهاته وه، ههر بو نمونه له باسى غه زاي ئوحد و هوكاره كانى و ليكه وته كانى باس له هه نديك هه لوپستى ئه و دووړووانه دهكات كاتيك دميانگوت: ﴿الَّذِينَ قَالُوا لِإِخْوَانِهِمْ وَقَعَدُوا لَوْ أَطَاعُونَا مَا قُتِلُوا﴾. واته: ئه و دووړووانه كه خويان به شدارى غه زاكه يان نه كرد و سهربارى ئه وه يش به براو كه سوكاره شه هيد دهكانيان دهگوت: ئه گهر به گووى ئيمه يان بكردايه و نه چونايه بو شهر ئاوهايان به سهر نه ددهاته و نه دهكوژران. خوى گه وړه له وه لامى ئه و قسه بى بنه مايانه ياندا دهفرمويت: ﴿قُلْ فَادْرَءُوا عَنْ أَنْفُسِكُمُ الْمَوْتَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾^(۱). واته: ئه ي موحه ممد ﷺ پيان بلئ: ئه گهر ئيوه راسته كه ن و ئه ونده زيره كن و ريگه كانى مهرگ و هوكاره كانى شاره زان و دمتانزاني ئه وانه دهمرن ئه گهر بچن بو شهر، ده ي فرموون ئيوه واده ي مهرگى خوتان بزنان و خوتانى لى دربارز بكن و مه هيلن بمرن!!!.

دواتر خوى گه وړه هو شدارى ددهاته بروداران و ناموژگاريان دهكات كه هه رگيز و له هيچ كاتيكدا و به هيچ پاساويك قسه ي وا نه كهن و بو زياتر سهركونه كردنى ئه و جوړه قسه و گومانانه خوى گه وړه به كوفر ناوى دهبات و پيان دهفرمويت: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ كَفَرُوا وَقَالُوا لِإِخْوَانِهِمْ إِذَا ضَرَبُوا فِي الْأَرْضِ أَوْ كَانُوا غَزَى لَوْ

كَانُوا عِنْدَنَا مَا مَاتُوا وَمَا قُتِلُوا^(۱). واته: ئه‌ی گروهي بپرواداران هيچ كات ورك بپاومرېكان نه‌بن كه ئه‌گه‌ر براو كه‌سوكار و هاوړپكانيان بچونايه بؤ غه‌زا و شهيد بونايه ده‌يانگوت: ئه‌گه‌ر به‌گوږي ئيمه‌يان بكرديا و نه‌چونايه بؤ غه‌زا نه‌ده‌كوژران و تپيدا نه‌ده‌چون. خواي گه‌وره له وه‌لامياندا ده‌فهرمويت: ﴿لِيَجْعَلَ اللَّهُ ذَلِكَ حَسْرَةً فِي قُلُوبِهِمْ وَاللَّهُ يُحْيِي وَيُمِيتُ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ﴾^(۲). واته: ئه‌و جوړه قسه‌و بيركردنه‌وانه تهنه‌دا داخپك و خواي گه‌وره ده‌يكات به‌دلي ئه‌وانه‌دا تا جگه له‌خه‌فه‌تي له ده‌ستداني نازيزانيان ئه‌و خه‌فه‌ته‌يش بچيت به‌دلياندا كه ئه‌گه‌ر به‌گوږي ئه‌وانيان بكرديا ئاوهايان به‌سهر نه‌ده‌هات؛ چونكه مردن و ژيان به‌ده‌ست خواي گه‌وره‌يه و ئه‌و برپاري له‌باره‌وه ده‌دات و كات و شوپن هه‌رچي و هه‌رجون بيت ئه‌وه كار له برپاره‌كه‌ي خواي گه‌وره ناكات و مروڤه‌كان به‌واده‌ي دياريكراوي خوږيان ده‌رپون؛ خواي گه‌وره بينه‌رو به‌ناگايه له نيه‌يه‌تي دلي هه‌موو لايه‌ك.

پيغهمبه‌ري خوايش ﷺ بؤ ئه‌م جوړه بابه‌تانه و له‌م كاتانه‌دا و له‌بري سه‌ركونه‌كردني خود يان خه‌لكي رپنمووييمان ده‌كات و ده‌فهرمويت: ﴿وَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ وَلَا تَعْجَزْ، وَإِنْ أَصَابَكَ شَيْءٌ، فَلَا تَقُلْ لَوْ أَنِّي فَعَلْتُ كَانَ كَذَا وَكَذَا، وَلَكِنْ قُلْ قَدَرُ اللَّهِ وَمَا شَاءَ فَعَلَ، فَإِنَّ لَوْ تَفْتَحُ عَمَلَ الشَّيْطَانِ﴾^(۳). واته: هه‌ميشه پشت به‌خواي گه‌وره ببه‌سته و هه‌رگيز بئ هيوا مه‌به، خو ئه‌گه‌ر تووشي به‌لا و نارده‌تتبه‌ك بوويت، هه‌ر گيز مه‌لي ئه‌گه‌ر ناواو ناوام بكرديا به‌وه رووي نه‌ده‌دا؛ چونكه وشه‌ي ئه‌گه‌ر ده‌رگاي دوودلي و گومان بؤ شه‌يتان ده‌كاته‌وه، به‌لكو بلي دياره ئه‌وه‌ي روويداوه ويستي خواي گه‌وره‌ي له‌سهر بووه و هه‌رچيش ويستي خواي گه‌وره‌ي له‌سهر بيت رته‌بوونه‌وه‌ي نيه‌يه.

هه‌شته‌م: خوزگه به مردن خواستن له كاتي تووشبوون به نه‌خوشي يان ناخوشي: به‌رپزان زور كه‌س هه‌ن كاتيك خواي گه‌وره به نه‌خوشي يان ناخوشييه‌كي بچووك تافيان ده‌كاته‌وه ئيتر هه‌موو به‌خشه‌كاني خواي گه‌وره له‌بير ده‌كهن و ته‌مه‌نيكي زوري بئ كي‌شه

۱ - سورة آل عمران: الآية (۱۵۶).

۲ - سورة آل عمران: الآية (۱۵۶).

۳ - مسلم، صحيح مسلم، ج، رقم الحديث (۲۶۶۴)، كتاب (۴۶) القدر، باب (۸) في الأمر بالقوة وترك العجز والاستعانة بالله وتفويض المقادير لله، ص ۲۰۵۲،

و بئ ناخوښی له‌یاد ده‌کهن و نړای شه‌ر له‌خوښان ده‌کهن و ئاوات به مردن ده‌خوازن یان هه‌ندیک جار کار ده‌گاته ئه‌وه‌ی هه‌ولئ خو کوشتن ده‌دن، که ئه‌مه‌یش دیسان هه‌له‌یه‌کی گه‌وره و کوشنده‌یه و به‌داخه‌وه باوه له‌ناو خه‌لکیدا و کاریکی حه‌رامه و دروست نییه و ده‌چته خانه‌ی ناشکوری و نارازی‌بوونه‌وه به قه‌ده‌ری خوای گه‌وره؛ بویه پیو‌یسته مروّف له‌و کاتانه‌دا و له‌بری ئه‌و قسه و هه‌لو‌یسته نه‌رینانه بیر له‌وه بکاته‌وه که ئه‌وه تافیکردنه‌وه‌ی خوای گه‌وره‌یه و پیو‌یسته ئارامی له‌سه‌ر بگریّت و دُنیا بیت له‌وه‌ی که هیچ کاریکی خوای گه‌وره بئ حیکمه‌ت و هیچ تافیکردنه‌وه‌یه‌کی بئ پاداشت نییه.

پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ له‌و باره‌یه‌وه رېنموویمان ده‌کات و پیمان ده‌فه‌رموئیت: **لَا يَتَمَنَّيَنَّ أَحَدٌ مِنْكُمُ الْمَوْتَ لِضُرِّ نَزَلَ بِهِ، فَإِنْ كَانَ لَا بُدَّ مُتَمَنِّيًا لِلْمَوْتِ فَلْيَقُلْ: اللَّهُمَّ أَحْيِنِي مَا كَانَتْ الْحَيَاةُ خَيْرًا لِّي، وَتَوَفَّنِي إِذَا كَانَتْ الْوَفَاةُ خَيْرًا لِّي**^(۱). واته: با هیچ که‌س له ئیوه خوژگه به‌مردن نه‌خو‌ا‌زیّت له‌به‌ر نه‌خوښی یان ناخوښیه‌ک که تووشی بووه، خو ئه‌گه‌ر زوړی بو هاتبوو وه زوړ نار‌ه‌حه‌ت بوو با بلئ: خودایه ئه‌گه‌ر زیان خیریکی تیدا ماوه و باشته‌ر بو من ئه‌وه بمزیینه، ئه‌گه‌ریش مردن بو من باشته‌ر ئه‌وه بممزیینه. بویه پیو‌یسته له‌کاتی ناخوښی و له‌و په‌رې نار‌ه‌حه‌تیدا هیچ نار‌ه‌زاییه‌ک ده‌رنه‌برین و له‌بری ئه‌وه خو‌مان بده‌ینه ده‌ست خوای گه‌وره و یه‌کلا کردنه‌وه‌ی چاره‌نووسمان بده‌ینه ده‌ست ئه‌و.

۱ - البخاري، صحيح البخاري. ج ۸، کتاب (۸۰) الدعوات، باب الدعاء بالموت والحياة، رقم الحديث (۶۳۵۱)، ص ۷۶.

كۆتايى

كۆتا باسى بابەتەكەمان بە پۆلېن كىرنى گىرنگىرىنى ئەو دەرەنجام و راسپاردانە دەھىنن كە لەكۆى باسەكاندا پېيان گەشتووین و سەرەتا لە دەرەنجامەكانەو دەست پى دەكەين كە گىرنگىرىنن ئەمانەن:

۱- باومېروون بە قەزا و قەدەر يەككە لە پېنج بنەما سەرەككەكانى باومېر و پېويستە مەرقى باومېردار بەتەواوى لىي تى بگات و بەدروستى مامەلەى لەگەلدا بگات، ئەگەر نا ئەو باومېرى دامەزراو و كامىل نابىت.

۲- بابەتى قەزا و قەدەر يەككە لە ئالۆزىرەن بابەتەكانى (بىرو باومېر) و لەبەر ئالۆزىيەكەى بەدريژايى مېژوو سەرەجەم شەرعزانان و بىرياران و رۆشنىيران و تەنەت خەلكانى ئاسايىشى بەخۆپەو سەرقال كىروو و بەداخەو كە من ئەوانەى وەك خۆى لىي تى دەگەن و بەدروستى مامەلەى لەگەلدا دەكەن.

۳- ھەندىك لە بروداران پېيان واپە كە لىكۆلنەو و پىسارىكرەن دەرەرى بابەتەكانى قەزا و قەدەر شەرى نىيە و دەبىت مەرقى لە ئاست پىرس و ئالۆزىيەكانى قەدەردا دەرەزەكانى عەقلى و چاوى دابخات و بەرەھايى خۆى پادەستى قەدەر بگات و ھەرجى كىرەن بەسەرەت بەقەدەرى خاى گەورەى بزانىت ئەمەيش بۆچوونىكى ھەلەپە و دەپەھا بەلگەى شەرى رەتى دەكەنەو.

۴- قەزا و قەدەر لەو زاراوانەن كە لەزمانى عەرەبىدا پېيان دەگوتىت: (إذا اجتماعا إفتراقا و إذا إفتراقا اجتماعا). واتە: ئەگەر پىكەو باس كىران و گوتمان (قەزا و قەدەر) ئەو كات واتاكانىان حىواوژە و ھەر يەكەيان واتاى تايپەتى خۆى ھەپە، وە ئەگەر بەجىا باس كىران و تەنەن گوتمان (قەزا) يان (قەدەر) ئەو كات ھەردووكىان بەپەك واتا دىن. ھەر وەك زاراوەكانى (ئىمان و ئىسلام) (فەقىر و مسكىن) (تەوبە و ئىستىغفار).

۵- وشەى (القضاء) لەزمانى عەرەبىدا بە واتاى بىرپار و بىراندەو و يەكلاكرەنەو كىرەن يان فەرمانىك دىت، لەزاراوى شەرىشدا بە واتاى ئەو بىرپارەنە دىت كە خاى گەرە دەرەرى بوونەو و دروستكرەوكانى خۆى دەرى دەكات، لە دروستكرەن و لەناوبردن و

ئەو پروودا و پېشھاتانەى بەسەريان دېت يانېش خۇيان بەسەر خۇيانى دەھيّن. وشەى (القدر) یش لەزمانى عەرەبیدا بەواتای دیاریکردنى بې و ماوه و ئەندازەى ھەر کار یان فەرمانیک دېت. لەزاراوهى شەرعییدا بەواتای زانستى پەھای پەرودرگار دېت دەربارەى بوونەوهرەکانى لە ئەزەلدا، وە تۆمارى کردنى ورد و درشتى ئەو زانیاریانە لەلای خۆى و دواتر پروودانى ئەو شتانەیه لە ژيان و واقیعدا بەو شیوەیهى کە پەرودرگار زانیویەتى و لای خۆى تۆمارى کردوو بەبى زیاد و کەم.

۶- جیاوازی نیوان قەزا و قەدەر ئەوێه: قەدەر بریتییە لەو زانستەى کە پەرودرگار لە ئەزەلدا دەربارەى بوونەوهر و دروستکراوەکانى ھەیهەتى و لای خۆى و لە (اللوح المحفوظ) دا تۆمارى کردوو، قەزایش بریتییە لە پروودان و دابەزاندنى ئەو بەسەرھات و پېشھاتانە لە کات و شوینى دیاریکراوى خۆیدا و بەو شیوەیهى پێشتر پەرودرگار زانیارى دەربارەى ھەبوو یان بپارى لەسەر داو.

۷- چوار بنەمای سەرەكى ھەیه لە قەزا و قەدەردا باوەرى مرفى باوەردا دانامەزىیت تا باوەرى تەواوى بەو چوار بنەمايە نەبێت، بنەماکانیش بریتین لە: زانست (العلم)، نووسین (الكتابة)، ویست (المشيئة)، دروستکردن (الخلق).

۸- قەزا و وقەدەرى خواى گەورە بەپێى ریزبەندى دانان و دابەزاندنیاں دابەش دەبێت بەسەر شەش بازەدا، کە بریتین لە بازەکانى: (قەدەرى گشتى گەردوون و بوونەوهر، قەدەرى مرقۇفەکان، قەدەرى تەمەن و ژيان، قەدەرى سالانە، قەدەرى رۆژانە، قەدەرى چرکەساتەکان).

۹- دەقەکانى قورئان و سوننەت لە دوو گۆشە نیگا و بەدوو شیوازی جیا باس لە قەدەرى مرقۇفەکان دەکەن، کە ئەوانیش بریتین لە: (قەدەرى جیگیر و قەدەرى گۆراو).

۱۰- بەرھەمەکانى باوەرپوون بە قەزا و قەدەر لە ئەژمار نایەن و گرنگترینیان بریتین لەوێ کە باوەرپوون بە قەزا و قەدەر: (یەکیکە لەبنەماکانى باوەر و بى ئەم بنەمايە باوەرى مرقۇف دانامەزىیت، ھەرچى لەم بوونەوهردا ھەیه لەگەردێک تا گەردوون ھەمووى دروستکراو و بەندەى خواى گەورەیه و ھەموو ئەو دروستکراوانە لە خولگەى ویستەکانى خواى گەورەدا دەسورپنەو و ملکەج و بى دەسلەتەن لە ئاست ویست و

فهرمانه کانیدا، به دمر له دهسه لات و ویستی خوی گه وره هیچ شتیک ناتوانیت سوو دیک یان زیانیک به مرؤف بگه یه نیت) نه مانه و چهن دین به ره می تر هه ن که له په رتوو که که دا باس کراون.

۱۱- ویسته کانی خوی گه وره دهن به دوو به شه وه: (ویسته گه ردوونییه کان (الإرادة الکونیة)، ویسته شه رعیه کان (الإرادة الشرعیة)..). ویسته شه رعیه کانیش دابهش دهن به سهر دوو به شدا که نه وانیش: (نه و ویستانه ن که له خودی خویندا باش و خوازاوون (مراد لذاته)، نه و ویستانه ن که له خودی خویندا باش و خوازاوون نین به لام سهرده کیشن بو کومه لیک دهره نجامی خوازاو (مراد لغیره)..).

۱۲- خوی گه وره هیچ شتیک به خراب دروست نه کردوو، نه خودی مرؤف خوی وه نه ناکار و رهفتار و چارهنووسی؛ به لکو نه وه نیمه مرؤفین که ناراسته ی زیانی خو مان و چارهنووسمان ده گورین له ری بژارده هه له کانمانه وه. ههر بویه به هیچ شیوهیه که ناکریت خه لک تاوانباری و بی دینی و ناره زووبازی خوی بداته پال قهدهر و بلیت خوی گه وره خوی ویستی وایه من لاری بم؛ چونکه نه گهر ویستی خوی گه وره وابویه تو لاری بیت، نه و کات په یام و پیغه مبهری بو ره وانه نه ده کردیت و ریگهی راستی نیشان نه ده دایت و ناوهر و ژیری پی نه ده به خشیت تا له ری هه موو نه وانه وه ریگهی راست بدو زیته وه.

۱۳- نامانچ له بوونی به لا و ناره حه تییه کانی دنیا زورن له وانه: (نه و به لا و ناره حه تییه کانی مرؤف ده گه یه نن به خو شیه هه می شه یی و راسته قینه کانی دواړوژ، له به رامبه ریشدا هه لپه و ناره زووبازی دنیا هوکارن بو گه یشتن به ناخو شیه هه می شه یی و راسته قینه کانی دواړوژ و خوی گه وره ده یه ویت له هه موو روویه که وه و له هه موو بارودو خیکدا باوهری مرؤف تاقی بکاته وه، جگه له به یزکردنی لایه نی دهروونی خه لکانی باوهردا و راهینانیه له سهر خوړاگری و به رگه گرتن له به رده م ناخو شیه کانی دنیا و نارامگری له به رده م فهرمانه کانی خوی گه وره دا).

۱۴- له بهر نا لوزی بابه ته کانی قهزا و قهدهر خه لکانیک زور تییدا که وتونه ته هه له وه، له دیارترینی نه و هه له باوانه ی خه لکی له بابه تی قهدهر دا تی که وتوون: (خو به ده سته وه دان و واز هینان له به کاره یانی هوکاره کان، واز هینان له نزا ا پارانه وه له خوی

گەورە، بەببایووی ئه‌وه‌ی که خوای گەورە خو‌ی باشتەر حا‌لی به‌نده‌که‌ی ده‌زان‌یت و پ‌یویست ناکات تۆ بۆی باس بکه‌یت یان داوای ل‌ی بکه‌یت، نزایه‌ک که خه‌لک‌یک ده‌قیان پ‌یوه‌ گرتووه و ده‌ل‌ین: (اللهم إني لا أسألك رد القضاء ولكني أسألك اللطف فيه). واته: خوايه‌ گیان داوای ر‌متکرده‌وه‌ی قه‌دەرت ل‌ی ناکه‌م به‌ل‌کو داوای ئه‌ومت ل‌ی ده‌که‌م که به‌زه‌یی‌ت پ‌ی‌مدا ب‌یت‌ه‌وه‌ له کاتی ج‌یبه‌ج‌ی کردنی‌دا. به‌ل‌ین دانا و بر‌پاردان و بر‌اندنه‌وه‌ی ر‌ووداو و پ‌یشه‌اته‌کان به‌ی گه‌رانه‌وه‌ بۆ ویست و خواستی خوای گه‌ورە). ئه‌مانه‌ و چه‌ندین هه‌له‌ی باوی تر که له‌ نیو خه‌لک‌یدا باوه‌ و خه‌ل‌کی ده‌قیان پ‌یوه‌ گرتوه‌.

سه‌بارەت به‌ ر‌اسپاردەکانیش پ‌یم‌ خو‌شه‌ چه‌ند ر‌اسپاردەیه‌ک له‌سه‌ر ئه‌م بابەته‌ بخه‌مه‌ ر‌وو له‌وانه‌:

۱- به‌و پ‌ییه‌ی بابەتی قه‌دەر یه‌ک‌یکه‌ له‌ بابەته‌ ئال‌ۆزه‌کانی باوهر‌ ج‌گه‌ له‌ خه‌ل‌کانی پس‌پ‌ۆر و تایبه‌تمه‌ند خه‌ل‌کانی تر به‌نه‌زانی شر‌ۆفه‌ بۆ چه‌م‌ک و بابەته‌کانی نه‌که‌ن تا خو‌شیان گوم‌را و گوناها‌بار نه‌بن و خه‌ل‌کانی ت‌ریش به‌ ل‌ا‌پ‌یدا نه‌بن.

۲- به‌و پ‌ییه‌ی بابەتی قەزا و قەدەر یه‌ک‌یکه‌ له‌ بنه‌ماکانی باوهر‌ پ‌یویسته‌ له‌سه‌ر هه‌موو موس‌و‌ل‌مان‌یک هه‌ول‌ بدات له‌م بنه‌مایه‌ی باوهر‌ی خو‌ی حا‌لی ب‌یت و له‌سه‌ری بخو‌ن‌یت‌ه‌وه‌ و پرس‌یار له‌خه‌ل‌کانی شار‌ه‌زا بکات تا چه‌مه‌که‌کانی بۆ ر‌وون بکه‌نه‌وه‌ و ل‌ی‌ی ت‌ی بگات و به‌دروستی مامه‌له‌ی له‌گه‌ل‌دا بکات.

۳- هه‌موومان ر‌یگه‌ی باشه‌ و خراپه‌ ده‌زان‌ین و شار‌ه‌زایی ته‌واومان ده‌ر‌بار‌ه‌یان هه‌یه‌ و توانای ب‌زار‌ده‌کردنی هه‌ردووکیانمان هه‌یه‌؛ بۆیه‌ پ‌یویسته‌ هه‌میشه‌ ر‌یگه‌ی ر‌استی بگرینه‌ به‌ر و هیچ که‌س بۆ هیچ هه‌له‌ وکار‌یک‌ی خراپ‌ی خو‌ی یان هی خه‌ل‌کانی تر پاساو به‌ قه‌دەر نه‌ه‌ین‌یت‌ه‌وه‌؛ چونکه‌ ئه‌وه‌ تاوان‌یک‌ی قورس تره‌ له‌ خودی تاوانه‌که‌ خو‌ی، به‌ل‌کو پ‌یویسته‌ هه‌ر که‌س‌یک هه‌له‌ یان تاوان‌یک‌ ده‌کات دان به‌هه‌له‌ی خو‌یدا بن‌یت و به‌زووی ل‌ی‌ی په‌شیمان ب‌یت‌ه‌وه‌ و له‌وم‌یش ت‌ی بگات که خوای گه‌ورە هیچ که‌س‌یک‌ی به‌ تاوان‌بار و خراپه‌کار دروست نه‌کردووه‌؛ به‌ل‌کو ئه‌وه‌ ئیمه‌ خو‌مان‌ین ر‌یگه‌ و ب‌زار‌ده‌ی هه‌له‌ هه‌ل‌ده‌ب‌ژ‌یر‌ین.

له‌ کۆتاییدا داواکارم له‌خوای گه‌ورە و بال‌اده‌ست به‌لوتف و میهره‌بان‌ی خو‌ی ئه‌م هه‌وله‌ی ل‌ی قبول‌ فهر‌مووب‌ین و بیکاته‌ تو‌یش‌ووی قیامه‌ت بۆ به‌نده‌ و هه‌ر به‌ر‌پ‌ز‌یک‌ی ت‌ریش

كه به شيويهك له شيوهكان پيويه ماندوو بوون. وه ههر راستي و جوانييهك له پهرتووكهكهدا ههيه ئهوه له فهزلي خواي گهورهويه و سوپاس و ستايش ههر بو ئهوه و ههر ههله و كه م و كورتييهكيشي تيدايه ئهوه له منهويه و من ليي بهرپرسيارم و پاساوي ههلهكيش ئهويه كه ئيمه مروفين و هيچ كاريكي مروف بي ههله و كهموكورتى نابيت.

پرؤفيسؤر

خاليد موحه ممهد سالح

سلېمانى، ههوارى مامؤستايانى زانكو

۲۹ ي سهفهري ۱۴۴۵ ي كوچي بهرامبهري ۱۴/۹/۲۰۲۳

پينج شه ممه، كاتژمير (۱۰) ي سهري له بهياني

پيړستی سرچاووکان

پاش قورناني پيړؤز وړاځمکړی.

سرچاووکانی فرموده وړاځمکړی:

- ١- البخاري (محمد بن إسماعيل البخاري)، صحيح البخاري (الجامع المسند الصحيح المختصر من أمور رسول الله ﷺ وسننه وأيامه)، دار طوق النجاة، ط١، ١٤٢٢هـ، تحقيق: محمد زهير بن ناصر الناصر.
- ٢- البيهقي (أحمد بن الحسين بن علي)، سنن البيهقي الكبرى، دار الكتب العلمية، بيروت، ط٣، ١٤٢٤ هـ - ٢٠٠٣م، تحقيق: محمد عبد القادر عطا.
- ٣- التبريزي (محمد بن عبد الله الخطيب العمري)، مشكاة المصابيح، المكتب الإسلامي، بيروت، ط٣، ١٩٨٥، تحقيق: محمد ناصر الدين الألباني.
- ٤- الترمذي (محمد بن عيسى)، سنن الترمذي، مطبعة مصطفى البابي الحلبي، مصر، ط٢، ١٣٩٥ هـ - ١٩٧٥م، تحقيق: أحمد محمد شاكر وآخرون.
- ٥- الحاكم (الحاكم محمد بن عبد الله)، المستدرک على الصحيحين، دار الكتب العلمية، بيروت، ط١، ١٤١١ - ١٩٩٠، تحقيق: مصطفى عبد القادر.
- ٦- ابن حبان، صحيح ابن حبان (الإحسان في تقريب صحيح ابن حبان)، مؤسسة الرسالة، بيروت، ط١، ١٤٠٨ هـ - ١٩٨٨م، تحقيق: شعيب الأرنؤوط.
- ٧- ابن حجر العسقلاني (أحمد بن علي بن حجر أبو الفضل العسقلاني)، فتح الباري شرح صحيح البخاري، دار المعرفة، بيروت، ط١٣٧٩، ترفيم وتبويب: محمد فؤاد عبد الباقي. تخريج وتحقيق: محب الدين الخطيب. تعليق: عبد العزيز بن عبد الله بن باز.
- ٨- أبو داود (سليمان بن الأشعث السجستاني)، سنن أبي داود، دار الرسالة العالمية، ط١، ١٤٣٠ هـ - ٢٠٠٩م، تحقيق: شعيب الأرنؤوط، محمد كامل.
- ٩- الصنعاني (محمد بن إسماعيل بن صلاح)، التعبير لإيضاح معاني التيسير، مكتبة الرشد، الرياض، ط١، ١٤٣٣ هـ - ٢٠١٢م، تحقيق وتعليق: محمد صبحي بن حسن.
- ١٠- الطبراني (سليمان بن أحمد بن أيوب)، المعجم الكبير، مكتبة ابن تيمية، القاهرة، ط٢، تحقيق: حمدي بن عبد المجيد السلفي.

- ١١- محمد ناصر الدين الألباني، سلسلة الأحاديث الصحيحة وشيء من فقهها وفوائدها، مكتبة المعارف للنشر والتوزيع، الرياض، ط١.
- ١٢- محمد ناصر الدين الألباني، السلسلة الضعيفة، مكتبة المعارف للنشر والتوزيع، الرياض، ط١.
- ١٣- محمد ناصر الدين الألباني، صحيح الجامع الصغير وزياداته، المكتب الإسلامي، بيروت.
- ١٤- مسلم (مسلم بن الحجاج النيسابوري)، صحيح مسلم (المسند الصحيح المختصر بنقل العدل عن العدل إلى رسول الله ﷺ)، دار إحياء التراث العربي، بيروت، تحقيق: محمد فؤاد عبد الباقي.

سمرچاومكانى تر:

- ١٥- البيهقي (أحمد بن الحسين بن علي)، شعب الإيمان، مكتبة الرشد، ط١، ١٤٢٣هـ - ٢٠٠٣م، تحقيق: عبد العلي عبد الحميد، مختار أحمد الندوي.
- ١٦- ابن تيمية (أحمد بن عبد الحلیم بن عبد السلام)، مجموع الفتاوى، دار الوفاء، ط٣، ١٤٢٦هـ / ٢٠٠٥م، تحقيق: أنور الباز، عامر الجزار.
- ١٧- ديل كارنجى، دع القلق وابدأ الحياة، مكتبة الخانجي، القاهرة، ط١٦، ص٣٠٣-٣٠٦.
- ١٨- الفريابي (أبو بكر جعفر بن محمد بن الحسن)، كتاب القدر، أضواء السلف، ط١، ١٤١٨هـ - ١٩٩٧م، تحقيق: عبد الله بن حمد المنصور.
- ١٩- ابن القيم (محمد بن أبي بكر بن أيوب)، مدارج السالكين بين منازل إياك نعبد وإياك نستعين، دار الكتاب العربي، بيروت، ط٣، ١٤١٦هـ - ١٩٩٦م، تحقيق: محمد المعتصم بالله البغدادي.
- ٢٠- ابن القيم (أبو عبد الله محمد بن أبي بكر بن أيوب)، مفتاح دار السعادة ومنشور ولاية العلم والإرادة، دار عالم الفوائد، مكة المكرمة، تحقيق: عبد الرحمن بن حسن بن قائد، ط١، ١٤٣٢هـ.

- ۲۱- محمد بن أحمد الملطي، التنبيه والرد على أهل الأهواء والبدع، المكتبة الأزهرية للتراث، مصر، تحقيق: محمد زاهد بن الحسن الكوثري.
- ۲۲- محمد بن طاهر المقدسي، الحجة على تارك المحجة، ط۱، ۱۴۲۹ هـ - ۲۰۰۸ م، دار عالم الكتب، تحقيق: د. عبد العزيز بن محمد.
- ۲۳- خالد موحه ممد سألج، کرده وکانی دل، کتیبخانه ی گه شه، سلیمانی، چاپی دووهم، ۲۰۲۲، ل ۲۲۷ - ۲۳۷.

پیرستی بابتهکان

- ۲.....پیشهکی.
- ۷.....حوکمی گهپان بهشوین بابتهتی قهزا و قهدهردا.
- ۱۶.....پیناسهی قهزا و قهدهر.
- ۱۸.....بنه ماکانی باوه پوون به قهزا و قهدهر.
- ۲۳.....ریزبهندی بازنهکانی قهزاو قهدهر.
- ۲۸.....جوړهکانی قهزا و قهدهر.
- ۳۴.....به رهه مەکانی باوه پوون به قهزا و قهدهر.
- ۴۱.....به شهکانی ویستهکانی خوای گهوره.
- ۵۰.....پالدانی خراپه و شهر بو لای خوای گهوره.
- ۵۴.....کردنی ههله و تاوان به پاساوی قهزا و قهدهر.
- ۶۴.....ئامانج له بوونی نارحهتی و ئاستهنگهکانی ژیان.
- ۷۴.....ههله باوهکانی تیگه‌یشتن له بابتهتی قهزا و قهدهر.
- ۸۹.....کووتایی.
- ۹۴.....پیرستی سه‌رچاوه‌کان.
- ۹۷.....پیرستی بابته‌ته‌کان.

فیقهی

قزا و قەدەر

ئەم پەرتووگە ھەولئىكى خاكىيانە و سادەبە بۇ
روونکردنەوھى چەمكەكانى بابەتى قەزا و قەدەر و
وھلامىكە بۇ سەرچەم ئەو گومان و ئالۇزىانەى كە لە
سەر ئەو دەقە شەرعىيانە دروست دەبن يان دروست
دەكرىت، جگە لەوھىش وھلامە بۇ پرسىارگەلىكى زۆر
كە رۆژانە لەگەل بىنبن و بىستنى ھەر رووداوىكدە لە
مىشكماندا دەوروژىت و دووبارە دەبىتەوھ لەوانە:

- كى بەرپرسىارە لەو پىشھات و رووداو و
بەسەرھاتانەى بەسەر مروڤەكان دىن؟.

- كى چارەنووسى مروڤەكان ديارى دەكات و برپارى
لەبارەوھ دەدات؟.

- خۇشگوزەرانى و بەدبەختى مروڤەكان ھۆكاريان چىيە
و بۆجى مروڤەكان لەو رووھوھ جىاوازن؟.

- ئايا وىستەكانى مروڤ بەرامبەر وىستەكانى خواى
گەورە ھىچ رۆل و كارىگەرييان لە ئاراستەكردنى
رووداوھكان و گۆرپىنى دەرئەنجامەكاندا ھەيە؟.

- كى بەرپرسىارە لە باشى و خراپى مروڤەكان لە
دونىا و بەھەشتى بوون و دۆزەخى بوونيان لە دواړۆز؟.

- ئايا مروڤەكان خۆيان برپار لەو بابەتانە دەدەن، يان
خواى گەورە بۆى ديارى كرددوون.

ئەمانە و دەيەھا پرسىارى تر كە رۆژانە
بەمىشكماندا دىن و گوزەر دەكەن.

